Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

της 19ης Μαΐου 2021 *

«Ντάμπινγκ – Εισαγωγές ορισμένων αντικειμένων χυτοσιδήρου καταγωγής Κίνας – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Ένωση προσώπων – Ενεργητική νομιμοποίηση – Έννομο συμφέρον – Προσδιορισμός της ζημίας – Υπολογισμός του όγκου των εισαγωγών – Μακροοικονομικοί και μικροοικονομικοί δείκτες – Δειγματοληψία – Υπολογισμός του κόστους παραγωγής του ενωσιακού κλάδου παραγωγής – Τιμές που χρεώνονται στις ενδοομιλικές συναλλαγές – Αιτιώδης συνάφεια – Ανάλυση περί καταλογισμού και περί μη καταλογισμού – Μη ανάλυση της ζημίας κατά κατηγορία – Εκτίμηση της σημασίας της υποτιμολόγησης – Εμπιστευτική μεταχείριση πληροφοριών – Δικαιώματα άμυνας – Μέθοδος PCN προς PCN – Συγκρισιμότητα των προϊόντων – Υπολογισμός της κανονικής αξίας – Ανάλογη χώρα – Προσαρμογή ΦΠΑ – Καθορισμός των εξόδων πώλησης, των γενικών και διοικητικών εξόδων και των κερδών»

Στην υπόθεση T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, με έδρα το Πεκίνο (Κίνα), και λοιποί προσφεύγοντες των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα I [1], εκπροσωπούμενοι από τους R. Antonini, E. Monard και B. Μανιάτη, δικηγόρους,

προσφεύγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον T. Maxian Rusche και την P. Němečková,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

EJ Picardie, με έδρα το Saint-Crépin-Ibouvillers (Γαλλία), και τους λοιπούς παρεμβαίνοντες των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα II [2], εκπροσωπούμενους από την U. O'Dwyer, τον B. O'Connor, solicitors, και τον M. Hommé, δικηγόρο,

παρεμβαίνοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

[1] Ο κατάλογος των λοιπών προσφευγόντων παρατίθεται ως παράρτημα μόνο στο κείμενο που κοινοποιείται στους διαδίκους.

[2] Ο κατάλογος των λοιπών παρεμβαινόντων παρατίθεται ως παράρτημα μόνο στο κείμενο που κοινοποιείται στους διαδίκους.

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η οποία έχει ως αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/140 της Επιτροπής, της 29ης Ιανουαρίου 2018, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων αντικειμένων χυτοσιδήρου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων αντικειμένων χυτοσιδήρου καταγωγής Ινδίας (ΕΕ 2018, L 25, σ. 6), κατά το μέρος που αφορά τους προσφεύγοντες,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, L. Madise, P. Nihoul (εισηγητή), R. Frendo και J. Martín y Pérez de Nanclares, δικαστές,

γραμματέας: Ε. Αρτεμίου, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Ιουνίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 31 Οκτωβρίου 2016 υποβλήθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταγγελία βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21, στο εξής: βασικός κανονισμός), με την οποία της ζητήθηκε να κινήσει διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων αντικειμένων από χυτοσίδηρο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Δημοκρατίας της Ινδίας.

2 Η καταγγελία αυτή υποβλήθηκε από επτά παραγωγούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι τις εταιρίες Fondatel Lecomte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA και Ulefos Oy (στο εξής: καταγγέλλουσες). Υποστηρίχθηκε δε από δύο παραγωγούς της Ένωσης, ήτοι από την EJ Picardie και τη Montini SpA.

3 Με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 10 Δεκεμβρίου 2016 (ΕΕ 2016, C 461, σ. 22), η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις επίμαχες εισαγωγές.

4 Το προϊόν το οποίο αφορούσε η έρευνα συνίστατο σε «ορισμέν[α] αντικείμεν[α] χυτοσιδήρου φυλλιδωτού γραφίτη (φαιού χυτοσιδήρου) ή χυτοσιδήρου σφαιροειδούς γραφίτη (που είναι επίσης γνωστός ως όλκιμος χυτοσίδηρος) και τ[α] μέρ[η] τους[, τα αντικείμενα δε] αυτού του είδους χρησιμοποιούνται για την κάλυψη επιφανειακών ή υπόγειων δικτύων και/ή ανοιγμάτων επιφανειακών ή υπόγειων δικτύων, καθώς επίσης και για την πρόσβαση σε επιφανειακά ή υπόγεια δίκτυα και/ή την παρατήρηση επιφανειακών ή υπόγειων δικτύων» (στο εξής: υπό εξέταση προϊόν).

5 Η έρευνα για τη διαπίστωση ύπαρξης, αφενός, πρακτικής ντάμπινγκ και, αφετέρου, ζημίας κάλυπτε το χρονικό διάστημα μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 2015 και 30ής Σεπτεμβρίου 2016 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των τάσεων που είχαν σημασία για την εκτίμηση της ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως το τέλος της περιόδου έρευνας (στο εξής: υπό εξέταση περίοδος).

6 Στις 16 Αυγούστου 2017 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/1480, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων αντικειμένων χυτοσιδήρου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2017, L 211, σ. 14, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Η Επιτροπή προέβη στην προσωρινή διαπίστωση ότι δεν υπήρχε πρακτική ντάμπινγκ σε σχέση με τις εισαγωγές από τη Δημοκρατία της Ινδίας.

7 Μετά το πέρας της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/140, της 29ης Ιανουαρίου 2018, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων αντικειμένων χυτοσιδήρου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων αντικειμένων χυτοσιδήρου καταγωγής Ινδίας (ΕΕ 2018, L 25, σ. 6, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

8 Το China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (στο εξής: CCCME) [Εμπορικό Επιμελητήριο της Κίνας για τις Εισαγωγές και Εξαγωγές Μηχανημάτων και Ηλεκτρονικών Προϊόντων, Κίνα] είναι ένωση κινεζικού δικαίου, μέλη της οποίας είναι και Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς του σχετικού προϊόντος. Το CCCME συμμετείχε στη διοικητική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

9 Τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι είναι εννέα Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς εκ των οποίων δύο επελέγησαν από την Επιτροπή για να περιληφθούν στο δείγμα των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που αποτέλεσαν σημείο αναφοράς για την έρευνα.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

10 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Απριλίου 2018, οι προσφεύγοντες, ήτοι το CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι, άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή. Το υπόμνημα αντικρούσεως, το υπόμνημα απαντήσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως κατατέθηκαν στις 22 Αυγούστου 2018, στις 12 Νοεμβρίου 2018 και στις 23 Φεβρουαρίου 2019 αντιστοίχως.

11 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Ιουλίου 2018, η EJ Picardie και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ ζήτησαν να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ της Επιτροπής. Με διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 2018, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την αίτηση παρεμβάσεως.

12 Στις 13 Δεκεμβρίου 2018 οι παρεμβαίνοντες κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου υπόμνημα παρεμβάσεως. Οι προσφεύγοντες και η Επιτροπή υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος αυτού στις 24 Ιανουαρίου 2019.

13 Επειδή η σύνθεση των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου μεταβλήθηκε, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.

14 Κατόπιν προτάσεως του τετάρτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας του, να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.

15 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται από το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε γραπτές ερωτήσεις και ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει ένα έγγραφο. Οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις και στο αίτημα προσκομίσεως εγγράφου εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

16 Οι διάδικοι αγόρευσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 29ης Ιουνίου 2020.

17 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά το μέρος που αφορά τους προσφεύγοντες καθώς και τα μέλη του CCCME τα οποία κατονομάζονται στο παράρτημα Α.2·

– να καταδικάσει την Επιτροπή και τους παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα.

18 Οι προσφεύγοντες ζητούν επίσης από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει, ως μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, την επίδειξη από την Επιτροπή των υπολογισμών και των στοιχείων-πηγών σχετικά με τον όγκο των εισαγωγών, τη ζημία και το περιθώριο ντάμπινγκ των Κινέζων και Ινδών παραγωγών-εξαγωγέων.

19 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τους παρεμβαίνοντες, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

– επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως εν μέρει παραδεκτή·

– άλλως και όλως επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

– να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

20 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τους παρεμβαίνοντες, προβάλλει διάφορους λόγους απαραδέκτου της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, επικαλούμενη ειδικότερα:

– ότι το δικόγραφο της προσφυγής είναι ασαφές και αόριστο (πρώτος λόγος απαραδέκτου, ο οποίος προβάλλεται κυρίως)·

– ότι δεν είναι δυνατόν το CCCME να ασκεί την προσφυγή ιδίω ονόματι και επ' ονόματι των μελών του (δεύτερος και τρίτος λόγος απαραδέκτου, οι οποίοι προβάλλονται επικουρικώς)·

– ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέρος που ασκείται από τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι (τέταρτος λόγος απαραδέκτου, ο οποίος προβάλλεται επίσης επικουρικώς).

21 Οι ως άνω λόγοι απαραδέκτου εξετάζονται στις ακόλουθες σκέψεις.

Επί της ασάφειας και της αοριστίας του δικογράφου της προσφυγής

22 Η Επιτροπή υποστηρίζει κυρίως, με τον πρώτο λόγο απαραδέκτου, ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη στο σύνολό της, επειδή το δικόγραφο της προσφυγής δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας προκειμένου να μην υπάρχει ασάφεια και αοριστία, δεδομένου ότι, λόγω της ομαδοποίησης όλων των οντοτήτων που βάλλουν κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού υπό τον ίδιο όρο «προσφεύγοντες», είναι αδύνατον να προσδιοριστεί ποια αιτήματα προβάλλει καθεμία από τις οντότητες αυτές με το δικόγραφο της προσφυγής.

23 Επ' αυτού πρέπει να υπομνησθεί ότι τόσο το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο εφαρμόζεται, δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού, και στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, όσο και το άρθρο 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζουν ότι το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, το όνομα του προσφεύγοντος καθώς και συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων λόγων.

24 Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο μεν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, χωρίς να χρειάζεται ενδεχομένως άλλα στοιχεία (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-444/11, EU:T:2014:773, σκέψη 93).

25 Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν ισχυρίζεται ότι οι προσφεύγοντες δεν προσδιορίζονται δεόντως στο δικόγραφο της προσφυγής ή ότι οι λόγοι ακυρώσεως δεν είναι αρκούντως σαφείς, αλλά υποστηρίζει ότι δεν διευκρινίζεται στο δικόγραφο της προσφυγής ποιους λόγους προβάλλει ο καθένας από τους προσφεύγοντες, παρότι οι διευκρινίσεις αυτές είναι αναγκαίες προκειμένου να εκτιμηθεί με ποιον τρόπο η κατάσταση καθενός επηρεάζει το παραδεκτό των προβαλλόμενων λόγων ακυρώσεως.

26 Επ' αυτού επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτουν τα ουσιώδη στοιχεία όσον αφορά τη σχέση μεταξύ των προσφευγόντων και των προβαλλόμενων λόγων ακυρώσεως.

27 Συγκεκριμένα, στο σημείο 1 του δικογράφου της προσφυγής αποσαφηνίζεται ότι η προσφυγή ασκείται, πρώτον, από το CCCME για ίδιο λογαριασμό όσον αφορά ορισμένα αιτήματα, δεύτερον, από το CCCME για λογαριασμό των μελών του και, τρίτον, από εννέα Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς ατομικώς, χωρίς να εκπροσωπούνται από το CCCME.

28 Από το σημείο αυτό προκύπτει ότι μόνον το αίτημα ακυρώσεως το οποίο προβάλλεται από το CCCME για ίδιο λογαριασμό είναι περιορισμένο.

29 Η προσφυγή που ασκήθηκε από το CCCME για ίδιο λογαριασμό αποσκοπεί, κατά το σημείο 5 του δικογράφου της προσφυγής, στη διαφύλαξη των δικονομικών του δικαιωμάτων, λαμβανομένου υπόψη του ότι, στο πλαίσιο αυτό, το CCCME προβάλλει παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση ορισμένων διατάξεων του βασικού κανονισμού, ήτοι του άρθρου 6, παράγραφος 7, του άρθρου 19, παράγραφοι 1 έως 3, και του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4.

30 Τουτέστιν, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, είναι δυνατόν να συναχθεί, βάσει του δικογράφου της προσφυγής, η σχέση μεταξύ των λόγων ακυρώσεως και των προσφευγόντων που τους επικαλούνται.

31 Επομένως, η μεν Επιτροπή ήταν σε θέση να προβάλει την άμυνά της λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο με τον οποίο οι διαφορές στην κατάσταση των προσφευγόντων επηρέαζαν το παραδεκτό των λόγων ακυρώσεως καθώς και να διατυπώσει ανάλογα τα αιτήματά της, το δε Γενικό Δικαστήριο, από την πλευρά του, μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του έχοντας πλήρη γνώση της καταστάσεως, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 24 ανωτέρω.

32 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο πρώτος λόγος απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής κατά το μέτρο που ασκήθηκε από το CCCME ιδίω ονόματι

33 Με την προσφυγή του, το CCCME δηλώνει ότι ενεργεί ιδίω ονόματι προς διαφύλαξη των δικονομικών δικαιωμάτων που του αναγνωρίστηκαν, κατ' εφαρμογήν του βασικού κανονισμού, στη διάρκεια της έρευνας.

34 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τους παρεμβαίνοντες, ισχυρίζεται ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη ως προς το σημείο αυτό, διότι το CCCME δεν συνιστά ένωση που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των μελών της, αλλά αποτελεί προέκταση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Ως εκ τούτου, το CCCME δεν μπορεί να επικαλεστεί τα δικονομικά δικαιώματα που παρέχει ο βασικός κανονισμός στις αντιπροσωπευτικές ενώσεις και στα ενδιαφερόμενα μέρη, αλλά πρέπει, σύμφωνα με τον ως άνω κανονισμό, να του αναγνωριστεί η ιδιότητα του εκπροσώπου της χώρας εξαγωγής, η οποία του παρέχει, το πολύ, δικαίωμα πληροφόρησης.

35 Προς στήριξη της απόψεως αυτής, η οποία προβάλλεται επικουρικώς και αποτελεί τον δεύτερο λόγο απαραδέκτου που διατυπώνεται κατά της προσφυγής, η Επιτροπή και οι παρεμβαίνοντες εκθέτουν τα ακόλουθα στοιχεία.

36 Πρώτον, από το άρθρο 4 του καταστατικού του CCCME, όπου ορίζεται ότι το CCCME δρα υπό την εποπτεία, τη διαχείριση και την επιχειρηματική καθοδήγηση του Υπουργείου Πολιτικών Υποθέσεων και του Υπουργείου Εμπορίου της Κίνας, αποδεικνύεται ότι το CCCME δεν αποτελεί επαγγελματική ένωση αλλά ομάδα εργασίας της κινεζικής διοίκησης.

37 Δεύτερον, η γενική συνέλευση των μελών του CCCME συνέρχεται μόλις ανά πενταετία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 16 του καταστατικού της, ενώ η συνέλευση αυτή παρουσιάζεται ως η ανώτατη αρχή της ένωσης και θεωρείται ότι διαθέτει, για τον λόγο αυτόν, τις εξουσίες που απαριθμούνται στο άρθρο 14 του καταστατικού του CCCME.

38 Τρίτον, τα κινεζικά εμπορικά επιμελητήρια προέκυψαν από την αναδιοργάνωση κυβερνητικών οργάνων και του κινεζικού κομμουνιστικού κόμματος. Ο ρόλος τους όμως ως προέκταση του κόμματος και των δημοσίων αρχών δεν άλλαξε θεμελιωδώς με την εν λόγω αναδιοργάνωση. Η συμπεριφορά τους εξακολουθεί να καθορίζεται από τις δημόσιες αρχές, οπότε δεν έχουν την απαιτούμενη ανεξαρτησία ώστε να μπορούν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικές ενώσεις.

39 Τέταρτον, το CCCME διοικείται από την αρμόδια για τη διαχείριση των σωματείων εθνική υπηρεσία, σύμφωνα με την κινεζική νομοθεσία που διέπει τις ενώσεις, όπερ σημαίνει ότι το CCCME δεν μπορεί να αναλάβει καμία πρωτοβουλία ούτε να υποστηρίξει οποιαδήποτε θέση χωρίς την προηγούμενη έγκριση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

40 Πέμπτον, η ύπαρξη στενών δεσμών με το κινεζικό Υπουργείο Εμπορίου επιβεβαιώνεται από την παρέμβαση ενός αναπληρωτή διευθυντή του υπουργείου αυτού κατά τη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε από το CCCME στις 9 Δεκεμβρίου 2016, προκειμένου να εξεταστεί η έρευνα η οποία είχε προγραμματιστεί τότε από την Επιτροπή και κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Όσον αφορά τη συγκεκριμένη παρέμβαση, που επιβεβαιώνεται από τα πρακτικά της σύσκεψης τα οποία προσκόμισαν οι προσφεύγοντες, η Επιτροπή την επικαλείται προς επίρρωση του ότι η συμμετοχή του CCCME στην έρευνα συνιστούσε ένα μέσο για να μπορεί η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας να παρακολουθεί τη διεξαγωγή και την εξέλιξή της. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, το CCCME ήταν συστηματικώς παρόν κατά τους ελέγχους που διενεργούσαν οι υπάλληλοι της Επιτροπής στην έδρα των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων. Περαιτέρω, οι τελευταίοι κοινοποιούσαν στο CCCME όλα τα ηλεκτρονικά μηνύματα που αντάλλασσαν με την Επιτροπή, ακόμη και αν δεν ήταν μέλη του CCCME.

41 Οι παρεμβαίνοντες από την πλευρά τους υποστηρίζουν ότι το CCCME, υπό την καθοδήγηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, εφαρμόζει μια στρατηγική που έχει σχεδιαστεί με σκοπό να υπονομευθούν τα νόμιμα μέτρα εμπορικής άμυνας τα οποία λαμβάνουν η Ένωση και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (ΠΟΕ). Τούτο, κατά τη γνώμη τους, αποδεικνύεται από το γεγονός ότι, στην υπό κρίση διαφορά, το CCCME επιδιώκει να επιτύχει δύο θεμελιώδεις αλλαγές, ήτοι, αφενός, να επεκταθεί ο έλεγχος τον οποίο ασκεί το Γενικό Δικαστήριο και επί της νομιμότητας του προσβαλλόμενου κανονισμού και, αφετέρου, να παρασχεθεί πλήρης πρόσβαση στα εμπιστευτικού χαρακτήρα στοιχεία που περιέχονται στον φάκελο έρευνας της Επιτροπής.

42 Έκτον, οι παρεμβαίνοντες υποστηρίζουν ότι το CCCME αυτοσυστήνεται στον ιστότοπό του ως οργανισμός του οποίου αποστολή είναι να προσαρμόζει και να ρυθμίζει το εθνικό σύστημα οικονομίας της αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό, οι παρεμβαίνοντες αναφέρουν ότι εντός του CCCME έχει συσταθεί επιτροπή εργασίας για την αυτοπειθαρχία των κλάδων παραγωγής προκειμένου να αποφεύγεται ο επιζήμιος ανταγωνισμός μεταξύ κινεζικών επιχειρήσεων όσον αφορά τις εξωτερικές συναλλαγές και τον τεχνικό σχεδιασμό των αλλοδαπών αγορών.

43 Έβδομον, από τις βεβαιώσεις που προσκόμισαν οι προσφεύγοντες προκύπτει ότι οι 19 επιχειρήσεις εξ ονόματος των οποίων ισχυρίζεται ότι ενεργεί το CCCME δεν ήταν μέλη του συγκεκριμένου φορέα κατά τη διάρκεια της έρευνας, αλλά ότι έγιναν μέλη του μόλις μεταξύ Δεκεμβρίου 2017 και Ιανουαρίου 2018. Υπό τις συνθήκες αυτές, το CCCME δεν είναι δυνατόν να ισχυρίζεται ότι αποτελεί γνήσια αντιπροσωπευτική ένωση των μελών αυτών. Επιπλέον, ο ιστότοπος του CCCME δεν αναφέρει τα προϊόντα από χυτοσίδηρο στους κλάδους δραστηριοτήτων που καλύπτονται από τη συγκεκριμένη ένωση.

44 Προκειμένου να κριθεί η ένσταση, πρέπει να υπομνησθεί ότι καθήκον του δικαστή της Ένωσης, όταν επιλαμβάνεται ενστάσεως προβληθείσας κατά του παραδεκτού ενός ενδίκου βοηθήματος ή μέρους αυτού, είναι να αποφανθεί κατά πόσον πληρούνται οι απαιτήσεις τις οποίες έχει θέσει η νομολογία σε σχέση με τέτοιου είδους ενστάσεις.

45 Εν προκειμένω, προκύπτει ότι, κατά τη νομολογία, προκειμένου να κριθεί κατά πόσον το CCCME δύναται παραδεκτώς να ασκήσει προσφυγή ιδίω ονόματι, πρέπει να ελεγχθεί αν διαθέτει, αφενός, ενεργητική νομιμοποίηση και, αφετέρου, έννομο συμφέρον, όπως επιτάσσει το άρθρο 263 ΣΛΕΕ (πρβλ. απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

– *Επί της ενεργητικής νομιμοποιήσεως*

46 Όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση, το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου της ίδιας διατάξεως, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης, κατά των πράξεων που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων οι οποίες το αφορούν άμεσα και για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα.

47 Δεδομένου ότι το CCCME δεν είναι αποδέκτης του προσβαλλόμενου κανονισμού, πρέπει να διερευνηθεί εάν το CCCME, στον βαθμό που ασκώντας προσφυγή ιδίω ονόματι αποσκοπεί στη διαφύλαξη των δικονομικών δικαιωμάτων του, μπορεί να στηριχθεί στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ήτοι στην περίπτωση κατά την οποία ο προσφεύγων μπορεί να αποδείξει ότι η προσβαλλόμενη πράξη τον αφορά, αφενός, ατομικά και, αφετέρου, άμεσα.

48 Οι δύο αυτές προϋποθέσεις (η προσβαλλόμενη απόφαση να αφορά ατομικά και άμεσα τον προσφεύγοντα) εξετάζονται διαδοχικά στις ακόλουθες σκέψεις.

49 Κατά τη νομολογία, ο ατομικός επηρεασμός προϋποθέτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη θίγει τον προσφεύγοντα λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τον χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τον εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, Plaumann κατά Επιτροπής, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 223).

50 Το γεγονός ότι ένα πρόσωπο ή μια οντότητα παρεμβαίνει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στη διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση προσβαλλομένης πράξεως δεν αρκεί για να εξατομικεύσει το πρόσωπο ή την οντότητα σε σχέση με την επίμαχη πράξη (πρβλ. αποφάσεις της 4ης Οκτωβρίου 1983, Fediol κατά Επιτροπής, 191/82, EU:C:1983:259, σκέψη 31, της 17ης Ιανουαρίου 2002, Rica Foods κατά Επιτροπής, T-47/00, EU:T:2002:7, σκέψη 55, και της 9ης Ιουνίου 2016, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου, T-276/13, EU:T:2016:340, σκέψη 81).

51 Αντιθέτως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται ατομικός επηρεασμός εφόσον μια διάταξη του δικαίου της Ένωσης επιβάλλει, για την έκδοση ορισμένης πράξεως της Ένωσης, την τήρηση διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας το πρόσωπο αυτό ή η οντότητα αυτή μπορεί να διεκδικήσει δικονομικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα ακροάσεως, δεδομένου ότι η ιδιαίτερη νομική θέση που του ή της αναγνωρίζεται έχει ως αποτέλεσμα την εξατομίκευση κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (πρβλ.αποφάσεις της 4ης Οκτωβρίου 1983, Fediol κατά

Επιτροπής, 191/82, EU:C:1983:259, σκέψη 31, της 17ης Ιανουαρίου 2002, Rica Foods κατά Επιτροπής, T-47/00, EU:T:2002:7, σκέψη 55, και της 9ης Ιουνίου 2016, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου, T-276/13, EU:T:2016:340, σκέψη 81).

52 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξεταστεί εάν, κατά τη διαδικασία η οποία οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, το νομοθετικό όργανο που εξέδωσε τον ως άνω κανονισμό αναγνώρισε στο CCCME δικονομικά δικαιώματα των οποίων την προστασία αυτό θα μπορούσε να επιδιώξει προσφεύγοντας ιδίω ονόματι ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.

53 Στο πλαίσιο της εν λόγω εξέτασης, διαπιστώνεται ότι στις 16 Δεκεμβρίου 2016 η Επιτροπή επέτρεψε στο CCCME, κατόπιν αιτήματός του, την πρόσβαση στον φάκελο της έρευνας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.

54 Στη συνέχεια, η Επιτροπή απέστειλε στο CCCME, όπως προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τα προσωρινά συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει. Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η γνωστοποίηση αυτή πραγματοποιήθηκε στις 17 Αυγούστου 2017. Το CCCME υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις επί των προσωρινών συμπερασμάτων στις 15 Σεπτεμβρίου 2017.

55 Ακολούθως, στις 8 Νοεμβρίου 2017 το CCCME έλαβε, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, τα τελικά συμπεράσματα βάσει των οποίων η Επιτροπή σκόπευε να προτείνει την επιβολή οριστικών μέτρων.

56 Όσον αφορά τα τελικά αυτά συμπεράσματα, το CCCME υπέβαλε, στις 20 Νοεμβρίου 2017, γραπτές παρατηρήσεις στις οποίες η Επιτροπή απάντησε, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 9 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

57 Τέλος, η Επιτροπή αναγνώρισε στο CCCME το δικαίωμα να συμμετάσχει σε δύο ακροάσεις που διοργανώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας, όπως προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού για τις περιπτώσεις προσώπων ή οντοτήτων που, εντός της προθεσμίας η οποία ορίζεται στην ανακοίνωση που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, ζητούν εγγράφως να ακουστούν αποδεικνύοντας ότι είναι πράγματι ενδιαφερόμενα μέρη, ότι το αποτέλεσμα της διαδικασίας ενδέχεται να τα αφορά και ότι συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι για την ακρόασή τους.

58 Από τα διαδικαστικά αυτά στοιχεία συνάγεται ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, το CCCME θεωρήθηκε από την Επιτροπή ως ενδιαφερόμενο μέρος στο οποίο έπρεπε να αναγνωριστούν τα δικονομικά δικαιώματα που προβλέπει ο βασικός κανονισμός.

59 Η αναγνώριση της ιδιότητας αυτής και των δικαιωμάτων που απορρέουν εξ αυτής για το CCCME καταγράφηκε στον προσβαλλόμενο κανονισμό, όπου η Επιτροπή επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 25, ότι, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του βασικού κανονισμού, η συγκεκριμένη οντότητα έπρεπε να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενο μέρος που εκπροσωπεί, μεταξύ άλλων, την κινεζική βιομηχανία χύτευσης.

60 Βάσει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το CCCME, εφόσον εξατομικεύθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο από την Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία, πληροί τις προϋποθέσεις που έχουν τεθεί στη νομολογία προκειμένου να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός το αφορά ατομικά, όσον αφορά την προσφυγή η οποία ασκήθηκε ιδίω ονόματι προς διαφύλαξη των δικονομικών δικαιωμάτων του.

61 Κατά του συμπεράσματος αυτού βάλλουν η Επιτροπή και οι παρεμβαίνοντες, οι οποίοι, χωρίς να θέτουν υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι κατά την έρευνα αναγνωρίστηκαν δικονομικά δικαιώματα και ιδιαίτερο καθεστώς στο CCCME κατ' εφαρμογήν του βασικού κανονισμού, ισχυρίζονται ότι τούτο οφείλεται, κατ' ουσίαν, σε σφάλμα. Κατά την προετοιμασία της άμυνάς της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή αντελήφθη ότι, εφόσον το CCCME αποτελούσε προέκταση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, δεν ήταν στην πραγματικότητα δυνατόν να του αναγνωριστούν το καθεστώς και τα δικονομικά δικαιώματα που προβλέπονται από τον βασικό κανονισμό. Έστω και κατά το στάδιο της ένδικης προσφυγής, η διαπίστωση τέτοιου σφάλματος θα έπρεπε, κατά το θεσμικό όργανο, να επιφέρει το απαράδεκτο της προσφυγής την οποία άσκησε ιδίω ονόματι το CCCME.

62 Σε απάντηση προς το επιχείρημα αυτό, αφενός, υπενθυμίζεται ότι ο δικαστής της Ένωσης, όταν επιλαμβάνεται ενστάσεως επί του παραδεκτού, οφείλει να εξετάζει εάν πληρούνται οι απαιτήσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη, όπερ ισχύει εν προκειμένω, όπως προέκυψε από την εξέταση αυτή.

63 Αφετέρου, πρέπει να σημειωθεί ότι η επιχειρηματολογία της Επιτροπής υποδηλώνει ότι η νομική θέση την οποία η ίδια προσέδωσε στο CCCME, κατ' εφαρμογήν του βασικού κανονισμού, πρέπει να αγνοηθεί για τις ανάγκες της υπό κρίση προσφυγής, επειδή ήταν αποτέλεσμα σφάλματος καταλογιστέου στην ίδια.

64 Ένα τέτοιο σφάλμα, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αποδεικνύεται, δεν μπορεί να διαγράψει ό,τι αναγνωρίστηκε και χορηγήθηκε κατά τη διοικητική διαδικασία, καθόσον μάλιστα το όργανο το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη έχει τη δυνατότητα να διορθώσει τα σφάλματα στα οποία υποπίπτει στο πλαίσιο της εκδόσεώς της. Ειδικότερα, το όργανο αυτό μπορεί, όταν αντιληφθεί το σφάλμα, να αποφασίσει ότι τα δικονομικά δικαιώματα και το καθεστώς που έχουν αναγνωριστεί πρέπει να αφαιρεθούν από το ενδιαφερόμενο μέρος, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του τελευταίου να ζητήσει εν συνεχεία από τον δικαστή της Ένωσης να ελέγξει το κύρος της αποφάσεως που ελήφθη κατ' αυτόν τον τρόπο (πρβλ. απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2000, BEUC κατά Επιτροπής, T-256/97, EU:T:2000:21, σκέψεις 27 και 84). Αν το σφάλμα εντοπιστεί μετά την περάτωση της διοικητικής διαδικασίας, όπως συνέβη εν προκειμένω σύμφωνα με την επιχειρηματολογία της Επιτροπής, το όργανο το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη διατηρεί τη δυνατότητα να την ανακαλέσει και να επαναλάβει τη διαδικασία, διορθώνοντας το σφάλμα στο στάδιο στο οποίο διαπράχθηκε (πρβλ. απόφαση της 16ης Μαρτίου 2016, Frucona Košice κατά Επιτροπής, T-103/14, EU:T:2016:152, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), με την επιφύλαξη, εκ νέου, της δυνατότητας του ενδιαφερομένου μέρους να προσβάλει την απόφαση που το αφορά.

65 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή με τη στήριξη των παρεμβαινόντων.

66 Στον βαθμό που είναι απαραίτητο, σημειώνεται ότι η Επιτροπή ισχυρίζεται περαιτέρω ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το CCCME μπορεί να διεκδικήσει δικονομικά δικαιώματα που απορρέουν από τον βασικό κανονισμό, η συγκεκριμένη οντότητα θα έπρεπε να αναγνωριστεί ως αντιπροσωπευτική ένωση κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού και όχι ως ενδιαφερόμενο μέρος κατά την έννοια του ίδιου κανονισμού. Το καθεστώς της αντιπροσωπευτικής ένωσης απονέμει πιο περιορισμένα δικονομικά δικαιώματα από αυτά που παρέχονται στα ενδιαφερόμενα μέρη, με συνέπεια να πρέπει η προσφυγή να κηρυχθεί απαράδεκτη για ορισμένα δικονομικά δικαιώματα τα οποία επικαλείται μεν το CCCME, πλην όμως παρέχονται από τον βασικό κανονισμό μόνο στα ενδιαφερόμενα μέρη.

67 Ως απάντηση στο επιχείρημα αυτό, αρκεί να επισημανθεί ότι η ως άνω παρουσίαση του CCCME από την Επιτροπή δεν αντιστοιχεί στα όσα αναφέρονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, του οποίου η αιτιολογία αποτελεί το στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την εξέταση της υπό κρίση προσφυγής.

68 Συγκεκριμένα, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, η Επιτροπή αναγνώρισε στο CCCME την ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους, χωρίς καμία αμφισημία, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 59 ανωτέρω. Στο πλαίσιο αυτό, η ακριβής διατύπωση της αιτιολογικής σκέψης 25 είναι η εξής:

«[Η] Επιτροπή έκρινε ότι ο ανοιχτός φάκελος της υπόθεσης που κοινοποιήθηκε στα μέρη, συμπεριλαμβανομένου του CCCME, περιείχε όλες τις πληροφορίες που ήταν σχετικές με την παρουσίαση των περιπτώσεών τους και οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν στην έρευνα. Εάν οι πληροφορίες θεωρούνταν εμπιστευτικές, στον ανοικτό φάκελο περιλαμβάνονταν κατατοπιστικές σχετικές περιλήψεις. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένου του CCCME, είχαν πρόσβαση στον ανοικτό φάκελο και μπορούσαν να τον συμβουλευτούν. Σε ό,τι αφορά το CCCME, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, μολονότι ο φορέας εκπροσωπεί, μεταξύ άλλων, την κινεζική βιομηχανία χύτευσης, κανένας μεμονωμένος παραγωγός-εξαγωγέας του δείγματος δεν του έχει χορηγήσει πρόσβαση στις εμπιστευτικές πληροφορίες του. Επομένως, η εμπιστευτική κοινοποίηση που απεστάλη στους επιμέρους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που περιλήφθηκαν στο δείγμα δεν ήταν δυνατόν να παρασχεθεί στο CCCME».

69 Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 53 έως 58 ανωτέρω, η Επιτροπή αναγνώρισε στο CCCME κατά τη διάρκεια της διαδικασίας τόσο ρητώς προβλεπόμενα για τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις δικονομικά δικαιώματα, όπως αυτά του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, για τη λήψη πληροφοριών ως προς τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων επιβλήθηκαν προσωρινά μέτρα ή βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών μέτρων, όσο και άλλα δικονομικά δικαιώματα που παρέχονται αδιακρίτως σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως το δικαίωμα ακροάσεως δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

70 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι το CCCME ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να θεωρηθεί ότι η προσβαλλόμενη πράξη το αφορά ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ανεξαρτήτως της δυνατότητας της μεν Επιτροπής να αρνηθεί, ενδεχομένως, στο μέλλον να αναγνωρίσει στο CCCME το επίμαχο καθεστώς και τις συναφείς εγγυήσεις, της δε οικείας οντότητας να προσβάλει, σε μια τέτοια περίπτωση, τη σχετική απόφαση ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.

71 Επομένως, εφόσον αποδεικνύεται η ύπαρξη ατομικού επηρεασμού, πρέπει να εξεταστεί εάν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά το CCCME και άμεσα, οπότε πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις.

72 Πρώτον, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του προσφεύγοντος (απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2011, Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής, C-463/10 P και C-475/10 P, EU:C:2011:656, σκέψη 66).

73 Δεύτερον, η προσβαλλόμενη πράξη δεν πρέπει να καταλείπει εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες της οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της, δεδομένου ότι η εφαρμογή της έχει εντελώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από τη ρύθμιση του δικαίου

της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2011, Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής, C-463/10 P και C-475/10 P, EU:C:2011:656, σκέψη 66).

74 Οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται εν προκειμένω, δεδομένου ότι το CCCME μπορεί να εξασφαλίσει τον σεβασμό των δικονομικών του δικαιωμάτων του μόνον εφόσον του δοθεί η δυνατότητα να αμφισβητήσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

75 Επομένως, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη πράξη αφορά το CCCME, όχι μόνον ατομικά αλλά και άμεσα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι αυτό νομιμοποιείται ενεργητικώς ιδίω ονόματι προς διαφύλαξη των δικονομικών δικαιωμάτων του (πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψεις 101 έως 109).

76 Προς συμπλήρωση της ανάλυσης, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή υποστήριξε με το υπόμνημα αντικρούσεως ότι το CCCME δεν είναι νομικό πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Ωστόσο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα έγγραφα που προσκόμισαν οι προσφεύγοντες σχετικά με τη νομική προσωπικότητα του CCCME βάσει του κινεζικού δικαίου, παραιτήθηκε από τη συγκεκριμένη ένσταση απαραδέκτου, όπερ σημειώθηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

– *Επί του εννόμου συμφέροντος*

77 Όσον αφορά το έννομο συμφέρον, έχει διευκρινιστεί στη νομολογία ότι η προσφυγή η οποία ασκείται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνο στον βαθμό που ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον από την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως (απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2010, Ryanair κατά Επιτροπής, T-494/08 έως T-500/08 και T-509/08, EU:T:2010:511, σκέψη 41, διατάξεις της 9ης Νοεμβρίου 2011, ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-120/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:646, σκέψη 46, και της 30ής Απριλίου 2015, EEB κατά Επιτροπής, T-250/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:274, σκέψη 14).

78 Επ' αυτού, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή θα υποχρεωνόταν να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία αντιντάμπινγκ και, εφόσον έκρινε ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις που προβλέπει προς τούτο ο βασικός κανονισμός, να επιτρέψει στο CCCME να παρέμβει στη διαδικασία λαμβάνοντας τις παρατηρήσεις του σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό.

79 Εφόσον είναι ικανή να παραγάγει τέτοια αποτελέσματα, η ακύρωση θα μπορούσε να έχει έννομες συνέπειες για το CCCME όπως ενεργεί ιδίω ονόματι.

80 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το CCCME έχει το απαιτούμενο έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής ιδίω ονόματι.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής κατά το μέρος που ασκείται από το CCCME εξ ονόματος των μελών του και επί του παραδεκτού των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής αυτής

81 Με τον τρίτο λόγο απαραδέκτου, ο οποίος επίσης προβάλλεται επικουρικώς, αμφισβητείται από την Επιτροπή η δυνατότητα του CCCME να ασκήσει προσφυγή εξ ονόματος των μελών του, με τα εξής τέσσερα επιχειρήματα.

– *Έλλειψη αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα*

82 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τους παρεμβαίνοντες, ισχυρίζεται ότι το δικαίωμα προσφυγής στη δικαιοσύνη το οποίο αναγνωρίζεται στις ενώσεις προσώπων όταν ενεργούν στο όνομα των μελών τους επιφυλάσσεται, κατά τη νομολογία, σε εκείνες που έχουν αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα. Στη νομική παράδοση των κρατών μελών, ο όρος αυτός δηλώνει τον χαρακτήρα οντότητας ιδιωτικού δικαίου δυνάμενης να εκπροσωπεί τα συλλογικά συμφέροντα των μελών της, όπως αυτά έχουν με δημοκρατικό τρόπο οριοθετηθεί από τα μέλη της στο πλαίσιο της συγκεκριμένης οντότητας. Κατά την Επιτροπή, τέτοιος αντιπροσωπευτικός χαρακτήρας δεν υφίσταται στην περίπτωση του CCCME, το οποίο θα έπρεπε να θεωρηθεί ως προέκταση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και, ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν να επικαλεστεί τη σχετική νομολογία.

83 Επ’ αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά τη νομολογία, μια ένωση προσώπων μπορεί παραδεκτώς να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως ιδίως όταν εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων οι οποίες νομιμοποιούνται οι ίδιες να ασκήσουν προσφυγή (διάταξη της 23ης Νοεμβρίου 1999, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, T-173/98, EU:T:1999:296, σκέψη 47, και απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:509, σκέψη 33).

84 Η δυνατότητα μιας ένωσης προσώπων να ενεργεί εξ ονόματος των μελών της θεμελιώνεται στο σημαντικό πλεονέκτημα που προσφέρει ο συγκεκριμένος τρόπος δράσης, καθόσον αποφεύγεται κατ’ αυτόν τον τρόπο η άσκηση μεγάλου αριθμού διαφορετικών προσφυγών κατά των ίδιων πράξεων από τα μέλη της ένωσης που εκπροσωπεί τα συμφέροντά τους (πρβλ. αποφάσεις της 6ης Ιουλίου 1995, AITEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-447/93 έως T-449/93, EU:T:1995:130, σκέψη 60, της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:509, σκέψη 35, και της 30ής Απριλίου 2019, UPF κατά Επιτροπής, T-747/17, EU:T:2019:271, σκέψη 25).

85 Από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 84 ανωτέρω συνάγεται ότι, για να συγκεκριμενοποιηθεί το πλεονέκτημα αυτό, πρέπει και αρκεί, πρώτον, η οικεία ένωση να ενεργεί εξ ονόματος των μελών της (τα οποία νομιμοποιούνται τα ίδια να ασκήσουν παραδεκτώς προσφυγή, όπερ πρέπει να ελεγχθεί μεταγενέστερα) και, δεύτερον, η άσκηση της προσφυγής να επιτρέπεται σύμφωνα με τις εξουσίες που της απονέμει το καταστατικό της.

86 Πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι δύο αυτές απαιτήσεις πληρούνται όσον αφορά το CCCME.

87 Ως προς την πρώτη προϋπόθεση, διαπιστώνεται ότι το CCCME, προς απόδειξη της ιδιότητας των μελών του, προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο, για καθεμία από τις επιχειρήσεις εξ ονόματος των οποίων ασκεί την προσφυγή, έγγραφο με το οποίο πιστοποιείται η ιδιότητά τους ως μελών.

88 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, μπορεί να σημειωθεί ότι στο καταστατικό που προσκόμισε το CCCME ορίζεται ο εταιρικός σκοπός τον οποίο πρέπει να επιδιώκει αυτή η ένωση, και η προσφυγή στη δικαιοσύνη για την προάσπιση των συμφερόντων των μελών της έναντι μέτρων εμπορικής άμυνας εμπίπτει στο πλαίσιο του σκοπού αυτού.

89 Η ως άνω διαπίστωση βρίσκει έρεισμα στο άρθρο 3 του καταστατικού του CCCME, κατά το οποίο ο εταιρικός σκοπός του ορίζεται ως «η παροχή στα μέλη του υπηρεσιών συντονισμού, συμβουλών και διευκόλυνσης· η διατήρηση όρων ανταγωνισμού έναντι του εμπορικού προστατευτισμού· η διαφύλαξη των δικαιωμάτων και των νόμιμων συμφερόντων των μελών του· και η προώθηση της υγιούς ανάπτυξης της μηχανικής και ηλεκτρονικής βιομηχανίας».

90 Η ως άνω διαπίστωση βρίσκει επίσης έρεισμα στο άρθρο 6, παράγραφοι 4, 5 και 9, του καταστατικού, το οποίο παρέχει στο CCCME τη δυνατότητα «να οργανώνει τις επιχειρήσεις για την αντιμετώπιση μέτρων αποκατάστασης του εμπορίου και ένδικων διαφορών σε υποθέσεις πνευματικής ιδιοκτησίας σχετικές με εξαγωγές στην αλλοδαπή μηχανικών και ηλεκτρονικών προϊόντων από την Κίνα, να παρέχει νομικές συμβουλές και νομική υποστήριξη στα μέλη του, να ζητεί από την κυβέρνηση τη διερεύνηση πρακτικών αθέμιτου ανταγωνισμού από αλλοδαπές επιχειρήσεις[,] να οργανώνει την επεξεργασία νομοθετικών ρυθμίσεων για υπηρεσίες της βιομηχανίας, να προωθεί την αυτορρύθμιση της βιομηχανίας[,] να μεριμνά για τη διατήρηση της κανονικής εμπορικής τάξης στις εισαγωγές και εξαγωγές, καθώς και τα κοινά συμφέροντα των μελών […] και να αναλαμβάνει τυχόν άλλες εργασίες με γνώμονα τις ανάγκες των μελών».

91 Στον βαθμό που είναι αναγκαίο, επισημαίνεται ότι ο εταιρικός σκοπός του CCCME περιγράφεται στο καταστατικό του με διατύπωση παρόμοια με εκείνη που χρησιμοποιούνταν στο καταστατικό των προσφυγουσών ενώσεων στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψεις 60 έως 63), όπου το Δικαστήριο έκρινε ότι πληρούνταν η προϋπόθεση σχετικά με την ενεργητική νομιμοποίηση των εν λόγω ενώσεων.

92 Επομένως, πρέπει εν προκειμένω να γίνει δεκτό ότι πληρούνται οι δύο προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει η νομολογία για την άσκηση προσφυγής από ένωση προσώπων εξ ονόματος των μελών της.

93 Ωστόσο, η Επιτροπή και οι παρεμβαίνοντες αμφισβητούν το συμπέρασμα αυτό από δύο απόψεις.

94 Πρώτον, οι παρεμβαίνοντες παρατηρούν ότι οι βεβαιώσεις τις οποίες προσκόμισε το CCCME προς απόδειξη της ιδιότητας του μέλους για τις επιχειρήσεις που ισχυρίζονται ότι είναι μέλη του, εκδόθηκαν λίγο πριν από την άσκηση της προσφυγής, χωρίς η ιδιότητά τους αυτή να έχει αποδειχθεί κατά το διοικητικό στάδιο που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

95 Κατά την άποψή τους, θα πρέπει να αποδειχθεί ότι η εκπροσώπηση καλύπτει το σύνολο της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού σταδίου, προκειμένου να εφαρμοστεί στην περίπτωσή τους η νομολογία που επιτρέπει στις ενώσεις να ενεργούν στο όνομα των μελών τους, άλλως η αντιπροσώπευση θα ήταν πλασματική, αποκλειστικά συνδεόμενη με την άσκηση της προσφυγής.

96 Επ’ αυτού αρκεί να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η αναγνώριση δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής στις ενώσεις εξ ονόματος των μελών τους θεμελιώνεται σε έναν δικονομικό λόγο ο οποίος άπτεται της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ήτοι στο πλεονέκτημα που απορρέει από τη

συγκέντρωση, σε μια προσφυγή, ενός συνόλου ενδίκων βοηθημάτων τα οποία διαφορετικά θα είχαν ασκήσει οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις (βλ. σκέψη 84 ανωτέρω), και ότι δεν απαιτείται η εντολή εκπροσώπησης να καλύπτει ολόκληρη τη διαδικασία, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού σταδίου, προκειμένου η ένωση να μπορεί να ασκήσει αγωγή εξ ονόματος των μελών της.

97 Εν προκειμένω, υφίσταται πράγματι ένα τέτοιο πλεονέκτημα, δεδομένου ότι η προσφυγή που ασκήθηκε από το CCCME εξ ονόματος των μελών του καθιστά δυνατή την αποφυγή της ασκήσεως αγωγής από καθένα από τα μέλη επ' ονόματι των οποίων ενεργεί. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής, οι επιχειρήσεις για λογαριασμό των οποίων το CCCME προσφεύγει στη δικαιοσύνη ήταν πράγματι μέλη της συγκεκριμένης ένωσης.

98 Δεύτερον, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τους παρεμβαίνοντες, ισχυρίζεται ότι, πέραν των δύο απαιτήσεων που μόλις εξετάσθηκαν, μια τρίτη απαίτηση, η οποία συνδέεται με την αντιπροσωπευτικότητα της επίμαχης ένωσης κατά την έννοια της κοινής νομικής παράδοσης των κρατών μελών, τέθηκε με την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155).

99 Επ' αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι, με την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψεις 120 έως 125), το Δικαστήριο έκρινε ότι η μη ύπαρξη δικαιώματος ψήφου ή άλλου μέσου για τις επιχειρήσεις να υπερασπίσουν τα συμφέροντά τους στο πλαίσιο της ένωσης δεν εμπόδιζε την ένωση εκείνη να ασκήσει προσφυγή εξ ονόματος των μελών της.

100 Επ' αυτής της βάσεως, το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση της 9ης Ιουνίου 2016, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου (T-276/13, EU:T:2016:340), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο είχε κρίνει σε πρώτο βαθμό, εισάγοντας μια απαίτηση επιπρόσθετη των προϋποθέσεων που εξετάστηκαν ανωτέρω, ότι το δικαίωμα προσφυγής των ενώσεων θα πρέπει να εξαρτάται, όταν οι ενώσεις προτίθενται να ενεργήσουν εξ ονόματος των μελών τους, από την ύπαρξη δικαιώματος ψήφου ή άλλου μέσου που να παρέχει στα μέλη τη δυνατότητα να προβάλουν την άποψή τους εντός της ένωσης.

101 Πρέπει επομένως να απορριφθεί η ερμηνεία της αποφάσεως της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), την οποία προτείνουν η Επιτροπή και οι παρεμβαίνοντες, υποστηρίζοντας ότι το δικαίωμα προσφυγής των ενώσεων στο όνομα των μελών τους περιλαμβάνει μια πρόσθετη προϋπόθεση συνδεόμενη με τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα της ένωσης κατά την έννοια της κοινής νομικής παραδόσεως των κρατών μελών.

102 Περαιτέρω, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης έχει επιδείξει ρεαλιστική προσέγγιση προβλέποντας, στη νομοθεσία αντιντάμπινγκ, την περίπτωση να προέρχονται οι εισαγωγές οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από χώρα που δεν έχει οικονομία της αγοράς. Ειδικότερα, το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού θεσπίζει διαφορετικούς κανόνες για τον καθορισμό της κανονικής αξίας αναλόγως του εάν οι οικείοι παραγωγοί-εξαγωγείς είναι εγκατεστημένοι σε χώρα με οικονομία της αγοράς ή σε χώρα που δεν έχει οικονομία της αγοράς.

103 Αν απαιτούνταν μια προϋπόθεση περί αντιπροσωπευτικότητας όσον αφορά οντότητες εμφανιζόμενες ως ένωση, θα έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη, προκειμένου να εκτιμηθεί αν πληρούται η προϋπόθεση αυτή, αφενός, οι ιδιαιτερότητες του τρίτου κράτους από το οποίο

προέρχεται η ένωση και, αφετέρου, το γεγονός ότι, στην περίπτωση κράτους που δεν διαθέτει οικονομία της αγοράς, οι δημόσιες αρχές παρεμβαίνουν σε μεγαλύτερο βαθμό στη λειτουργία και στις δραστηριότητες των επιχειρήσεων ή ενώσεων που δραστηριοποιούνται στο έδαφός του.

104 Βάσει των σκέψεων αυτών, το πρώτο επιχείρημα που προέβαλαν η Επιτροπή και οι παρεμβαίνοντες κατά του παραδεκτού της προσφυγής την οποία άσκησε το CCCME εξ ονόματος των μελών του πρέπει να απορριφθεί.

– *Φύση του προσβαλλόμενου κανονισμού*

105 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πάντοτε προς αμφισβήτηση της δυνατότητας του CCCME να ενεργεί εξ ονόματος των μελών του, ότι η φύση του προσβαλλόμενου κανονισμού αποκλείει την εφαρμογή, στο πλαίσιο ένδικων διαφορών σχετικών με μέτρα εμπορικής άμυνας, της νομολογίας περί του παραδεκτού των προσφυγών που ασκούνται από ενώσεις.

106 Κατά την Επιτροπή, ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιλαμβάνει μια δέσμη αποφάσεων, καθεμία από τις οποίες αφορά συγκεκριμένο παραγωγό-εξαγωγέα. Δεδομένου ότι οι συνέπειες από ενδεχόμενη ακύρωση του εν λόγω κανονισμού μπορούν να ωφελήσουν μόνον τον παραγωγό-εξαγωγέα που άσκησε την προσφυγή, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι είναι σημαντικό, για λόγους ασφάλειας δικαίου, να προσδιορίζονται οι επιχειρήσεις οι οποίες ζητούν την ακύρωση μέσω της ένωσης που ενεργεί εξ ονόματός τους. Όταν μια ένωση ασκεί προσφυγή εξ ονόματος των μελών της, ο προσδιορισμός αυτός δεν είναι δυνατός βάσει της ανακοίνωσης που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σχετικά με τις ένδικες διαδικασίες οι οποίες κινούνται ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

107 Επ' αυτού επισημαίνεται ότι η νομολογία δεν επιτρέπει τον αποκλεισμό του δικαιώματος των ενώσεων να ασκούν προσφυγή εξ ονόματος των μελών τους στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς σχετικής με μέτρα εμπορικής άμυνας (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψη 126, της 21ης Μαρτίου 2012, Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-115/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:136, σκέψη 29, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:509, σκέψη 63).

108 Τα δικονομικά πλεονεκτήματα τα οποία αναγνωρίζει η νομολογία σε αυτού του είδους τις προσφυγές συντρέχουν επίσης εν προκειμένω, διότι οι κανονισμοί περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ μπορούν να επηρεάσουν μεγάλο αριθμό παραγωγών-εξαγωγέων που είτε προσδιορίζονται στις πράξεις αυτές είτε τους αφορά η έρευνα η οποία προηγήθηκε της εκδόσεώς τους.

109 Είναι αληθές ότι, κατά τη νομολογία, κανονισμός που επιβάλλει διαφορετικούς δασμούς αντιντάμπινγκ σε σειρά επιχειρηματιών αφορά ατομικά τον καθέναν απ' αυτούς μόνο με τις διατάξεις του οι οποίες του επιβάλλουν ειδικό δασμό αντιντάμπινγκ καθορίζοντας το ύψος του, και όχι με τις διατάξεις που επιβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ σε άλλες εταιρίες (απόφαση της 10ης Μαρτίου 1992, Ricoh κατά Συμβουλίου, C-174/87, EU:C:1992:108, σκέψη 7).

110 Επομένως, προσφυγή ακυρώσεως κατά κανονισμού με τον οποίο επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ, εφόσον γίνει δεκτή, συνεπάγεται την ακύρωση του κανονισμού αυτού κατά το μέρος που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στον προσφεύγοντα, η δε ακύρωση δεν θίγει το κύρος

των λοιπών στοιχείων του κανονισμού, ιδίως δε του δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται επί των άλλων επιχειρήσεων (πρβλ. απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, σκέψη 27).

111 Ωστόσο, αρκεί η διαπίστωση ότι οι παραγωγοί-εξαγωγείς επ' ονόματι των οποίων ενεργεί το CCCME είναι 19 Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που κατονομάζονται στο παράρτημα Α.2 της προσφυγής ως οι εταιρίες Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd και Botou GuangTai Precision Casting Factory.

112 Επομένως, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 110 ανωτέρω, μόνον τα συγκεκριμένα μέλη θα μπορούσαν να επωφεληθούν τυχόν ακυρώσεως σε περίπτωση κατά την οποία γινόταν δεκτή από το Γενικό Δικαστήριο η προσφυγή που ασκήθηκε εξ ονόματός τους από το CCCME.

113 Για τον λόγο αυτόν, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο επιχείρημα το οποίο προέβαλε η Επιτροπή προς αμφισβήτηση του παραδεκτού της προσφυγής που άσκησε το CCCME επ' ονόματι των μελών του.

– *Μέλη που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα*

114 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι τα μέλη του CCCME δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που επέλεξε κατά την έρευνα και υποστηρίζει ότι, κατά τη νομολογία, μόνον οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν επιλεγεί στο δείγμα νομιμοποιούνται ενεργητικώς να ασκούν προσφυγή.

115 Επ' αυτού υπενθυμίζεται ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 46 ανωτέρω, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, οποιοσδήποτε νομιμοποιείται ενεργητικώς να ασκήσει προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης, κατά των πράξεων που τον αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων οι οποίες τον αφορούν άμεσα και για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα.

116 Η πρώτη και η τρίτη περίπτωση που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή δεν αφορούν τα μέλη του CCCME, διότι, αφενός, τα τελευταία δεν είναι αποδέκτες του προσβαλλόμενου κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:509, σκέψη 39) και, αφετέρου, για την εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα, δεδομένου ότι το σύστημα το οποίο θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, περί θεσπίσεως του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1), και στο οποίο εντάσσεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός, προβλέπει πράγματι ότι οι δασμοί που επιβάλλονται με τον

προσβαλλόμενο κανονισμό εισπράττονται με βάση τα μέτρα τα οποία λαμβάνουν οι εθνικές αρχές (πρβλ. διάταξη της 21ης Ιανουαρίου 2014, Bricmate κατά Συμβουλίου, T-596/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:53, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

117 Δεδομένου ότι η πρώτη και η τρίτη περίπτωση που προβλέπονται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν συντρέχουν εν προκειμένω, πρέπει να διαπιστωθεί εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής της δεύτερης περιπτώσης όσον αφορά τα μέλη του CCCME, όπερ σημαίνει ότι πρέπει να εξεταστεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός τα αφορά άμεσα και ατομικά.

118 Εν προκειμένω, η προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού πληρούται εφόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των μελών του CCCME και εφόσον οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, χωρίς να διαθέτουν οποιοδήποτε περιθώριο εκτιμήσεως, είναι υποχρεωμένες να εισπράξουν τους επιβληθέντες με τον προσβαλλόμενο κανονισμό δασμούς (πρβλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 1979, ISO κατά Συμβουλίου, 118/77, EU:C:1979:92, σκέψη 26, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:509, σκέψη 62).

119 Όσον αφορά τον ατομικό επηρεασμό, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, οι κανονισμοί με τους οποίους επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ έχουν, ως εκ της φύσεως και του περιεχομένου τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον εφαρμόζονται επί του συνόλου των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών (αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 19, και της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, σκέψη 47). Ωστόσο, ο κανονιστικός αυτός χαρακτήρας δεν σημαίνει ότι αποκλείεται οι εν λόγω κανονισμοί να αφορούν ατομικά εκείνους τους παραγωγούς και εξαγωγείς του οικείου προϊόντος στους οποίους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων σχετικών με την εμπορική τους δραστηριότητα. Τούτο ισχύει, γενικώς, στην περίπτωση όσων επιχειρήσεων «παραγωγής και εξαγωγών» μπορούν να αποδείξουν ότι κατονομάστηκαν στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούσαν οι σχετικές προκαταρκτικές έρευνες (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψη 79· βλ., επίσης, απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2014, BP Products North America κατά Συμβουλίου, T-385/11, EU:T:2014:7, σκέψη 74 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

120 Επ' αυτού, διαπιστώνεται ότι τα μέλη του CCCME είναι επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος, οι οποίες, αφενός, έδωσαν στην Επιτροπή πληροφορίες απαντώντας στο ερωτηματολόγιο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της ανακοίνωσης για την έναρξη της έρευνας και, αφετέρου, προσδιορίζονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, ειδικότερα δε στο παράρτημα στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του διατακτικού του κανονισμού. Λόγω της ιδιότητάς τους ως άλλων συνεργαζόμενων εταιριών που κατονομάζονται στο παράρτημα αυτό, επιβάλλεται στα μέλη του CCCME δασμός αντιντάμπινγκ ειδικού ύψους, διαφορετικού από το ποσό που ισχύει για όλες τις άλλες μη κατονομαζόμενες εταιρίες στις οποίες εφαρμόζεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Επομένως, όπως ισχυρίστηκε και η ίδια η Επιτροπή, και όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 106 ανωτέρω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιλαμβάνει δέσμη αποφάσεων, καθεμία από τις οποίες αφορά συγκεκριμένο παραγωγό-εξαγωγέα.

121 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό, βάσει των κριτηρίων που απορρέουν από τη νομολογία, όπως αυτά υπενθυμίστηκαν με τη σκέψη 119 ανωτέρω, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, πέραν του ότι αφορά άμεσα τα μέλη του CCCME, τα αφορά και ατομικά.

122 Τέλος, τα μέλη του CCCME έχουν έννομο συμφέρον αφού, δεδομένου ότι υπόκεινται στους δασμούς αντιντάμπινγκ που επιβάλλει ο προσβαλλόμενος κανονισμός, έχουν έννομο συμφέρον για την ακύρωσή του.

123 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα μέλη του CCCME και, κατά συνέπεια, η ίδια η ένωση πληρούν τις προϋποθέσεις για να κριθεί παραδεκτή η προσφυγή τους και, ως εκ τούτου, το τρίτο επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή κατά του συμπεράσματος αυτού πρέπει να απορριφθεί.

– *Περιορισμός των επιχειρημάτων που μπορούν να προβληθούν*

124 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το CCCME δεν δύναται να επικαλεστεί εξ ονόματος των μελών του παράβαση διατάξεων οι οποίες, στον βασικό κανονισμό, αφορούν άλλα θέματα, πέραν του προσδιορισμού, εκ μέρους της Επιτροπής, της ζημίας που προκλήθηκε στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

125 Ειδικότερα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η εντολή που είχε δοθεί στο CCCME από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ αφορούσε αποκλειστικά την άμυνα των επιχειρήσεων αυτών κατά των διαπιστώσεων της Επιτροπής σχετικά με τη ζημία. Εξ αυτού συνάγεται ότι τα μέλη του CCCME χορήγησαν στη συγκεκριμένη οντότητα το δικαίωμα να τα εκπροσωπήσει κατά τη διάρκεια της έρευνας και, κατά συνέπεια, και στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, αποκλειστικά προς υπεράσπισή τους έναντι των εκτιμήσεων της Επιτροπής σχετικά με τη ζημία.

126 Επ’ αυτού πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προεκτέθηκε στις σκέψεις 88 έως 90 ανωτέρω, η προάσπιση των συμφερόντων των μελών περιλαμβάνεται στα καθήκοντα τα οποία ανατίθενται στο CCCME από το καταστατικό που διέπει την ίδρυση και την οργάνωσή του.

127 Λόγω του γενικού χαρακτήρα της, στην αποστολή αυτή εμπίπτει και η άσκηση ένδικων βοηθημάτων με σκοπό την προάσπιση των συμφερόντων των μελών του έναντι μέτρων εμπορικής άμυνας και την προβολή, στο πλαίσιο αυτό, κάθε επιχειρήματος ικανού να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα των ως άνω μέτρων, ακόμη και αν η εντολή που είχε δοθεί από τα μέλη περιοριζόταν, κατά τη διάρκεια της έρευνας, στο ζήτημα της ζημίας.

128 Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι, κατά τη νομολογία, μια ένωση στους καταστατικούς σκοπούς της οποίας περιλαμβάνεται η προάσπιση των συμφερόντων των μελών της δεν υποχρεούται να διαθέτει επιπλέον ειδική εντολή ή ειδικό πληρεξούσιο που να έχει παρασχεθεί από τα μέλη των οποίων τα συμφέροντα προασπίζεται η ένωση αυτή, προκειμένου να νομιμοποιείται ενεργητικώς να ασκήσει προσφυγή ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2013, Aiscat κατά Επιτροπής, T-182/10, EU:T:2013:9, σκέψη 53), εφόσον, εκ φύσεως, η άσκηση προσφυγής είναι σύμφυτη με την προάσπιση των συμφερόντων αυτών.

129 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το τέταρτο επιχείρημα της Επιτροπής ότι δεν δύναται το CCCME να προβάλει εξ ονόματος των μελών του παράβαση διατάξεων οι οποίες δεν αφορούν τη ζημία που προκλήθηκε στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής κατά το μέρος που ασκείται από τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι

130 Επικουρικώς, η Επιτροπή αμφισβητεί περαιτέρω το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέρος που ασκείται από τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι.

131 Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, για τον λόγο που ήδη εκτέθηκε στη σκέψη 114 ανωτέρω, επτά από τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι και είναι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα, δεν νομιμοποιούνται ενεργητικώς για την άσκηση της προσφυγής.

132 Ως προς το ζήτημα αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως και τα μέλη του CCCME, οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις, οι οποίες είναι παραγωγοί-εξαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος, αφενός, έδωσαν στην Επιτροπή πληροφορίες απαντώντας στο ερωτηματολόγιο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι της ανακοίνωσης για την έναρξη της έρευνας και, αφετέρου, κατονομάζονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό ως λοιπές συνεργαζόμενες εταιρίες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημά του. Ως εκ τούτου, οι επωνυμίες τους αναγράφονται στο παράρτημα και επιβάλλεται σε βάρος τους δασμός αντιντάμπινγκ ειδικού ύψους, οπότε πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιλαμβάνει δέσμη αποφάσεων, καθεμία από τις οποίες αφορά συγκεκριμένο παραγωγό-εξαγωγέα. Επομένως, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 118 έως 122 ανωτέρω, συνάγεται ότι τα επτά αυτά νομικά πρόσωπα έχουν έννομο συμφέρον και νομιμοποιούνται ενεργητικώς για την άσκηση της προσφυγής.

133 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι εντολές των λοιπών νομικών προσώπων των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι παρουσιάζουν παρατυπίες οι οποίες καθιστούν απαράδεκτη την προσφυγή, για τον λόγο ότι δεν προσδιορίζουν σαφώς την ιδιότητα των προσώπων που τις υπέγραψαν και δεν αποδεικνύουν ότι τα πρόσωπα αυτά είχαν την εξουσία να υπογράφουν τέτοιου είδους πράξεις.

134 Ειδικότερα, όσον αφορά επτά από τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι, η ιδιότητα του προσώπου που υπέγραψε την αναφερόμενη εντολή είναι εκείνη του «διευθύνοντος συμβούλου», του «γενικού διευθυντή», του «οικονομικού ελεγκτή» ή του «διευθυντή», χωρίς άλλη διευκρίνιση και χωρίς να διευκρινίζεται εάν, βάσει του κινεζικού δικαίου, το πρόσωπο αυτό είχε την εξουσία να υπογράψει μια τέτοιου είδους εντολή.

135 Όσον αφορά τα δύο άλλα νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι, υποστηρίζεται ότι προσκόμισαν εντολή η οποία δεν αναφέρει την ιδιότητα του υπογράφοντος, χωρίς, επιπλέον, να επισυνάπτονται έγγραφα που να αποδεικνύουν ότι ο υπογράφων είχε την εξουσία για την υπογραφή μιας τέτοιου είδους πράξης.

136 Επισημαίνεται επ' αυτού ότι ο Κανονισμός Διαδικασίας, ως έχει μετά την έκδοση του κανονισμού της 23ης Απριλίου 2015 (ΕΕ 2015, L 105, σ. 1), δεν απαιτεί πλέον να αποδεικνύεται ότι η εντολή προς τον δικηγόρο δόθηκε προσηκόντως από εκπρόσωπο εξουσιοδοτημένο προς τούτο, όπως προέβλεπε ο προϊσχύσας κανονισμός της 2ας Μαΐου 1991 [πρβλ. διάταξη της 7ης Μαρτίου 2016, Sopra Steria Group κατά Κοινοβουλίου, T-182/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:165, σκέψεις 26 έως 29, και αποφάσεις της 28ης Σεπτεμβρίου 2016, European Food κατά EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS), T-476/15, EU:T:2016:568, σκέψη 19, και της 17ης Φεβρουαρίου 2017, Batmore Capital κατά EUIPO - Univers Poche (POCKETBOOK), T-596/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:103, σκέψεις 19 και 20].

137 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλε η Επιτροπή.

138 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι μπορούν παραδεκτώς να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Συμπέρασμα επί του παραδεκτού

139 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, πρέπει να κριθεί παραδεκτή η προσφυγή, πρώτον, κατά το μέρος που ασκήθηκε από το CCCME ιδίω ονόματι προς διαφύλαξη των δικονομικών δικαιωμάτων του, δεύτερον, κατά το μέρος που ασκείται από το CCCME επ' ονόματι των 19 μελών τα οποία κατονομάστηκαν από το ίδιο και, τρίτον, κατά το μέρος που ασκείται από τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι.

Επί της ουσίας

140 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής τους.

141 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3 και 5 έως 7, του βασικού κανονισμού και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, στον βαθμό που η Επιτροπή δεν θεμελίωσε τα συμπεράσματά της σχετικά με τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια ούτε σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία ούτε σε αντικειμενική εξέταση.

142 Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού από την Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκ μέρους της ανάλυσης της αιτιώδους συνάφειας.

143 Ο τρίτος λόγος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας από την Επιτροπή, καθώς και παράβαση, εκ μέρους της, του άρθρου 6, παράγραφος 7, του άρθρου 19, παράγραφοι 1 έως 3, και του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού, στον βαθμό που δεν παρέσχε στους προσφεύγοντες πρόσβαση σε πληροφορίες χρήσιμες για τον καθορισμό του ντάμπινγκ και της ζημίας.

144 Ο τέταρτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του άρθρου 3, παράγραφος 3, και του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, καθώς και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, κατά τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, της υποτιμολόγησης και του επιπέδου εξάλειψης της ζημίας.

145 Ο πέμπτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο β′, και του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού από την Επιτροπή κατά την προσαρμογή του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στο πλαίσιο της σύγκρισης μεταξύ τιμής εξαγωγής και κανονικής αξίας.

146 Ο έκτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού κατά τον καθορισμό των εξόδων πώλησης, των γενικών και των λοιπών διοικητικών εξόδων (στο εξής: έξοδα ΠΓΔΕ) καθώς και των κερδών που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή της κανονικής αξίας.

Επί της εκτάσεως του δικαστικού ελέγχου

147 Προκαταρκτικώς, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ο δικαστικός έλεγχος επί του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να είναι πλήρης και να μην περιοριστεί σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, στο οποίο βασίζεται γενικώς ο δικαστικός έλεγχος των περίπλοκων οικονομικών εκτιμήσεων.

148 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση οι προσφεύγοντες διευκρίνισαν ότι, διατυπώνοντας την προκαταρκτική αυτή παρατήρηση, δεν είχαν την πρόθεση να αποστούν από την υφιστάμενη νομολογία, αλλά ήθελαν απλώς να υπογραμμίσουν ότι, κατά την άποψή τους, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να ελέγχουν την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των αποδεικτικών στοιχείων που επικαλείται η Επιτροπή, ακόμη και σε τομείς στους οποίους διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως.

149 Πρέπει επ' αυτού να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως της οποίας απολαύουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, ο δικαστικός έλεγχος εκ μέρους των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται, στο πλαίσιο ένδικων διαφορών σχετικών με τα μέτρα εμπορικής άμυνας που χαρακτηρίζονται από την πολυπλοκότητα των προς εξέταση οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων, στην εξακρίβωση της τήρησης των κανόνων δικαίου, των διαδικαστικών κανόνων, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή, της έλλειψης πρόδηλων σφαλμάτων κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών και της έλλειψης κατάχρησης εξουσίας (πρβλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

150 Στο πλαίσιο αυτό, εναπόκειται στο δικαστήριο, όπως ζητούν οι προσφεύγοντες, αφενός, να ελέγξει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους και, αφετέρου, να εξετάσει εάν τα εν λόγω στοιχεία αποτελούσαν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που έπρεπε να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση καθώς και αν μπορούσαν να στηρίξουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν βάσει αυτών (απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209, σκέψη 36).

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τον προσδιορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας

151 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε έξι σκέλη.

– Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών

152 Με το πρώτο σκέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, για να υπολογίσει τον όγκο των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, η Επιτροπή χρησιμοποίησε στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν από τις καταγγέλλουσες και ήταν προβληματικά από απόψεως αξιοπιστίας.

153 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

154 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, δασμός αντιντάμπινγκ μπορεί να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης προκαλεί ζημία.

155 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση, μεταξύ άλλων, του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

156 Για τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ χρησιμοποιούνται τα δεδομένα της Στατιστικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Eurostat) (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 30). Αυτά κατατάσσονται βάσει κωδικών της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (ΣΟ). Εν προκειμένω, το προϊόν που αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός εμπίπτει σε δύο κωδικούς: στον κωδικό ΣΟ ex 7325 10 00 (μη ελατός χυτοσίδηρος) και στον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10 (ελατός χυτοσίδηρος), η δε ένδειξη «ex» πριν από τον κωδικό υποδηλώνει, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, ότι το προϊόν το οποίο αφορά η έρευνα εμπίπτει εν μέρει μόνο στον υπό εξέταση κωδικό.

157 Για τον προσδιορισμό του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ απαιτείται να αθροιστούν οι συναλλαγές οι οποίες καταχωρίστηκαν υπό τους κωδικούς αυτούς κατά την υπό εξέταση χρονική περίοδο, δηλαδή μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2013 και 30ής Σεπτεμβρίου 2016.

158 Εν προκειμένω, χρειάστηκε να γίνουν προσαρμογές για να επιλυθούν τρεις δυσχέρειες οι οποίες ανέκυψαν στο πλαίσιο του υπολογισμού του όγκου των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

159 Η πρώτη δυσχέρεια αφορούσε τα προϊόντα από μη ελατό χυτοσίδηρο (ΣΟ ex 7325 10 00). Πριν από το 2014, τα προϊόντα αυτά εντάσσονταν σε ευρύτερο σύνολο (ΣΟ ex 7325 10), κατανεμημένο σε υποκωδικούς, τρεις εκ των οποίων περιελάμβαναν το υπό εξέταση προϊόν, ενώ ο τρίτος από τους υποκωδικούς αυτούς έφερε τον αριθμό ΣΟ ex 7325 10 99, πλην όμως δεν περιοριζόταν στο προϊόν αυτό. Από το 2014, δεν υφίσταται πλέον αυτός ο διαχωρισμός. Για τον καθορισμό του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, η Επιτροπή διέθετε μόνο στοιχεία για τον κωδικό ΣΟ ex 7325 10 00, στον οποίο υπαγόταν, μαζί με άλλα προϊόντα, το υπό εξέταση προϊόν. Προς επίλυση της δυσχέρειας αυτής, ήταν αναγκαίο από τα γενικότερα αυτά αριθμητικά στοιχεία να απομονωθούν εκείνα που αντιστοιχούσαν στις πραγματικές εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος κατά την υπό εξέταση περίοδο. Για να επιτευχθεί αυτό, η Επιτροπή βασίστηκε σε πρόταση η οποία υποβλήθηκε από τις καταγγέλλουσες και στηριζόταν σε δύο μεθοδολογικές αποφάσεις. Κατ' αρχάς, προκειμένου να καθοριστεί το μερίδιο των εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος στη γενική κατηγορία, οι καταγγέλλουσες πρότειναν στην Επιτροπή να στηριχθεί στο ποσοστό το οποίο αντιπροσώπευαν οι εισαγωγές αυτές εντός των τριών υποκωδικών που παρείχαν, πριν από το 2014, στοιχεία σχετικά με το προϊόν αυτό. Στη συνέχεια, για τον τρίτο από τους εν λόγω υποκωδικούς, ο οποίος δεν κάλυπτε μόνον το υπό εξέταση προϊόν αλλά ήταν ευρύτερος, προτάθηκε να αποδοθεί στο υπό εξέταση προϊόν ποσοστό 30 %.

160 Βάσει της συλλογιστικής αυτής, παρατηρήθηκε ότι, πριν από το 2014, όσον αφορά τις κινεζικές εισαγωγές, το 60 % του όγκου που καταχωρίστηκε λογιστικώς ως εισαγωγές από την Κίνα υπό τον κωδικό ΣΟ ex 7325 10 προερχόταν από τους τρεις υποκωδικούς οι οποίοι αντιστοιχούν στο υπό εξέταση προϊόν. Όσον αφορά τις εισαγωγές από την Ινδία, η αναλογία αυτή ήταν 73 %, ενώ

για τις λοιπές τρίτες χώρες ανερχόταν σε ποσοστό 50 %. Τα ποσοστά αυτά εφαρμόστηκαν στη συνέχεια στις εισαγωγές που καταγράφηκαν κατά τη χρονική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως το τέλος της περιόδου έρευνας υπό τον κωδικό ΣΟ ex 7325 10 00.

161 Η δεύτερη δυσχέρεια αφορούσε τον ελατό χυτοσίδηρο (ΣΟ ex 7325 99 10). Ο κωδικός που αντιστοιχεί στο προϊόν αυτό παρέμεινε αμετάβλητος καθ' όλη τη διάρκεια της υπό εξέταση χρονικής περιόδου. Ωστόσο, ο συγκεκριμένος κωδικός κάλυπτε και άλλα προϊόντα εκτός του υπό εξέταση προϊόντος. Προκειμένου να επιλυθεί η δυσχέρεια αυτή, η Επιτροπή χρησιμοποίησε μια μέθοδο την οποία είχαν προτείνει οι καταγγέλλουσες, όπως είχε πράξει και για το μη ελατό χυτοσίδηρο.

162 Κατ' αρχάς, όπως και οι καταγγέλλουσες, έτσι και η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι εισαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος από ελατό χυτοσίδηρο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας είχαν αρχίσει να χρησιμοποιούν τον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10 το έτος 2005, όταν επιβλήθηκαν προηγούμενα μέτρα αντιντάμπινγκ με τον κανονισμό (ΕΚ) 1212/2005 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2005, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων χύτευσης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2005, L 199, σ. 1). Για τον υπολογισμό των εισαγωγών τις οποίες αφορούσε ο ως άνω κωδικός, η Επιτροπή επέλεξε, βάσει της παρατηρήσεως αυτής, ως έτος αναφοράς το προηγούμενο έτος, ήτοι το 2004. Για το συγκεκριμένο έτος αναφοράς διέθετε στοιχεία τα οποία αφορούσαν, ως προς τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τις εισαγωγές που αντιστοιχούσαν στον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10, αλλά δεν αφορούσαν το υπό εξέταση προϊόν. Ως εκ τούτου, υπολόγισε την ποσότητα του προϊόντος που αφορούσαν οι εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας υπό τον εν λόγω κωδικό, αφαιρώντας από τον όγκο των εισαγωγών για την υπό εξέταση περίοδο τις συναλλαγές οι οποίες είχαν πραγματοποιηθεί το έτος 2004. Βάσει της συλλογιστικής αυτής, η Επιτροπή έκρινε επομένως ότι, για τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, οι συναλλαγές που αφορούσαν το υπό εξέταση προϊόν υπάγονταν στον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10 σε αναλογία 100 %, από την οποία έπρεπε να αφαιρεθούν 14 645 τόνοι.

163 Στη συνέχεια, ανάλογος υπολογισμός πραγματοποιήθηκε και για τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Ινδίας. Οι καταγγέλλουσες παρατήρησαν ότι, όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν, οι εισαγωγές υπό τον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10 από τη χώρα αυτήν είχαν αρχίσει από το έτος 2010. Κατά τις καταγγέλλουσες, το φαινόμενο αυτό εξηγούνταν από την άρση της δέσμευσης περί ελάχιστης τιμής, η οποία ίσχυε υπέρ του CCCME και ορισμένων κινεζικών εταιριών στο πλαίσιο των προηγούμενων μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1212/2005. Κατόπιν της άρσης αυτής, πολλές επιχειρήσεις επιδίωξαν να προμηθευτούν προϊόντα από Ινδούς παραγωγούς. Τούτο οδήγησε σε αύξηση των εισαγωγών για το υπό εξέταση προϊόν από τη συγκεκριμένη χώρα. Έχοντας καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα, η Επιτροπή, ακολουθώντας την πρόταση που υπέβαλαν οι καταγγέλλουσες, υπολόγισε την ποσότητα του υπό εξέταση προϊόντος υπό τον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10 στις εισαγωγές προελεύσεως Δημοκρατίας της Ινδίας, αφαιρώντας τον όγκο των εισαγωγών του έτους 2009 από τον όγκο των εισαγωγών της υπό εξέταση περιόδου. Βάσει της συλλογιστικής αυτής, η Επιτροπή κατέληξε ότι οι συναλλαγές που αφορούσαν το υπό εξέταση προϊόν υπάγονταν στον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10 σε αναλογία 100 %, από την οποία έπρεπε να αφαιρεθούν 6 074 τόνοι.

164 Τέλος, από τις έρευνες που διεξήγαγαν οι καταγγέλλουσες προέκυψε ότι ήταν μάλλον απίθανο να περιέχεται το υπό εξέταση προϊόν σε εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες που υπάγονταν στον συγκεκριμένο κωδικό. Επομένως, η Επιτροπή, συμφωνώντας ως προς το ζήτημα αυτό με τις καταγγέλλουσες, έκρινε ότι, για τις λοιπές τρίτες χώρες, το 0 % των συναλλαγών που αφορούσαν το υπό εξέταση προϊόν υπάγονταν στον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10.

165 Η τρίτη δυσχέρεια αφορούσε τις σχάρες καναλιών. Τα προϊόντα αυτά περιλαμβάνονται στα στοιχεία της Eurostat τα οποία αντιστοιχούν στους κωδικούς που χρησιμοποιούνται για το υπό εξέταση προϊόν. Πλην όμως, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 41 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αποκλείστηκαν από την έρευνα. Επομένως, για τον προσδιορισμό του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, χρειάστηκε να αφαιρεθούν από τα διαθέσιμα αριθμητικά στοιχεία εκείνα τα οποία μπορούσαν να αποδοθούν στις σχάρες καναλιών.

166 Προς επίλυση της εν λόγω δυσχέρειας, η Επιτροπή, ενεργώντας με δική της πρωτοβουλία, βασίστηκε σε εκτίμηση των εισαγωγών που αφορούσαν σχάρες καναλιών. Για να προβεί στην εκτίμηση αυτή, στηρίχθηκε στις μέσες πωλήσεις σχαρών καναλιών που είχαν πραγματοποιηθεί από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος κατά την περίοδο της έρευνας. Οι πωλήσεις αυτές αντιπροσώπευαν το 10 % του συνόλου των εισαγωγών που είχαν ληφθεί υπόψη για τη συγκεκριμένη περίοδο. Το ποσοστό αυτό εφαρμόστηκε επί των αριθμητικών στοιχείων που ελήφθησαν για τις εισαγωγές οι οποίες καταγράφηκαν κατά την υπό εξέταση περίοδο.

167 Κατόπιν των ως άνω διευκρινίσεων ως προς το γενικότερο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, επισημαίνεται ότι, με το σκέλος αυτό, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις αιτιάσεις σχετικές με τον υπολογισμό στον οποίο προέβη η Επιτροπή προκειμένου να προσδιορίσει τον όγκο των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

168 Με την πρώτη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι έκανε δεκτά χωρίς επαλήθευση τα στοιχεία που προσκόμισαν οι καταγγέλλουσες, αντίθετα προς την αρχή της αμεροληψίας η οποία πρέπει να διέπει τη στάση της σε τέτοιου είδους διαδικασίες.

169 Επ’ αυτού πρέπει να παρατηρηθεί ότι, εν προκειμένω, για τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, η Επιτροπή δεν αρκέστηκε στη χρησιμοποίηση δεδομένων που προσκόμισαν οι καταγγέλλουσες, αλλά, αντιθέτως, χρησιμοποίησε μια μέθοδο που είχε προταθεί από τις καταγγέλλουσες, μεριμνώντας παράλληλα, με βάση τη μέθοδο την οποία είχε εν τω μεταξύ εγκρίνει, να προβεί η ίδια στους υπολογισμούς που οδήγησαν στα αριθμητικά στοιχεία τα οποία έλαβε τελικώς υπόψη της.

170 Σε δύο τουλάχιστον έγγραφα, η Επιτροπή εξήγησε τους λόγους για τους οποίους υιοθέτησε τη μέθοδο που πρότειναν οι καταγγέλλουσες. Συγκεκριμένα, στην αιτιολογική σκέψη 122 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή επισήμανε ότι «οι καταγγέλλ[ουσες] εξήγησαν τη μέθοδο με την οποία κατέληξαν σε στοιχεία εισαγωγών μόνο για το υπό εξέταση προϊόν με βάση τα στοιχεία της Eurostat» και ότι, «[ε]λλείψει πιο αξιόπιστης μεθόδου και πιο αξιόπιστων στοιχείων», η Επιτροπή συνακόλουθα «στηρίχτηκε σ’ αυτή τη μέθοδο για να προσδιορίσει τον όγκο των εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος από τη [Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας] χρησιμοποιώντας τα στοιχεία της Eurostat, από τα οποία [είχαν εξαιρεθεί] οι σχάρες καναλιών[, τ]ο [δε] CCCME δεν [είχε παράσχει] εναλλακτικά στοιχεία». Περαιτέρω, στις αιτιολογικές σκέψεις 110 και 111 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι «[είχε] σημείωσ[ει] ότι η μέθοδος που χρησιμοποίησαν οι καταγγέλλοντες για να καταλήξουν στα στοιχεία για τις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος κατά την εξεταζόμενη περίοδο βασίστηκε σε στοιχεία της Eurostat», η οποία στη συνέχεια περιγράφεται συνοπτικά, και διευκρίνισε ότι, «[δ]εδομένου ότι δεν [είχε διαπιστώσει] την ύπαρξη άλλων εναλλακτικών πηγών πληροφοριών που θα αντικατόπτριζαν με μεγαλύτερη ακρίβεια τα στοιχεία για τις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος, έκρινε τη μέθοδο που βασίζεται σε στοιχεία της Eurostat ως την πλέον κατάλληλη».

171 Συνεπώς, η Επιτροπή ανέλυσε την επίμαχη μέθοδο πριν την υιοθετήσει, εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους θεωρήθηκε, κατά τη γνώμη της, κατάλληλη. Ειδικότερα, με την αιτιολογική σκέψη 113 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της ad hoc ένωσης ανεξάρτητων εισαγωγέων, Free Castings Imports (FCI), και του CCCME να εξαιρεθούν από τον κωδικό ΣΟ 7325 99 10 ή να ληφθεί υπόψη ένα ποσοστό του κωδικού αυτού για τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος, επισημαίνοντας ότι «η ανάλυση των εισαγωγών σ' αυτόν τον κωδικό ΣΟ που πραγματοποιήθηκε μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων και έως τις αρχές Οκτωβρίου 2017 έδειξε σημαντικές εισαγωγές 6 796 τόνων υπό τον κωδικό TARIC 7325991051 από τη [Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας], ο οποίος αναφερ[όταν] αποκλειστικά στο υπό εξέταση προϊόν», και ότι, «[ω]ς εκ τούτου, [ήταν] σαφές ότι το υπό εξέταση προϊόν εισαγ[όταν] επίσης ως υπαγόμενο στον κωδικό ΣΟ 7325 99 10». Με την ευκαιρία αυτή, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι «δεν [διέθετε] στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι εισαγωγές άλλων προϊόντων υπό τον εν λόγω κωδικό ΣΟ [είχαν] ακολουθήσ[ει] την ίδια τάση με το υπό εξέταση προϊόν από το 2005» και ότι, «[κ]ατά συνέπεια, η χρήση ενός μόνο ποσοστού για την εξεταζόμενη περίοδο δεν θα ήταν αξιόπιστη».

172 Εξάλλου, παρατηρείται ότι η Επιτροπή επαλήθευσε τη μέθοδο υπολογισμού που πρότειναν οι καταγγέλλουσες προτού την κάνει δεκτή. Πράγματι, η Επιτροπή μετέβη στις εγκαταστάσεις των εκπροσώπων των καταγγελλουσών στις 30 Μαΐου 2017. Κατόπιν της επαλήθευσης αυτής, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, αφενός, ότι η προτεινόμενη κατανομή μεταξύ των διαφόρων κωδικών ΣΟ ήταν η πλέον αξιόπιστη εκτίμηση για τον προσδιορισμό του όγκου των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και, αφετέρου, ότι η εκτίμηση αυτή συνιστούσε μια αντικειμενική προσέγγιση των στοιχείων αυτών ελλείψει λεπτομερέστερων στοιχείων προερχόμενων από άλλη πηγή.

173 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί η πρώτη αιτίαση των προσφευγόντων, ότι η Επιτροπή δέχθηκε «αυτομάτως» τη μέθοδο την οποία πρότειναν οι καταγγέλλουσες.

174 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν μια δεύτερη αιτίαση, ισχυριζόμενοι ότι τα στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στηρίζονται σε αδικαιολόγητες και παράλογες παραδοχές, οι οποίες δεν στηρίζονται σε κανένα θετικό αποδεικτικό στοιχείο, όπως άλλωστε αναγνώρισε, κατά την άποψή τους, και η ίδια.

175 Επ' αυτού πρέπει να σημειωθεί ότι, αντιθέτως προς τα όσα αναφέρουν οι προσφεύγοντες, η Επιτροπή ουδέποτε αναγνώρισε ότι η μέθοδος την οποία χρησιμοποίησε για τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών ήταν εσφαλμένη, παράλογη ή αναξιόπιστη, ούτε ότι οι τιμές εισαγωγής που προέκυψαν από τη μέθοδο αυτήν ήταν εσφαλμένες, παράλογες ή αναξιόπιστες.

176 Είναι αληθές ότι η Επιτροπή παραδέχθηκε, στην αιτιολογική σκέψη 126 του προσωρινού κανονισμού, στην οποία παραπέμπουν οι προσφεύγοντες, ότι, «[δ]εδομένου ότι τα στοιχεία αυτά βασίζοντα[ν] στα στατιστικά στοιχεία για τις εισαγωγές και ότι δεν [ήταν] γνωστό το λεπτομερές μείγμα τύπων προϊόντων, η εξέλιξη των τιμών δεν [ήταν] απόλυτα αξιόπιστη».

177 Πλην όμως, η παραδοχή αυτή σημαίνει απλώς ότι η χρησιμοποιηθείσα μέθοδος δεν απέδωσε, όπως επισημαίνει και η Επιτροπή, ένα τόσο λεπτομερές αποτέλεσμα όσο θα επιθυμούσε, χωρίς να σημαίνει, κατά την άποψη του θεσμικού οργάνου, ότι τα στοιχεία που ελήφθησαν με τη συγκεκριμένη μέθοδο στερούνταν αξιοπιστίας και ότι ουδόλως μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατά την κατάρτιση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

178 Κατά συνέπεια, εναπόκειται στους προσφεύγοντες, εφόσον προτίθενται να αμφισβητήσουν την αξιοπιστία των στοιχείων που χρησιμοποίησε η Επιτροπή σχετικά με τον όγκο των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, να τεκμηριώσουν τους ισχυρισμούς τους με στοιχεία ικανά να εγείρουν συγκεκριμένες αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία της μεθόδου ή των στοιχείων που χρησιμοποίησε το θεσμικό όργανο (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, Jinan Meide Casting κατά Επιτροπής, T-650/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:644, σκέψη 357).

179 Στο πλαίσιο αυτό, ο προσφεύγων, εφόσον επιθυμεί να δικαιωθεί, δεν μπορεί να περιοριστεί στην προσκόμιση εναλλακτικών αριθμητικών στοιχείων, για παράδειγμα βάσει δεδομένων από τις τελωνειακές αρχές από τις οποίες προέρχονται οι επίμαχες εισαγωγές, αλλά πρέπει να προσκομίσει στοιχεία ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση αυτά που προσκόμισε η Επιτροπή (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, Jinan Meide Casting κατά Επιτροπής, T-650/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:644, σκέψη 357).

180 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως κατά την ανάλυση των στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων της Eurostat (απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2015, Schroeder κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-205/14, EU:T:2015:673, σκέψη 41).

181 Εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν πέντε παραδοχές στις οποίες βασίστηκε η Επιτροπή προκειμένου να προβεί στον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών βάσει των στοιχείων της Eurostat.

182 Ως προς το ζήτημα αυτό, πρέπει να τονιστεί ότι, για καθένα από αυτά τα αμφισβητούμενα σημεία, οι προσφεύγοντες είχαν λάβει κατά τη διάρκεια της έρευνας εξηγήσεις σχετικά με τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να καταλήξει η Επιτροπή στις εκτιμήσεις οι οποίες αποτέλεσαν τη βάση των προσαρμογών που πραγματοποίησε η ίδια επί των δεδομένων της Eurostat αναφορικά με τις εισαγωγές.

183 Συγκεκριμένα, πρώτον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν ότι ο όγκος των εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος, σε σχέση με τον συνολικό όγκο των εισαγωγών που δηλώθηκαν υπό τον προγενέστερο υποκωδικό ΣΟ ex 7325 10 99 (μη ελατός χυτοσίδηρος), παρέμεινε σταθερός στο 30 % από το 2009 έως το 2013 και εν συνεχεία, από το 2013 και εφεξής, παρέμεινε αμετάβλητος.

184 Επί του σημείου αυτού, διευκρινίστηκε ότι περίπου το 30 % των συνολικών εισαγωγών που δηλώθηκαν υπό τον πρώην κωδικό ΣΟ ex 7325 10 99 αφορούσαν το υπό εξέταση προϊόν. Κατά την Επιτροπή, η εκτίμηση αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως συντηρητική όταν τέθηκαν σε ισχύ τα μέτρα αντιντάμπινγκ του 2005. Κατά τον χρόνο εκείνο, είχε καθοριστεί για το συγκεκριμένο προϊόν ένας 10ψήφιος ολοκληρωμένος δασμολογικός κωδικός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (TARIC), μέσω του οποίου η Επιτροπή και οι τελωνειακές αρχές ήταν πλέον σε θέση να γνωρίζουν τα ακριβή αριθμητικά στοιχεία.

185 Έτσι εξηγήθηκε το ότι το ποσοστό 30 %, το οποίο έλαβε υπόψη η Επιτροπή, αντιστοιχούσε στο ποσοστό που είχε διαπιστωθεί μετά την έκδοση του κανονισμού 1212/2005, όταν εφαρμόστηκαν για πρώτη φορά δασμοί αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών από χυτοσίδηρο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Εν συνεχεία, το ποσοστό αυτό χρησιμοποιήθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ελλείψει πιο αξιόπιστης εκτιμήσεως.

186 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την εφαρμογή του ποσοστού 30 %, το οποίο προκύπτει από εκτίμηση των δεδομένων που αφορούν ειδικά τις εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, ως προς όλες τις χώρες από τις οποίες προέρχονταν οι εισαγωγές που ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

187 Επί του σημείου αυτού, διευκρινίστηκε ότι η εκτίμηση περί 30 % είχε εφαρμοστεί στις λοιπές τρίτες χώρες διότι δεν υπήρχαν συγκεκριμένα δεδομένα για τις χώρες αυτές, οι μόνες δε πληροφορίες που κατέστη δυνατόν να συλλεχθούν ήταν εκείνες οι οποίες συνελέγησαν ως αποτέλεσμα της επιβολής, με τον κανονισμό 1212/2005, μέτρων αντιντάμπινγκ που αφορούσαν τις εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

188 Τρίτον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την παραδοχή ότι ο όγκος των εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος παρέμεινε αμετάβλητος από το 2013 και εφεξής, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού όγκου των εισαγωγών που καταχωρίσθηκαν υπό τον πρώην κωδικό ΣΟ ex 7325 10.

189 Ως προς το σημείο αυτό, η Επιτροπή εξήγησε ότι, για να υπολογίσει τον όγκο των εισαγωγών που κάλυπταν το υπό εξέταση προϊόν και καταγράφηκαν από το 2014 υπό τον γενικό κωδικό ΣΟ ex 7325 10, βασίστηκε στην αναλογία την οποία αντιπροσώπευαν οι εισαγωγές αυτές εντός των τριών υποκωδικών που, πριν από το 2014, παρείχαν ακριβέστερα δεδομένα σχετικά με το προϊόν αυτό, εξετάζοντας χωριστά τα δεδομένα τα οποία αφορούσαν τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Δημοκρατία της Ινδίας και τις λοιπές τρίτες χώρες (βλ. σκέψη 159 ανωτέρω).

190 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την παραδοχή ότι παρέμεινε αμετάβλητος από το 2004 ο απόλυτος όγκος των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας υπό τον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10 (ελατός χυτοσίδηρος) και δεν αφορούσαν το υπό εξέταση προϊόν.

191 Ως προς το σημείο αυτό, η Επιτροπή εξήγησε τη μεθοδολογία που εφαρμόστηκε για τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας υπό τον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10, διευκρινίζοντας ότι η μεθοδολογία συνίστατο στον προσδιορισμό ενός έτους κατά το οποίο είχαν ξεκινήσει οι εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος υπό τον ως άνω κωδικό στην οικεία τρίτη χώρα και στη σύγκριση του αριθμού των εισαγωγών που καταγράφηκαν υπό τον ίδιο κωδικό ΣΟ κατά το έτος το οποίο προηγήθηκε του έτους αναφοράς με τον αντίστοιχο για την υπό εξέταση περίοδο χρόνο, ώστε να προκύψει, ως διαφορά μεταξύ τους, ο όγκος των εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος οι οποίες καταγράφηκαν υπό τον κωδικό ΣΟ ex 7325 99 10 κατά την υπό εξέταση περίοδο (βλ. σκέψεις 162 έως 164 ανωτέρω).

192 Τέλος, πέμπτον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την παραδοχή ότι το ποσοστό εισαγωγών σχαρών καναλιών από την Κίνα σε σχέση με το σύνολο των κινεζικών εισαγωγών παρέμεινε αμετάβλητο από το 2013 και ότι ήταν ίδιο με το ποσοστό των εισαγωγών σχαρών καναλιών από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος σε σχέση με τις συνολικές εισαγωγές τους. Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν επίσης την παραδοχή ότι οι τρίτες χώρες δεν εξάγουν σχάρες καναλιών, καθώς φαίνεται, υπό την επιφύλαξη τυχόν σφάλματος των προσφευγόντων, ότι οι τρίτες χώρες δεν έχουν αποκλειστεί. Αν υπήρχε αποκλεισμός, θα επιβαλλόταν η εξίσου αδικαιολόγητη κατά τους προσφεύγοντες παραδοχή ότι το ποσοστό εισαγωγών σχαρών καναλιών από τρίτες χώρες, σε σχέση με τις συνολικές εισαγωγές τους, θα ήταν σταθερό από το 2013 και ίδιο με το ποσοστό εισαγωγών σχαρών καναλιών από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που περιελήφθησαν στο δείγμα κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.

193 Ως προς το τελευταίο αυτό αμφισβητούμενο σημείο, η Επιτροπή εξήγησε ότι, μη διαθέτοντας στοιχεία σχετικά με τον όγκο των εισαγωγών σχαρών καναλιών που έπρεπε να αποκλειστούν από το υπό εξέταση προϊόν, βασίστηκε στο ποσοστό σχαρών καναλιών που είχαν εισαχθεί από ορισμένους παραγωγούς που περιλήφθηκαν στο δείγμα κατά τη διάρκεια της έρευνας. Με την απάντησή της στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή αποσαφήνισε ότι βασίστηκε, στο πλαίσιο αυτό, στα στοιχεία του δείγματος των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων και στο δείγμα των Ινδών παραγωγών-εξαγωγέων για το χρονικό διάστημα το οποίο αφορούσε η έρευνα. Η εκτίμηση αυτή εφαρμόστηκε, στη συνέχεια, σε όλες τις εισαγωγές, δηλαδή σε εκείνες από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Δημοκρατία της Ινδίας και τις λοιπές τρίτες χώρες.

194 Από τις ανωτέρω σκέψεις συνάγεται ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν, στο πλαίσιο της αμφισβήτησης των προαναφερθέντων σημείων, στοιχεία ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία των εκτιμήσεων αυτών, διότι, κατ' ουσίαν, δεν αμφισβητούν την αξιοπιστία των εκτιμήσεων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή, αλλά μάλλον την εφαρμογή τους σε χρονική περίοδο μεταγενέστερη εκείνης στην οποία αντιστοιχούν τα δεδομένα που οδήγησαν στις εκτιμήσεις αυτές (πρώτη, τρίτη, τέταρτη και πέμπτη παραδοχή στις σκέψεις 183, 188, 190 και 192 αντιστοίχως) ή την εφαρμογή τους σε χώρες διαφορετικές από τη χώρα από την οποία προέρχονται τα δεδομένα που οδήγησαν στις εκτιμήσεις αυτές (δεύτερη και πέμπτη παραδοχή στις σκέψεις 186 και 192 ανωτέρω αντιστοίχως).

195 Η Επιτροπή όμως επισήμανε ότι δεν διέθετε ακριβέστερα και πιο πρόσφατα δεδομένα που να παρουσιάζουν παρόμοιο ή υψηλότερο βαθμό αξιοπιστίας.

196 Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, το οποίο χαρακτηρίζεται, αφενός, από την έλλειψη ακριβέστερων και πλέον πρόσφατων πληροφοριακών στοιχείων που να παρουσιάζουν παρόμοιο ή υψηλότερο βαθμό αξιοπιστίας και, αφετέρου, από τον εύλογο και πειστικό χαρακτήρα των εκτιμήσεων της Επιτροπής, οι οποίες προκύπτουν από τις επεξηγήσεις που η ίδια παρέσχε για να δικαιολογήσει την εφαρμογή τους, πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως το οποίο αναγνωρίζεται στην Επιτροπή, να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση των προσφευγόντων, ότι τα στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στηρίζονται σε αδικαιολόγητες και παράλογες παραδοχές οι οποίες δεν βασίζονται σε κανένα θετικό αποδεικτικό στοιχείο.

197 Με την τρίτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η απουσία πιο αξιόπιστων εναλλακτικών δεδομένων οφείλεται σε έλλειψη επιμέλειας και σε αδράνεια της Επιτροπής, οι οποίες θα έπρεπε, κατά την άποψή τους, να επιφέρουν την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

198 Επ' αυτού επισημαίνεται ότι, κατά τη νομολογία, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εξετάζει αυτεπαγγέλτως όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, διότι ο ρόλος της κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ δεν είναι ρόλος διαιτητή, του οποίου η αρμοδιότητα περιορίζεται στη λήψη αποφάσεως βάσει των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζουν οι συμμετέχοντες στην έρευνα. Συναφώς τονίζεται ότι ο βασικός κανονισμός, με το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, απονέμει στην Επιτροπή την εξουσία να ζητεί από τα κράτη μέλη να της παρέχουν πληροφοριακά στοιχεία και να διενεργούν όλες τις αναγκαίες επιθεωρήσεις και όλους τους αναγκαίους ελέγχους (απόφαση της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 32).

199 Ωστόσο, για να προσδιοριστεί η έκταση των υποχρεώσεων που βαρύνουν την Επιτροπή, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι χρονικοί περιορισμοί οι οποίοι επηρεάζουν το έργο της, όπως ιδίως τυχόν διαδικαστικές προθεσμίες οι οποίες ενδέχεται να μην επαρκούν για τη διενέργεια των

εξακριβώσεων, των ελέγχων και των ερευνών που θα μπορούσαν θεωρητικά να λάβουν χώρα (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, Jinan Meide Casting κατά Επιτροπής, T-650/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:644, σκέψη 408).

200 Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το κατά πόσον τα δεδομένα τα οποία θα μπορούσαν θεωρητικώς να αποκαλυφθούν ενδέχεται να καταλήξουν, με αρκετά υψηλή πιθανότητα, σε πιο αξιόπιστα αποτελέσματα από αυτά που προέκυψαν εντός των εφαρμοστέων προθεσμιών (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, Jinan Meide Casting κατά Επιτροπής, T-650/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:644, σκέψη 410).

201 Εν προκειμένω, συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν αγνόησε την προμνησθείσα στις σκέψεις 198 έως 200 νομολογία, βάσει της οποίας οφείλει να διερευνά όλες τις πηγές που έχει στη διάθεσή της.

202 Συγκεκριμένα, όσον αφορά τις πληροφορίες οι οποίες, κατά τους προσφεύγοντες, θα μπορούσαν θεωρητικά να έχουν ληφθεί από τις εθνικές τελωνειακές αρχές, επισημαίνεται ότι, όπως ανέφερε και η Επιτροπή, έστω και αν ο βασικός κανονισμός την εξουσιοδοτεί προς τούτο, θα ήταν δυσανάλογο να απαιτείται από το θεσμικό όργανο να συλλέξει από τις τελωνειακές αρχές όλων των κρατών μελών καταλόγους εισαγωγών, συναλλαγή προς συναλλαγή, να τους αναλύσει προκειμένου να κρίνει αν μπορούν να ληφθούν υπόψη και εν συνεχεία να συγκεντρώσει τα στοιχεία που αφορούν το υπό εξέταση προϊόν επί τέσσερα έτη για το σύνολο της Ένωσης.

203 Με τα δικόγραφά τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο επιχειρήματα προς αμφισβήτηση της στάσης της Επιτροπής όσον αφορά την αναζήτηση αξιόπιστων πληροφοριών.

204 Πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να είχε συλλέξει από τις εθνικές τελωνειακές αρχές ορισμένα πιο λεπτομερή δεδομένα προς εξακρίβωση της αξιοπιστίας των παραδοχών που έγιναν και, στη συνέχεια, να επεκτείνει το πόρισμα της ανάλυσης αυτής στο σύνολο των δεδομένων.

205 Πρέπει να επισημανθεί επ' αυτού ότι τέτοιου είδους πληροφορίες δεν είναι άμεσα διαθέσιμες αλλά πρέπει να συλλέγονται, επίσης, σε ad hoc βάση, από τις οικείες εθνικές αρχές. Ακολούθως δε, για να μπορέσει η Επιτροπή να καταρτίσει δειγματοληπτικά δεδομένα, θα πρέπει να αναμένει την απάντηση των εν λόγω αρχών που παρέχουν τα ζητούμενα δεδομένα. Ένας τέτοιος τρόπος δράσης, ωστόσο, θα συνεπαγόταν σημαντική επένδυση από πλευράς φόρτου εργασίας και θα απαιτούσε σημαντικό χρόνο, ενώ αμφότερες αυτές οι πτυχές θα πρέπει να συσχετιστούν με τις αυστηρές διαδικαστικές προθεσμίες που επιβάλλονται στην Επιτροπή, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 199 ανωτέρω.

206 Επιπλέον, ένα τέτοιο δείγμα συναλλαγών θα μπορούσε επίσης να εγείρει ερωτήματα ως προς την αντιπροσωπευτικότητα των συναλλαγών που επελέγησαν, πέραν των αμφιβολιών περί της αποτελεσματικότητάς του, καθόσον δεν θα καθιστούσε δυνατό τον ακριβή υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών για το υπό εξέταση προϊόν.

207 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή μπορούσε να στραφεί προς τους εισαγωγείς, απευθύνοντάς τους ερωτηματολόγια, με τη λογική ότι οι απαντήσεις τους θα της έδιναν τη δυνατότητα να επαληθεύσει εάν τα χρησιμοποιούμενα δεδομένα ήταν αξιόπιστα και να προβεί σε διορθώσεις.

208 Κατά τους προσφεύγοντες, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έχουν χρησιμοποιήσει τη συγκεκριμένη πηγή πληροφόρησης σε άλλες έρευνες αντιντάμπινγκ, όπως σε εκείνη που οδήγησε στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 430/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης, και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ινδονησία (ΕΕ 2013, L 129, σ. 1).

209 Σημειωτέον επ' αυτού ότι, όπως ανέφερε και η Επιτροπή, δεν ήταν εν προκειμένω δυνατή η συλλογή πιο αξιόπιστων στοιχείων από τους εισαγωγείς. Κατ' αρχάς, οι 28 εισαγωγείς οι οποίοι παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας παρείχαν, με τις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ της ανακοίνωσης για την έναρξη της έρευνας, έναν συνολικό αριθμό ο οποίος αποτυπώνει τον όγκο των εισαγωγών που κάλυπταν το υπό εξέταση προϊόν και αφορούσαν αποκλειστικά τις εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και τη Δημοκρατία της Ινδίας, δηλαδή τις δύο χώρες τις οποίες αφορούσε η έρευνα. Εξάλλου, τα δεδομένα αυτά δεν είχαν χωριστεί εν προκειμένω με γνώμονα τους κωδικούς ΣΟ του υπό εξέταση προϊόντος. Τέλος, οι απαντήσεις αυτές επαληθεύθηκαν μόνο για τους τρεις εισαγωγείς που περιελήφθησαν στο δείγμα και απάντησαν στο ερωτηματολόγιο. Δεν αποδείχθηκε όμως ότι οι εισαγωγείς αυτοί ήταν επαρκώς αντιπροσωπευτικοί του συνόλου των εισαγωγέων του υπό εξέταση προϊόντος. Ειδικότερα, η Επιτροπή επισήμανε ότι η αγορά ήταν κατακερματισμένη και χαρακτηριζόταν από μεγάλο αριθμό μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και ότι, σε ένα τέτοιο πλαίσιο, δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να μην εμφανίστηκαν πολλοί άλλοι ανεξάρτητοι εισαγωγείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται μεν στην αγορά, πλην όμως δεν είχαν άμεσο συμφέρον να συνεργαστούν στην έρευνα.

210 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι εν προκειμένω η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως περιορίζοντας την εκτίμησή της, όσον αφορά τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών που καλύπτουν το υπό εξέταση προϊόν, σε στοιχεία από τη βάση δεδομένων της Eurostat, όπως έχουν προσαρμοστεί βάσει αιτιολογημένων παραδοχών και αντικατοπτρίζουν μια εύλογη εκτίμηση των πραγματικών αριθμητικών στοιχείων σχετικά με τις εν λόγω εισαγωγές.

211 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.

– Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τους μακροοικονομικούς δείκτες που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς απόδειξη της ζημίας την οποία υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης

212 Με το δεύτερο σκέλος, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την αξιοπιστία των μακροοικονομικών δεικτών που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να αποδείξει τη ζημία την οποία υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης.

213 Προκαταρκτικώς, τονίζεται ότι, όπως διευκρινίστηκε με τις απαντήσεις των διαδίκων στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή προέβη σε εκτίμηση των μακροοικονομικών δεικτών για το σύνολο του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

214 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή βασίστηκε σε διάφορα δεδομένα. Για τους παραγωγούς της Ένωσης που περιλαμβάνονται στο δείγμα (στο εξής: παραγωγοί που περιλαμβάνονται στο δείγμα), η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα στοιχεία τα οποία κοινοποίησαν οι ίδιοι, αφού τα επαλήθευσε. Για τους άλλους παραγωγούς της Ένωσης που υπέβαλαν την καταγγελία η οποία οδήγησε στην έρευνα ή την υποστήριξαν (στο εξής: λοιποί καταγγέλλοντες), η Επιτροπή βασίστηκε στα

δεδομένα που άντλησε από τις απαντήσεις τις οποίες έστειλαν οι επιχειρήσεις αυτές στα ερωτηματολόγιά της. Τέλος, για τους λοιπούς παραγωγούς της Ένωσης (στο εξής: λοιποί παραγωγοί), η Επιτροπή χρησιμοποίησε εκτιμήσεις που παρασχέθηκαν από τις καταγγέλλουσες και αφορούσαν τους παραγωγούς αυτούς.

215 Εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι αιτιάσεις τις οποίες αντικρούει η Επιτροπή.

216 Με την πρώτη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν επικαιροποίησε τα στοιχεία που διέθετε σχετικά με τους λοιπούς καταγγέλλοντες.

217 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 136 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα δεδομένα για τους λοιπούς καταγγέλλοντες προέρχονται από τις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο που τους απηύθυνε η Επιτροπή, εξυπακουομένου ότι τα δεδομένα αυτά συγκεντρώθηκαν από τις καταγγέλλουσες και ότι «ενημερώθηκαν στη συνέχεια για να καλύψουν την περίοδο έρευνας». Η Επιτροπή προσκόμισε επιστολή της προς το CCCME με ημερομηνία Τετάρτη 14 Ιουνίου 2017, όπου ανέφερε ότι οι καταγγέλλουσες είχαν συγκεντρώσει τα δεδομένα, αφενός, βάσει των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο, οι οποίες είχαν επαληθευθεί από την Επιτροπή, και, αφετέρου, βάσει των πληροφοριών που συνελέγησαν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από τους παραγωγούς οι οποίοι είχαν υποβάλει ή υποστηρίξει την καταγγελία. Οι παρεμβαίνοντες, από την πλευρά τους, διευκρίνισαν ότι τα δεδομένα αυτά είχαν επικαιροποιηθεί προκειμένου να εξαιρεθούν τα δεδομένα που αφορούσαν τις σχάρες καναλιών και να συμπεριληφθούν τα τελευταία διαθέσιμα τριμηνιαία δεδομένα.

218 Εφόσον δεν προσκομίστηκε από τους προσφεύγοντες κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση τους ισχυρισμούς αυτούς, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

219 Με τη δεύτερη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες βάλλουν κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού υποστηρίζοντας ότι, για την έκδοσή του, η Επιτροπή βασίστηκε σε εκτιμήσεις και όχι σε πραγματικά στοιχεία για τους λοιπούς παραγωγούς.

220 Ως προς το ζήτημα αυτό, επισημαίνεται ότι ο βασικός κανονισμός δεν απονέμει στην Επιτροπή καμία εξουσία έρευνας που θα της επέτρεπε να υποχρεώσει τις επιχειρήσεις να συμμετάσχουν στην έρευνα ή να παράσχουν πληροφορίες. Επομένως, η Επιτροπή εξαρτάται από την οικειοθελή συνεργασία των μερών για την εμπρόθεσμη παροχή των αναγκαίων πληροφοριών (πρβλ. απόφαση της 20ής Μαΐου 2015, Yuanping Changyuan Chemicals κατά Συμβουλίου, T-310/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:295, σκέψη 152 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

221 Στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται να ελεγχθεί εάν, εν προκειμένω, η Επιτροπή είχε προσπαθήσει επιμελώς να συλλέξει πραγματικά στοιχεία, προτού βασιστεί σε εκτιμήσεις διαμορφωθείσες με βάση τις πληροφορίες που μπορούσε να λάβει.

222 Με την ανακοίνωση για την έναρξη της έρευνας, η Επιτροπή κάλεσε τους παραγωγούς της Ένωσης που κατασκεύαζαν το υπό εξέταση προϊόν να συμμετάσχουν στη διαδικασία αντιντάμπινγκ και κάθε ενδιαφερόμενο μέρος να γνωστοποιήσει, εντός 21 ημερών από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της ανακοίνωσης, την άποψή του σχετικά με την επιλογή του δείγματος των παραγωγών της Ένωσης.

223 Στη συνέχεια, η Επιτροπή ενημέρωσε ρητώς τις καταγγέλλουσες και άλλους γνωστούς εντός της Ένωσης παραγωγούς για την έναρξη της έρευνας, καλώντας τους να μετάσχουν σε αυτήν.

224 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 16ης Μαΐου 2017, η Επιτροπή ζήτησε από τους εκπροσώπους των καταγγελλουσών, αφού διαπίστωσε ότι τα στοιχεία που είχαν προσκομιστεί από τις καταγγέλλουσες αφορούσαν μόνον την ατομική τους κατάσταση, να της παράσχουν μακροοικονομικά στοιχεία για το σύνολο του κλάδου.

225 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι βασίστηκε στις εκτιμήσεις των καταγγελλουσών όσον αφορά τους λοιπούς παραγωγούς, δεδομένου ότι στόχος ήταν, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, να διαμορφώσει εικόνα για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης στο σύνολό του.

226 Περαιτέρω, όπως επισημαίνουν οι παρεμβαίνοντες, η χρησιμοποίηση εκτιμήσεων μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ όταν ορισμένοι παραγωγοί επιλέγουν να μη συνεργαστούν ή όταν, όπως συνέβη εν προκειμένω, ορισμένοι παραγωγοί της Ένωσης είχαν παύσει την παραγωγή ή είχαν παύσει να υφίστανται κατά τον χρόνο συλλογής των μακροοικονομικών στοιχείων.

227 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι εκτιμήσεις δεν συνιστούν υποθέσεις και ότι η μέθοδος υπολογισμού την οποία ακολούθησαν οι καταγγέλλουσες επαληθεύθηκε από την Επιτροπή, η οποία και ζήτησε, κατόπιν της επαλήθευσης, να γίνουν τροποποιήσεις. Ειδικότερα, όπως παρατήρησαν οι παρεμβαίνοντες, αντιθέτως προς την πρόταση των καταγγελλουσών για εκτίμηση της πραγματικής παραγωγής των οικείων επιχειρήσεων, η Επιτροπή αποφάσισε αντ' αυτού να λάβει υπόψη την παραγωγική ικανότητά τους, όπερ αύξησε τη συνολική παραγωγή της Ένωσης και περιόρισε την αύξηση των μεριδίων αγοράς που κέρδισαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς. Οι παρεμβαίνοντες συνάγουν εξ αυτού, χωρίς να αμφισβητηθούν εν προκειμένω, ότι η συγκεκριμένη επιλογή της Επιτροπής μείωσε έναν δείκτη ζημίας προς όφελος των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων.

228 Κατά συνέπεια, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

229 Με την τρίτη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τα δεδομένα που χρησιμοποίησε η Επιτροπή αναθεωρήθηκαν ουσιαστικώς χωρίς εξήγηση.

230 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι, από τη δικογραφία και τις απαντήσεις των διαδίκων στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, προκύπτει ότι η Επιτροπή αναθεώρησε τα μακροοικονομικά δεδομένα ως εξής.

231 Στις 7 Απριλίου 2017 η Επιτροπή ζήτησε με επιστολή της προς τους εκπροσώπους των καταγγελλουσών να της παράσχουν, το αργότερο μέχρι τις 12 Μαΐου 2017, ορισμένα μακροοικονομικά στοιχεία για την υπό εξέταση περίοδο. Στις 12 Μαΐου 2017 οι εκπρόσωποι των καταγγελλουσών έστειλαν ηλεκτρονικό μήνυμα το οποίο περιελάμβανε πίνακα που περιείχε τα μακροοικονομικά στοιχεία.

232 Στις 15 Μαΐου 2017 η Επιτροπή ζήτησε μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος μια μη εμπιστευτική εκδοχή του ίδιου εγγράφου. Στις 16 Μαΐου 2017 η Επιτροπή απέστειλε και άλλο ηλεκτρονικό μήνυμα, ζητώντας να της κοινοποιηθεί μια εκδοχή που να περιλαμβάνει τα μακροοικονομικά στοιχεία του συνόλου του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, εξαιρουμένων των σχαρών καναλιών. Στις 24 Μαΐου 2017 η Επιτροπή απέστειλε άλλο ένα ηλεκτρονικό μήνυμα στους εκπροσώπους των καταγγελλουσών, καλώντας τους να αποστείλουν τα ζητηθέντα στοιχεία το αργότερο έως τις 29 Μαΐου 2017 και να δεχθούν να γίνει επαλήθευση των στοιχείων αυτών στις εγκαταστάσεις τους στις 30 Μαΐου 2017.

233 Στις 29 Μαΐου 2017 οι εκπρόσωποι των καταγγελλουσών έστειλαν με ηλεκτρονικό μήνυμα μια νέα εκδοχή του πίνακα που περιείχε τα μακροοικονομικά στοιχεία (στο εξής: δεύτερη εκδοχή των μακροοικονομικών δεικτών). Η Επιτροπή προέβη σε επαλήθευση των συγκεκριμένων στοιχειών στις 30 Μαΐου 2017. Κατά την επιτόπια επαλήθευση, οι καταγγέλλουσες παρουσίασαν πληρέστερα δεδομένα για τους παραγωγούς του δείγματος και γι' αυτόν τον λόγο κρίθηκε ότι τα αριθμητικά στοιχεία έπρεπε να επικαιροποιηθούν. Εξάλλου, η Επιτροπή επισήμανε ότι από τα δεδομένα τα οποία περιλαμβάνονταν στη δεύτερη εκδοχή των μακροοικονομικών δεικτών προέκυπταν ενοποιημένα στοιχεία για τους λοιπούς παραγωγούς, αλλά ότι οι καταγγέλλουσες δεν ήταν σε θέση να επαληθεύσουν κατά πόσον τα δεδομένα αυτά συμφωνούσαν με τα δικαιολογητικά έγγραφα εντός της προθεσμίας που τάχθηκε για τη διενέργεια της επιτόπιας επαλήθευσης. Επομένως, η ομάδα που ήταν επιφορτισμένη με την επαλήθευση ζήτησε από τις καταγγέλλουσες να παρουσιάσουν τα δεδομένα κατανεμημένα ανά γνωστό παραγωγό και να υποβάλουν σχετικό ενημερωμένο πίνακα.

234 Την 1η Ιουνίου 2017 οι εκπρόσωποι των καταγγελλουσών έστειλαν με ηλεκτρονικό μήνυμα μια νέα, μη εμπιστευτική εκδοχή των μακροοικονομικών στοιχείων (στο εξής: τρίτη εκδοχή των μακροοικονομικών δεικτών), ενσωματώνοντας τα όσα ζήτησε η Επιτροπή. Κατά τους προσφεύγοντες, η εκδοχή αυτή διαφέρει αισθητά από την προηγούμενη. Το CCCME ζήτησε με ηλεκτρονικό μήνυμα από την Επιτροπή να εξηγήσει τους λόγους της διαφοροποίησης αυτής. Η Επιτροπή απάντησε με ηλεκτρονικό μήνυμα ότι επρόκειτο για επικαιροποίηση των στοιχείων σε συνέχεια της επαλήθευσης που διενεργήθηκε στις 30 Μαΐου 2017. Στις 2 Ιουνίου 2017 η Επιτροπή ζήτησε με ηλεκτρονικό μήνυμα να της δοθεί η δυνατότητα να επαληθεύσει αυθημερόν τους επικαιροποιημένους πίνακες στις εγκαταστάσεις των εκπροσώπων των καταγγελλουσών. Οι τελευταίοι αποδέχθηκαν μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος.

235 Κατόπιν της επαλήθευσης αυτής, οι καταγγέλλουσες παρέδωσαν στην Επιτροπή, την ίδια ημέρα, την τέταρτη εκδοχή των μακροοικονομικών δεικτών σε φορητή μνήμη USB. Στις 12 Ιουνίου 2017 οι εκπρόσωποι των καταγγελλουσών απέστειλαν εκ νέου την τέταρτη εκδοχή των μακροοικονομικών δεικτών, αλλά αυτήν τη φορά με ηλεκτρονικό μήνυμα σε εμπιστευτική και μη εμπιστευτική εκδοχή. Οι παρεμβαίνοντες διευκρίνισαν ότι η τρίτη εκδοχή των μακροοικονομικών δεικτών, η οποία εξετάστηκε κατά την επιτόπια επαλήθευση, περιείχε εκ παραδρομής στοιχεία παραγωγής σχαρών καναλιών δύο παραγωγών και ότι είχε τροποποιηθεί επί τόπου. Οι παρεμβαίνοντες επισημαίνουν περαιτέρω ότι στην τέταρτη εκδοχή είχαν ενσωματωθεί και οι συμπληρωματικές πληροφορίες που είχαν ληφθεί από τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης την ημέρα εκείνη σχετικά με άλλους παραγωγούς.

236 Η Επιτροπή προσθέτει ακόμη ότι, κατόπιν των παρατηρήσεων που υπέβαλε η FCI στις 21 Ιουνίου 2017, στην τέταρτη εκδοχή των μακροοικονομικών δεικτών προστέθηκαν και τα δεδομένα από έναν παραγωγό της Ένωσης τον οποίο οι καταγγέλλουσες είχαν εκ παραδρομής παραλείψει.

237 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγοντες έλαβαν απάντηση στο προαναφερθέν στη σκέψη 234 ηλεκτρονικό μήνυμά τους, με το οποίο ζητούσαν από την Επιτροπή να εξηγήσει για ποιον λόγο υπήρχε διαφορά μεταξύ της δεύτερης και της τρίτης εκδοχής των μακροοικονομικών δεικτών.

238 Κατά τα λοιπά, πρέπει να σημειωθεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων της δικογραφίας και των επεξηγήσεων που δόθηκαν με τις απαντήσεις των διαδίκων στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, οι αναθεωρήσεις έγιναν με σκοπό τη συμπλήρωση, την τελειοποίηση και, ως εκ τούτου, τη βελτίωση της αξιοπιστίας των δεδομένων. Όπως υπογράμμισαν οι παρεμβαίνοντες,

ορισμένες από τις αναθεωρήσεις οι οποίες περιγράφονται έγιναν ακριβώς για να ληφθούν υπόψη οι αντιρρήσεις που είχαν διατυπωθεί από τα ενδιαφερόμενα μέρη και είχαν γίνει δεκτές από την Επιτροπή. Ειδικότερα, έπρεπε, αφενός, να προστεθούν τα δεδομένα ενός επιπλέον παραγωγού της Ένωσης, τα οποία είχαν παραλείψει οι καταγγέλλουσες, και, αφετέρου, να αποκλειστούν δεδομένα που αφορούσαν τις σχάρες καναλιών, τις οποίες η Επιτροπή είχε δεχθεί να εξαιρέσει από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος.

239 Υπό τις συνθήκες αυτές, η τρίτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

240 Με την τέταρτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ο κατάλογος των πηγών που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό των μακροοικονομικών δεικτών στερείται συνοχής, διότι περιλαμβάνει δεδομένα τα οποία, όσον αφορά τις επενδύσεις, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, καθόσον δεν αποτελούν μακροοικονομικό δείκτη.

241 Επισημαίνεται συναφώς ότι, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 214 ανωτέρω, η Επιτροπή βασίστηκε σε διαφόρων ειδών δεδομένα, ανάλογα με την επίμαχη κατηγορία παραγωγών της Ένωσης. Επομένως, είναι προφανές ότι ο επίμαχος κατάλογος, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Πρόσθετα δικαιολογητικά», δεν περιλαμβάνει το σύνολο των πηγών που χρησιμοποιήθηκαν, αλλά έχει απλώς συμπληρωματικό χαρακτήρα, ενόψει του συνόλου των χρησιμοποιηθέντων δεδομένων.

242 Επιπλέον, όσον αφορά το περιεχόμενο του καταλόγου αυτού, όπως ανέφεραν οι προσφεύγοντες, μνημονεύονται τρία έγγραφα με τίτλο «[επωνυμία της εταιρίας] re investments». Ωστόσο, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν μόνον έναν περιορισμένο αριθμό εγγράφων από το σύνολο εκείνων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο. Συγκεκριμένα, τουλάχιστον 13 από τα 22 συνολικά έγγραφα που απαριθμούνται, μερικά από τα οποία αφορούν τις καταγγέλλουσες ενώ άλλα αφορούν άλλους παραγωγούς της Ένωσης, σχετίζονται με «στοιχεία ενεργητικού», «στοιχεία ενεργητικού και επενδύσεις», «ισολογισμούς», «χρηματοοικονομικές εκθέσεις», «απασχόληση», «έμμεσες θέσεις εργασίας» και «θέσεις εργασίας», ζητήματα κρίσιμα για την κατάρτιση μακροοικονομικών στατιστικών.

243 Τέλος, με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι καταγγέλλουσες έδωσαν πρόσθετες διευκρινίσεις ως προς τις πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό των μακροοικονομικών δεικτών, αναφέροντας τα εξής:

«[Σ]υλλέξαμε δεδομένα από τις καταγγέλλουσες και τις επιχειρήσεις που υποστήριξαν την καταγγελία επί τη βάσει των οικονομικών τους καταστάσεων. Για τις λοιπές επιχειρήσεις, οι καταγγέλλουσες προέβησαν σε εκτιμήσεις, χρησιμοποιώντας δεδομένα από τους ισολογισμούς των λοιπών αυτών επιχειρήσεων, από ιστοσελίδες, άρθρα στον Τύπο και από τη γνώση της αγοράς.»

244 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω, η τέταρτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

245 Με την πέμπτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι μετέβη στα γραφεία των εκπροσώπων των καταγγελλουσών αποκλειστικά και μόνον προκειμένου να επαληθεύσει τα δεδομένα που προσκόμισαν οι τελευταίες. Οι προσφεύγοντες αναφέρουν ότι η Επιτροπή θα μπορούσε, επί παραδείγματι, να είχε έλθει σε επαφή με τους λοιπούς παραγωγούς και να τους ζητήσει να επιβεβαιώσουν ή να σχολιάσουν τις εκτιμήσεις κατά το μέρος που τους αφορούσαν.

246 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού επιβάλλει να ελέγχεται κατά το δυνατόν διεξοδικότερα η ακρίβεια των παρεχόμενων από τα ενδιαφερόμενα μέρη πληροφοριών επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματα.

247 Έχει ήδη επισημανθεί, στο πλαίσιο της απάντησης σε άλλα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγοντες, ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει καμία εξουσία έρευνας που θα της επέτρεπε να υποχρεώσει τις επιχειρήσεις να συμμετάσχουν στην έρευνα ή να παράσχουν πληροφορίες, αλλά εξαρτάται από την οικειοθελή συνεργασία των μερών για την παροχή των πληροφοριών (σκέψη 220 ανωτέρω).

248 Εν προκειμένω, η Επιτροπή κάλεσε τους παραγωγούς της Ένωσης που κατασκεύαζαν το υπό εξέταση προϊόν να συμμετάσχουν στην έρευνα (βλ. σκέψεις 222 και 223 ανωτέρω). Ωστόσο, μόνον οι καταγγέλλουσες προσκόμισαν τις αναγκαίες πληροφορίες για τον υπολογισμό των μακροοικονομικών δεικτών. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή απευθύνθηκε στις καταγγέλλουσες για να λάβει δεδομένα ως προς τους παραγωγούς της Ένωσης που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα και έλαβε όντως από αυτές εκτιμήσεις σχετικές με τους ως άνω παραγωγούς (σκέψη 224 ανωτέρω).

249 Το άρθρο 16, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να πραγματοποιεί, όποτε το κρίνει σκόπιμο, επιτόπιους ελέγχους προς επαλήθευση των πληροφοριακών στοιχείων που έχουν παρασχεθεί.

250 Επομένως, η Επιτροπή είχε την ευχέρεια, προκειμένου να επαληθεύσει την ακρίβεια των πληροφοριακών στοιχείων που παρασχέθηκαν, να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων που τα παρείχαν, εξυπακουομένου ότι, εν προκειμένω, τα στοιχεία αυτά προέρχονταν από τις καταγγέλλουσες.

251 Όσον αφορά το γεγονός ότι η επιτόπια αυτή επαλήθευση έλαβε χώρα στις εγκαταστάσεις των εκπροσώπων των καταγγελλουσών, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή ζήτησε από τις καταγγέλλουσες, ήδη από την έναρξη της διαδικασίας, διά των εκπροσώπων τους, να κρατήσουν διαθέσιμα όλα τα «δικαιολογητικά έγγραφα και φύλλα εργασίας που χρησιμοποιήθηκαν για την προετοιμασία των απαντήσεων στο έγγραφο αυτό καθώς και για τα μακροοικονομικά στοιχεία που αναφέρονταν στην καταγγελία για τα έτη 2013-2015».

252 Για πρακτικούς λόγους, κρίθηκε αποδεκτό από την Επιτροπή να μεταβεί στα γραφεία των εκπροσώπων των καταγγελλουσών προκειμένου να εξετάσει, προς επαλήθευση, τα έγγραφα από τα οποία προέρχονταν τα δεδομένα που κοινοποίησαν οι τελευταίες, δεδομένης της ανάγκης να θεμελιώνονται οι αναλύσεις σε αξιόπιστα και έγκυρα δεδομένα.

253 Ως εκ τούτου, η πέμπτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

254 Με την έκτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν προσδιόρισε με ακρίβεια τα στοιχεία που επαληθεύθηκαν.

255 Επ' αυτού σημειώνεται ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η επιτόπια επαλήθευση της 30ής Μαΐου 2017 αφορούσε τα «δεδομένα σχετικά με τους μακροοικονομικούς δείκτες που [είχαν] υποβληθεί (έγγραφα-πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για τα δηλωθέντα δεδομένα, με ποιον τρόπο έγινε η συλλογή τους, με ποιον τρόπο [είχαν ληφθεί]

ορισμένα αριθμητικά στοιχεία που αναφέρονται στην καταγγελία σε σχέση με την κατανάλωση και τις εισαγωγές κ.λπ.)» και προσδιόρισε με τον τρόπο αυτόν, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, ποια στοιχεία αφορούσαν οι επαληθεύσεις.

256 Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες είχαν λάβει γνώση σχετικά, η αιτίαση πρέπει να απορριφθεί και, ως εκ τούτου, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο στο σύνολό του.

– Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την κερδοφορία των παραγωγών της Ένωσης

257 Με το τρίτο σκέλος, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τα αριθμητικά στοιχεία τα οποία έλαβε υπόψη η Επιτροπή προκειμένου να τεκμηριώσει τη μείωση της κερδοφορίας των παραγωγών της Ένωσης κατά τα έτη που προηγήθηκαν της έρευνας.

258 Στην αιτιολογική σκέψη 162 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή ανέφερε ότι, ενώ το 2006 η κερδοφορία των παραγωγών της Ένωσης ήταν περίπου 10 %, το πρώτο έτος της εξεταζόμενης περιόδου, ήτοι το 2013, ήταν μόλις 5,3 %, και ότι εξακολούθησε να επιδεινώνεται καθ' όλη τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου.

259 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις αιτιάσεις τις οποίες αντικρούει η Επιτροπή.

260 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι τα αριθμητικά στοιχεία που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για τον υπολογισμό της κερδοφορίας του ενωσιακού κλάδου παραγωγής δεν είχαν βάση, δεδομένου ότι τα μοναδικά δεδομένα τα οποία είχε λάβει από τον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής της Ένωσης της κοινοποιήθηκαν στις 2 Οκτωβρίου 2017, ήτοι μετά την έκδοση του προσωρινού κανονισμού και πλέον των πέντε μηνών μετά τη διενέργεια των επιτόπιων επαληθεύσεων στις εγκαταστάσεις των εκπροσώπων των καταγγελλουσών.

261 Από την άποψη αυτή, επισημαίνεται ότι η αιτίαση είναι αβάσιμη.

262 Ειδικότερα, τα δεδομένα σχετικά με την κερδοφορία για τα έτη 2006 έως 2012 κοινοποιήθηκαν, εν πάση περιπτώσει, στην Επιτροπή στις 11 Μαΐου 2017, δηλαδή πριν, αφενός, από την έκδοση του προσωρινού κανονισμού και, αφετέρου, από τις επιτόπιες επαληθεύσεις που διεξήχθησαν στις 30 Μαΐου και στις 2 Ιουνίου 2017. Το ηλεκτρονικό μήνυμα μέσω του οποίου κοινοποιήθηκαν τα δεδομένα προσκομίστηκε από την Επιτροπή, η οποία εξήγησε ότι το εν λόγω έγγραφο είχε αποσταλεί από τις καταγγέλλουσες, με δική τους πρωτοβουλία, σε εμπιστευτική εκδοχή και ότι γι' αυτόν τον λόγο δεν είχε περιληφθεί στον φάκελο στον οποίο είχαν πρόσβαση τα ενδιαφερόμενα μέρη, αλλά μόνο στο τμήμα του φακέλου που προβλεπόταν αποκλειστικά για χρήση από την Επιτροπή. Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης ότι το από 2 Οκτωβρίου 2017 έγγραφο που απέστειλαν οι καταγγέλλουσες ήταν απλώς μια εκδοχή του από 11 Μαΐου 2017 εγγράφου στην οποία μπορούσαν να έχουν πρόσβαση τα ενδιαφερόμενα μέρη.

263 Όσον αφορά την κερδοφορία του ενωσιακού κλάδου παραγωγής κατά την υπό εξέταση περίοδο, προκύπτει ότι υπολογίστηκε βάσει των απαντήσεων που δόθηκαν από το δείγμα των παραγωγών της Ένωσης στο ερωτηματολόγιο το οποίο τους απευθύνθηκε από την Επιτροπή και έπρεπε να της επιστραφεί το αργότερο έως τις 22 Φεβρουαρίου 2017, ήτοι πριν από την έκδοση του προσωρινού κανονισμού.

264 Επομένως, η πρώτη αιτίαση είναι απορριπτέα.

265 Με τη δεύτερη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το έγγραφο της 2ας Οκτωβρίου 2017, το οποίο μνημονεύεται στη σκέψη 260 ανωτέρω, δεν παρέχει καμία πληροφορία σχετικά με τις πηγές που χρησιμοποιήθηκαν.

266 Επ' αυτού αρκεί η διαπίστωση ότι οι ζητηθείσες από τους προσφεύγοντες πηγές που χρησιμοποίησαν οι καταγγέλλουσες στο έγγραφο της 11ης Μαΐου 2017 προκειμένου να τεκμηριώσουν την κερδοφορία του κλάδου παραγωγής της Ένωσης από το έτος 2006 έως το έτος 2012 δεν είναι κρίσιμες για την εξέταση της νομιμότητας της εκτιμήσεως των μικροοικονομικών δεικτών στην οποία προέβη η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, παρότι στην αιτιολογική σκέψη 162 του προσωρινού κανονισμού μνημονεύεται το ποσοστό κερδοφορίας του ενωσιακού κλάδου παραγωγής το 2006, η Επιτροπή βασίστηκε αποκλειστικά στην κερδοφορία του ενωσιακού κλάδου παραγωγής κατά την υπό εξέταση περίοδο (1η Ιανουαρίου 2013 έως 30 Σεπτεμβρίου 2016) για να εκτιμήσει την εξέλιξή της, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 168 του εν λόγω κανονισμού.

267 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή είναι αλυσιτελής, όπως άλλωστε, για τον ίδιο λόγο, και η τρίτη αιτίαση των προσφευγόντων, κατά την οποία τα αριθμητικά στοιχεία που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή αντιφάσκουν προς τα αριθμητικά στοιχεία στην αίτηση επανεξέτασης την οποία υπέβαλε ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής το 2010 λόγω της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1212/2005.

268 Ειδικότερα, τα δεδομένα σχετικά με την κερδοφορία του ενωσιακού κλάδου παραγωγής που ήταν το αντικείμενο εκείνης της αιτήσεως για επανεξέταση αφορούσαν κατ' ανάγκην τα έτη πριν από το 2010. Όπως όμως προεκτέθηκε στη σκέψη 266 ανωτέρω, μολονότι η Επιτροπή αναφέρθηκε στο έτος 2006 με την αιτιολογική σκέψη 162 του προσωρινού κανονισμού, κρίσιμα ήταν τα δεδομένα της υπό εξέταση περιόδου, ήτοι του χρονικού διαστήματος από 1η Ιανουαρίου 2013 έως 30 Σεπτεμβρίου 2016, και σε αυτά ακριβώς τα δεδομένα στηρίχθηκε η Επιτροπή για να λάβει την απόφασή της.

269 Εν πάση περιπτώσει, όπως υποστήριξαν οι παρεμβαίνοντες, η εκτιμώμενη κερδοφορία στο πλαίσιο της έρευνας βασίστηκε σε δεδομένα από το δείγμα παραγωγών της Ένωσης, ενώ η μέση κερδοφορία την οποία κοινοποίησε ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής στην αίτηση επανεξέτασης που υπέβαλε ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1212/2005, βασίστηκε σε δεδομένα έξι επιπλέον παραγωγών.

270 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του τετάρτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με το δείγμα των παραγωγών της Ένωσης

271 Με το τέταρτο σκέλος, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τις επιλογές παραγωγών της Ένωσης που έκανε η Επιτροπή για να διαμορφώσει το δείγμα επί τη βάσει του οποίου προέβη στην εκτίμηση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

272 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο αιτιάσεις τις οποίες αντικρούει η Επιτροπή.

273 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν κάλεσε, στην πραγματικότητα, τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του προσωρινού δείγματος.

274 Συγκεκριμένα, αναφέρουν ότι στις 18 Ιανουαρίου 2017 το CCCME απέκτησε πρόσβαση, αφού επικοινώνησε με την Επιτροπή ως προς το ζήτημα αυτό, πρώτον, σε έγγραφο με ημερομηνία 12 Δεκεμβρίου 2016 και με τίτλο «Πρόταση δείγματος παραγωγών της Ένωσης», το οποίο περιείχε το δείγμα τριών παραγωγών της Ένωσης, και, δεύτερον, στα ερωτηματολόγια που απέστειλε η Επιτροπή στις 16 Ιανουαρίου 2017 στους «EJ Picardie + 4 άλλους» παραγωγούς της Ένωσης, σύμφωνα με τον τίτλο του ως άνω εγγράφου.

275 Κατά τους προσφεύγοντες, τα έγγραφα αυτά δίνουν την εντύπωση ότι το προσωρινό δείγμα σε κάποιο χρονικό σημείο διευρύνθηκε ώστε να περιλάβει και άλλους παραγωγούς της Ένωσης. Πλην όμως, στις 20 Ιανουαρίου 2017 η Επιτροπή προσέθεσε στον μη εμπιστευτικό φάκελο το τελικό δείγμα των παραγωγών της Ένωσης, χρονολογημένο στις 16 Ιανουαρίου 2017, με το οποίο επιβεβαίωσε την αρχική επιλογή τριών παραγωγών.

276 Κατά τους προσφεύγοντες, τα ως άνω γεγονότα καταδεικνύουν ότι η Επιτροπή κοινοποίησε το προσωρινό δείγμα στα ενδιαφερόμενα μέρη μετά τον καθορισμό του τελικού δείγματος και ότι τα ερωτηματολόγια είχαν αποσταλεί στους περιλαμβανόμενους στο δείγμα παραγωγούς, όπερ συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερομένων μερών και παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει ότι επιλέγεται δείγμα κατόπιν διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη και με τη συγκατάθεσή τους.

277 Επ' αυτού υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, «[η] τελική επιλογή των ενδιαφερόμενων μερών των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η οποία πραγματοποιείται για τους σκοπούς των δειγματοληψιών κατ' εφαρμογήν των παρουσών διατάξεων, γίνεται από την Επιτροπή, αν και είναι προτιμότερο να επιλέγεται το δείγμα κατόπιν διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη και με τη συγκατάθεσή τους, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέρη έχουν αναγγελθεί και προσκομίσει εντός τριών εβδομάδων από την έναρξη της έρευνας επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία να επιτρέπουν την επιλογή αντιπροσωπευτικού δείγματος».

278 Για να είναι αποτελεσματική η προβλεπόμενη από το άρθρο 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, πρέπει να πραγματοποιείται σε στάδιο κατά το οποίο η Επιτροπή είναι σε θέση να λάβει υπόψη τυχόν υποβληθείσες παρατηρήσεις και, εφόσον χρειαστεί, να προβεί σε τροποποίηση του δείγματος.

279 Επισημαίνεται ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή ανέφερε στην ανακοίνωσή της για την έναρξη της έρευνας ότι είχε αποφασίσει να περιορίσει τους παραγωγούς της Ένωσης που θα αφορούσε η έρευνα σε έναν εύλογο αριθμό κατά την επιλογή δείγματος και ότι, για τον σκοπό αυτόν, είχε καταρτίσει ένα προσωρινό δείγμα, του οποίου η σύνθεση γνωστοποιήθηκε στα ενδιαφερόμενη μέρη προς διαβούλευση. Στην ίδια ανακοίνωση η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης ότι, εφόσον δεν οριζόταν άλλως, τα ενδιαφερόμενα μέρη που επιθυμούσαν να παράσχουν άλλα χρήσιμα στοιχεία σχετικά με την επιλογή του δείγματος έπρεπε να το πράξουν εντός 21 ημερών από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

280 Με τα δικόγραφά της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο λόγος για τον οποίο το έγγραφο με ημερομηνία 12 Δεκεμβρίου 2016 και με τίτλο «Πρόταση δείγματος παραγωγών της Ένωσης», δεν περιελήφθη αρχικώς στον μη εμπιστευτικό φάκελο, όπως είχε αναγγελθεί στην ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας, οφείλεται σε τυπογραφικό σφάλμα της ομάδας που ήταν επιφορτισμένη με την έρευνα. Το έγγραφο διαβαθμίστηκε εκ παραδρομής ως «εμπιστευτικό», ενώ έπρεπε να φέρει τη μνεία «μη εμπιστευτικό» προκειμένου να μπορέσουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να έχουν πρόσβαση σε αυτό. Μόλις το CCCME γνωστοποίησε στην

Επιτροπή, στις 18 Ιανουαρίου 2017, ότι το συγκεκριμένο έγγραφο δεν περιλαμβανόταν στις πληροφορίες στις οποίες είχε πρόσβαση, το έγγραφο χαρακτηρίστηκε ως «μη εμπιστευτικό» στο σύστημα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένου του CCCME, θα έχουν τη δυνατότητα να το διαβάσουν.

281 Επομένως, το CCCME επικοινώνησε στις 18 Ιανουαρίου 2017, ήτοι λίγο περισσότερο από έναν μήνα μετά την έναρξη της έρευνας, δηλαδή σε χρόνο κατά τον οποίο οι παρατηρήσεις του θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη κατά την επιλογή του δείγματος.

282 Μολονότι όμως το CCCME είχε τη σχετική δυνατότητα ήδη από το χρονικό αυτό σημείο, εντούτοις δεν κατέθεσε παρατηρήσεις σχετικές με τη σύνθεση του επίμαχου δείγματος.

283 Βεβαίως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ο αριθμός των επιχειρήσεων που επελέγησαν για το δείγμα τροποποιήθηκε και στη συνέχεια οριστικοποιήθηκε προτού επικοινωνήσουν με την Επιτροπή, όπερ σήμαινε, κατ' αυτούς, ότι η επικοινωνία δεν ήταν αποτελεσματική, δεδομένου ότι η σύνθεση του δείγματος είχε αποφασιστεί προτού μπορέσουν να εκφράσουν την άποψή τους επ' αυτού.

284 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι η Επιτροπή είχε πράγματι εξετάσει το ενδεχόμενο να τροποποιήσει το προσωρινό δείγμα και, στη συνέχεια, άλλαξε γνώμη προτού μπορέσει το CCCME να λάβει γνώση της σύνθεσης του προτεινόμενου δείγματος, αρκεί, εν πάση περιπτώσει, προς απάντηση στο επιχείρημα αυτό, πρώτον, να επισημανθεί ότι είχε δοθεί η δυνατότητα στα ενδιαφερόμενα μέρη να διατυπώσουν την άποψή τους, εν προκειμένω, επί της προτεινόμενης από την Επιτροπή σύνθεσης του δείγματος, δεύτερον, ότι η σύνθεση όταν έγινε η επικοινωνία περιελάμβανε τρεις επιχειρήσεις και, τρίτον, ότι το δείγμα αυτό αφορούσε, πράγματι, τις τρεις αυτές επιχειρήσεις.

285 Επομένως, οι προσφεύγοντες θα μπορούσαν να υποβάλουν παρατηρήσεις επί του δείγματος παραγωγών της Ένωσης, τις οποίες η Επιτροπή θα μπορούσε να λάβει υπόψη, όπερ σημαίνει ότι, αντιθέτως προς τα όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγοντες, τηρήθηκαν πλήρως τα δικαιώματά τους άμυνας καθώς και το άρθρο 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

286 Για τους λόγους αυτούς, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

287 Με τη δεύτερη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το δείγμα που επέλεξε η Επιτροπή δεν αντιπροσωπεύει την ποικιλομορφία που χαρακτηρίζει την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι διάφοροι παραγωγοί εντός της Ένωσης, ιδίως δε την ειδική περίπτωση των παραγωγών της Ανατολικής Ευρώπης.

288 Κατά την Επιτροπή, το επιχείρημα που διατύπωσαν επί του σημείου αυτού οι προσφεύγοντες είναι όχι μόνον απαράδεκτο, επειδή προβλήθηκε για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά και αβάσιμο.

289 Ως προς το ζήτημα αυτό, διαπιστώνεται επί της ουσίας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η ανάλυση της Επιτροπής πρέπει να βασίζεται στο σύνολο του ενωσιακού κλάδου παραγωγής προκειμένου να επιτευχθεί αξιόπιστη απεικόνιση της οικονομικής κατάστασης του κλάδου παραγωγής σε όλο το έδαφος της Ένωσης.

290 Εντούτοις, στις σημαντικού μεγέθους υποθέσεις, η Επιτροπή επιτρέπεται να περιορίζει την έρευνα σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, κάνοντας χρήση της μεθόδου της δειγματοληψίας που προβλέπεται στο άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.

291 Το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού προβλέπει δύο μεθόδους για την επιλογή δείγματος δυνάμενου να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικό κατά τον εν λόγω κανονισμό. Η πρώτη μέθοδος συνίσταται στη χρησιμοποίηση από την Επιτροπή δείγματος ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών που να παρουσιάζει το χαρακτηριστικό ότι είναι στατιστικώς αντιπροσωπευτικό σύμφωνα με τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία είναι διαθέσιμα κατά τον χρόνο της επιλογής. Όσον αφορά τη δεύτερη μέθοδο δειγματοληψίας που προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, η αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος στηρίζεται στο ότι περιλαμβάνει τον μεγαλύτερο δυνατό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών τον οποίο μπορεί ευλόγως να αφορά η έρευνα, λαμβανομένου υπόψη του διαθέσιμου χρόνου (βλ. απόφαση της 15ης Ιουνίου 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

292 Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το άρθρο 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η τελική επιλογή του δείγματος γίνεται από την Επιτροπή κατ' εφαρμογήν των διατάξεων σχετικά με τις δειγματοληψίες (αποφάσεις της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, σκέψη 87, και της 15ης Μαρτίου 2018, Caviro Distillerie κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-211/16, EU:T:2018:148, σκέψη 48).

293 Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, όταν προβαίνει σε δειγματοληψίες, η Επιτροπή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως και ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης περιορίζεται, κατά συνέπεια, κατά τον τρόπο που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 149 και 150 ανωτέρω (πρβλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, σκέψη 93).

294 Τέλος, όπως διευκρινίζει η νομολογία, όταν η Επιτροπή επιλέγει τη δεύτερη μέθοδο δειγματοληψίας, διαθέτει ένα ορισμένο περιθώριο χειρισμών, ως προς την εκ των προτέρων αξιολόγηση του τι θα μπορούσε ευλόγως να επιτύχει εντός της προθεσμίας που της τάσσεται για τη διεξαγωγή της έρευνάς της (αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, σκέψη 31, και της 15ης Μαρτίου 2018, Caviro Distillerie κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-211/16, EU:T:2018:148, σκέψη 41).

295 Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, το οποίο χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως από την Επιτροπή και περιορισμένου δικαστικού ελέγχου από τον δικαστή της Ένωσης, εναπόκειται στους προσφεύγοντες, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας, να προσκομίσουν τα αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων το Γενικό Δικαστήριο θα μπορούσε να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή, λόγω της σύνθεσης του επιλεγέντος δείγματος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση της ζημίας (πρβλ. απόφαση της 15ης Μαρτίου 2018, Caviro Distillerie κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-211/16, EU:T:2018:148, σκέψη 49).

296 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, εφαρμόζοντας τη δεύτερη μέθοδο που μνημονεύθηκε στη σκέψη 291 ανωτέρω, επέλεξε το δείγμα βάσει του μεγαλύτερου δυνατού όγκου παραγωγής και πωλήσεων, όπως της επέτρεπε το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

297 Κατά την αιτιολογική σκέψη 13 του προσωρινού κανονισμού, το συγκεκριμένο δείγμα αντιπροσώπευε το 48 % του συνολικού όγκου παραγωγής και το 43 % των συνολικών πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, οι δε προσφεύγοντες δεν αμφισβήτησαν το μέγεθος του όγκου παραγωγής και τις συνολικές πωλήσεις των παραγωγών αυτών.

298 Επομένως, εφόσον επιλεγεί η συγκεκριμένη μέθοδος δειγματοληψίας, δεν τίθεται ζήτημα δυνατότητας αμφισβήτησης λόγω ανεπαρκούς γεωγραφικής αντιπροσωπευτικότητας, δεδομένου ότι ο όγκος παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών που περιλαμβάνεται στο δείγμα θεωρείται, άπαξ και είναι υψηλός, ότι παρέχει κατάλληλη βάση για την εκτίμηση της κατάστασης στο σύνολο του κλάδου παραγωγής.

299 Εσφαλμένως συνεπώς θεωρούν οι προσφεύγοντες ότι το δείγμα της Επιτροπής δεν ήταν αρκούντως αντιπροσωπευτικό κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, διότι δεν περιελάμβανε παραγωγούς από την Ανατολική Ευρώπη.

300 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί επί της ουσίας, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί των επιχειρημάτων που προέβαλε η Επιτροπή σχετικά με το παραδεκτό.

301 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του πέμπτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τον συνυπολογισμό των ενδοομιλικών τιμών στο κόστος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής

302 Με το πέμπτο σκέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, κατά τον υπολογισμό της ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής, χρησιμοποίησε, στην περίπτωση της Saint-Gobain PAM, τιμές που είχαν χρεωθεί για μεταπωλήσεις εντός του ομίλου εταιριών στον οποίο ανήκει ο ως άνω παραγωγός (χρήση ενδοομιλικής τιμολόγησης), χωρίς να εξετάσει εάν οι τιμές αυτές ήταν τιμές πλήρους ανταγωνισμού.

303 Προκειμένου δε να υπολογιστεί η πραγματική κερδοφορία, η Επιτροπή θα έπρεπε, κατά τους προσφεύγοντες, να συγκρίνει, αφενός, την αξία των πωλήσεων προς ανεξάρτητους πελάτες και, αφετέρου, το κόστος παραγωγής των προϊόντων και τα έξοδα ΠΓΔΕ των μεταπωλητών, ειδάλλως η ανάλυση της ζημίας θα ήταν στρεβλή.

304 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία των προσφευγόντων.

305 Επ’ αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι, με την απάντησή της στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή εξήγησε ότι η Saint-Gobain PAM πωλούσε το εν λόγω προϊόν απευθείας σε ανεξάρτητους πελάτες, αλλά επίσης, όπως επισήμαναν οι προσφεύγοντες, και εμμέσως, μέσω συνδεδεμένων εμπόρων.

306 Ωστόσο, το γεγονός αυτό αποδείχθηκε ότι δεν ασκεί επιρροή στον καθορισμό του κόστους παραγωγής, εφόσον, πρώτον, αμφότερα τα είδη πωλήσεων αφορούν προϊόντα που κατασκευάστηκαν από την υπό εξέταση επιχείρηση και, δεύτερον, η αξία η οποία ελήφθη υπόψη στο πλαίσιο του υπολογισμού της Επιτροπής αντιστοιχεί στο κόστος παραγωγής που ανέλαβε η επιχείρηση στο πλαίσιο της κατασκευής, ανεξαρτήτως του ποιο είδος πωλήσεως θα επακολουθούσε.

307 Επομένως, όπως παρατήρησε η Επιτροπή, το γεγονός ότι ορισμένες πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν μέσω συνδεδεμένων εταιριών δεν είχε καμία επίδραση στον υπολογισμό του κόστους παραγωγής της Saint-Gobain PAM και, ως εκ τούτου, στην αξιολόγηση της ζημίας την οποία υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.

308 Είναι αληθές ότι, στην απάντησή της προς τις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή ανέφερε ότι η Saint-Gobain PAM προέβη σε αγορές ορισμένων πρώτων υλών από συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

309 Ωστόσο, η Επιτροπή, για να μπορέσει να συμπεριλάβει στον υπολογισμό της το κόστος παραγωγής που συνδέεται με τις συναλλαγές αυτές, εξέτασε εάν οι τελευταίες μπορούσαν να θεωρηθούν ως συναλλαγές πραγματοποιηθείσες υπό κανονικές συνθήκες της αγοράς.

310 Συγκρίνοντας τις άμεσες δαπάνες στο μεν κόστος παραγωγής ανά μονάδα και στη δε τιμή μεταπωλήσεως σε μη συνδεδεμένα μέρη εντός της Ένωσης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Saint-Gobain PAM βρισκόταν στην ίδια κλίμακα με τους δύο άλλους παραγωγούς του δείγματος οι οποίοι δεν είχαν αγοράσει τις πρώτες ύλες τους από συνδεδεμένους προμηθευτές.

311 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του έκτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά κυρίως τη διαφορά στις πρακτικές που αποδίδονται στους παραγωγούς-εξαγωγείς αναλόγως του εάν ήταν Ινδοί ή Κινέζοι

312 Με το έκτο σκέλος, οι προσφεύγοντες προβάλλουν διάφορες αιτιάσεις, εκ των οποίων η μία θα εξεταστεί στο σημείο αυτό, οι δε υπόλοιπες, λόγω του αντικειμένου τους, θα εξεταστούν σε επόμενα κεφάλαια της παρούσας αποφάσεως (βλ. σκέψη 325 κατωτέρω).

313 Με την αιτίαση που εξετάζεται εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες επικρίνουν ως ακατανόητο το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι Ινδοί παραγωγοί-εξαγωγείς δεν ήταν δυνατόν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για οποιαδήποτε πρακτική ντάμπινγκ, ενώ διαπιστώθηκε η ύπαρξη τέτοιας πρακτικής εκ μέρους των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων. Κατά τους προσφεύγοντες, το συμπέρασμα αυτό δεν συνάδει με τα ακόλουθα δύο πραγματικά στοιχεία. Πρώτον, οι ινδικές τιμές εξαγωγής ήταν χαμηλότερες από τις κινεζικές τιμές εξαγωγής. Δεύτερον, δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Ινδίας επελέγη ως ανάλογη χώρα, τα στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον καθορισμό της κανονικής αξίας ήταν τα ίδια για τους Ινδούς και τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς.

314 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτιάσεως αυτής.

315 Προκειμένου να λάβει το Γενικό Δικαστήριο θέση επί του ζητήματος, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως υπενθυμίζουν οι προσφεύγοντες, οι εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος από τη Δημοκρατία της Ινδίας στην Ένωση αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας, παραλλήλως προς τις εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, προκειμένου να διαπιστωθεί ενδεχόμενη ύπαρξη πρακτικών ντάμπινγκ (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω).

316 Στο πλαίσιο της έρευνας, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, βάσει του όγκου σε τόνους, οι τιμές των εισαγωγών από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ήταν κατά μέσο όρο υψηλότερες από τις τιμές των εισαγωγών από τη Δημοκρατία της Ινδίας.

317 Συγχρόνως, δεδομένου ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν θεωρήθηκε χώρα με οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία που χρησιμοποιήθηκε για να καθοριστεί εάν υπήρχε πρακτική ντάμπινγκ εκ μέρους των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων υπολογίστηκε με βάση τα δεδομένα της Δημοκρατίας της Ινδίας, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού (στο εξής: μέθοδος της ανάλογης χώρας).

318 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Ένωση είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

319 Κατά τους προσφεύγοντες, δεδομένου ότι η Επιτροπή, κατά την εκτίμηση του αν υπήρχε ντάμπινγκ από τους Κινέζους και Ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς, όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι, αφενός, η κανονική αξία βασίστηκε σε αμφότερες τις περιπτώσεις στα ινδικά δεδομένα και, αφετέρου, ότι οι τιμές εξαγωγής των Ινδών παραγωγών-εξαγωγέων ήταν χαμηλότερες από εκείνες των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, το λογικό επακόλουθο ήταν ότι οι Ινδοί παραγωγοί-εξαγωγείς είχαν υψηλότερα περιθώρια ντάμπινγκ και ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να διαπιστώσει την ύπαρξη ντάμπινγκ εκ μέρους των παραγωγών-εξαγωγέων της χώρας αυτής, αφού είχε καταλήξει σε αντίστοιχο συμπέρασμα όσον αφορά τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς.

320 Επ' αυτού επισημαίνεται ότι η διαφορετική αυτή μεταχείριση μεταξύ Κινέζων και Ινδών παραγωγών-εξαγωγέων εξηγήθηκε από την Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας.

321 Κατ' αρχάς, μολονότι η Επιτροπή αναγνώρισε ότι βάσει του όγκου σε τόνους οι ινδικές τιμές εξαγωγής ήταν κατά μέσο όρο χαμηλότερες από τις κινεζικές τιμές, εντούτοις εξήγησε ότι δεν μπορούσε να γίνει σωστή σύγκριση των τιμών αυτών. Τούτο διότι, όπως εξέθεσε λεπτομερώς η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 179 του προσωρινού κανονισμού, στην οποία παραπέμπει η αιτιολογική σκέψη 19 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η διαφορά στην τιμή εξηγείται, κατά τη γνώμη της, από το γεγονός ότι οι Ινδοί παραγωγοί-εξαγωγείς εξήγαν φαιό χυτοσίδηρο, ο οποίος, όντας πιο εύθραυστος, απαιτούσε τη χρήση μεγαλύτερων ποσοτήτων πρώτης ύλης σε σχέση με τα προϊόντα όλκιμου χυτοσιδήρου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, ώστε τα δύο προϊόντα να έχουν συγκρίσιμες επιδόσεις. Για τον λόγο αυτόν, οι κινεζικές τιμές θα ήταν υψηλότερες εάν η σύγκριση γινόταν με βάση τον όγκο σε τόνους. Αντιθέτως, δεν θα ίσχυε το ίδιο εάν η σύγκριση γινόταν ανά προϊόν, το οποίο ήταν και το κατάλληλο κριτήριο για τη σύγκριση των πωλήσεων.

322 Εν συνεχεία, όπως επισημάνθηκε από την Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 20 του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπήρχε επίσης μια ιδιαιτερότητα των εγχώριων τιμών των ινδικών προϊόντων σε φορολογικό επίπεδο, η οποία συνεπάγονταν ορισμένες προσαρμογές. Από την ανάλυση της Επιτροπής προέκυπτε ότι δεν εφαρμοζόταν ΦΠΑ στις εγχώριες ινδικές τιμές οι οποίες, κατ' εφαρμογήν της μεθόδου της ανάλογης χώρας, χρησιμοποιήθηκαν για να υπολογιστεί η κανονική αξία ως κριτήριο προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υφίσταται πρακτική ντάμπινγκ από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Η κατάσταση αυτή δημιουργούσε ασυμμετρία μεταξύ των κινεζικών τιμών εξαγωγής και των ινδικών εγχώριων τιμών που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Συνεπώς, για να καταστεί δυνατή η σύγκριση μεταξύ των τιμών αυτών, η Επιτροπή προέβη σε προσαρμογή της κανονικής αξίας συμπεριλαμβάνοντας τον ΦΠΑ και, ως εκ τούτου, αναθεώρησε προς τα πάνω την κανονική αξία η οποία χρησίμευσε ως βάση για την εκτίμηση του εάν συντρέχει πρακτική ντάμπινγκ εκ μέρους των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων.

323 Βάσει ακριβώς της συλλογιστικής αυτής, της οποίας την λογική οι προσφεύγοντες δεν μπόρεσαν να θέσουν εν αμφιβόλω, η Επιτροπή κατέληξε σε διαφορετικά συμπεράσματα όσον αφορά την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ εκ μέρους των Κινέζων και των Ινδών παραγωγών-εξαγωγέων.

324 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

325 Με το έκτο σκέλος, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ακόμη δύο αιτιάσεις οι οποίες ενδείκνυται να εξεταστούν από κοινού με άλλους σχετικούς προς αυτές λόγους ακυρώσεως. Ειδικότερα, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι αρνήθηκε στο CCCME οποιαδήποτε πρόσβαση στις πληροφορίες που ήταν αναγκαίες για την επαλήθευση των αναλύσεων στις οποίες είχε προβεί. Η συγκεκριμένη αιτίαση θα εξετασθεί στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως. Περαιτέρω, οι προσφεύγοντες βάλλουν κατά της άρνησης της Επιτροπής να συλλέξει δεδομένα προκειμένου να αξιολογήσει τους δείκτες ζημίας ανά κράτος μέλος και ανά κατηγορία προϊόντος, από φαιό χυτοσίδηρο ή από όλκιμο χυτοσίδηρο. Η αιτίαση αυτή θα εξεταστεί στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

326 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί το έκτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως όσον αφορά την αιτίαση που εξετάστηκε ανωτέρω, παραπέμποντας –ως προς τις δύο αιτιάσεις που συνδέονται με άλλους λόγους ακυρώσεως– στο οικείο τμήμα της ανάλυσης που τις αφορά, και, κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την αιτιώδη συνάφεια

327 Υποδιαιρούμενος σε τρία σκέλη, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά το άρθρο 3, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει σε ποιο βαθμό η ζημία του ενωσιακού κλάδου παραγωγής απορρέει, κατά περίπτωση, από τις επίδικες εισαγωγές και όχι από άλλους παράγοντες.

– Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο υποστηρίζεται ότι η αύξηση των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και η επιδείνωση της καταστάσεως του ενωσιακού κλάδου παραγωγής δεν συνέβησαν ταυτοχρόνως

328 Με το πρώτο σκέλος, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τη συλλογιστική που ανέπτυξε η Επιτροπή για να αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ, αφενός, της αυξήσεως των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και, αφετέρου, της διαπιστωθείσας επιδεινώσεως στην κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής κατά την υπό εξέταση περίοδο.

329 Το σκέλος αυτό, με το οποίο η Επιτροπή διαφωνεί, χωρίζεται σε τέσσερις αιτιάσεις.

330 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, για να αποδείξει την αιτιώδη συνάφεια, η Επιτροπή συνέκρινε τους οικονομικούς δείκτες στην αρχή και στο τέλος της υπό εξέταση περιόδου, ενώ όφειλε να αναλύσει τις τάσεις που παρατηρήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Αν η Επιτροπή είχε υιοθετήσει την προσέγγιση αυτή, θα μπορούσε να διαπιστώσει ότι η υποβάθμιση των δεικτών που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής είχε αρχίσει από το 2014. Από τα στοιχεία που προσκόμισε όμως η Επιτροπή προκύπτει ότι, από εκείνο το χρονικό σημείο και εντεύθεν, οι εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας μειώθηκαν. Κατά τους προσφεύγοντες, η μείωση αυτή δεν συνάδει με το συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές από την Κίνα συνέβαλαν στην υποβάθμιση της κατάστασης του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

331 Στον ακόλουθο πίνακα απεικονίζεται η πορεία την οποία ακολούθησαν οι δείκτες καθ' όλη τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου.

Δείκτης (2013 = 100)	2013	2014	2015	Περίοδος έρευνας
Όγκος πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής (σε τόνους)	100	97	90	89
Όγκος παραγωγής του ενωσιακού κλάδου παραγωγής (σε τόνους)	100	103	96	96
Μερίδιο αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής (%)	100	97	95	97
Όγκος των εισαγωγών από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (τόνοι)	100	124	120	116
Μερίδιο αγοράς της Ένωσης το οποίο κατέχουν οι εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (%)	100	125	126	126

332 Από τον ως άνω πίνακα συνάγεται ότι, όπως αναφέρουν οι προσφεύγοντες, ο όγκος των εισαγωγών από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας μειώθηκε το 2015 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2014.

333 Τούτο δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι δεν μπορεί να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της πορείας των εν λόγω εισαγωγών και της πορείας των δεικτών που αφορούν τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

334 Ειδικότερα, ο πίνακας καταδεικνύει ότι η πτώση των εισαγωγών από το 2014 είναι σχετική, δεδομένου ότι το επίπεδο των εισαγωγών παραμένει σαφώς υψηλότερο απ' ό,τι κατά την έναρξη της υπό εξέταση περιόδου (+ 16 %), με αποτέλεσμα να φαίνεται επίπλαστη η μείωση στις εισαγωγές αν ληφθεί υπόψη μια μακρύτερη χρονική περίοδος.

335 Περαιτέρω, οι προσφεύγοντες αποσιωπούν στην παρουσίασή τους τη σημαντική αύξηση των εισαγωγών μεταξύ των ετών 2013 και 2014 (+ 24 %). Μια αύξηση τέτοιου μεγέθους ήταν ικανή να προκαλέσει κορεσμό στην αγορά της Ένωσης, οδηγώντας τους πελάτες της Ένωσης να επισπεύσουν τις παραγγελίες τους, με συνέπεια οι πωλήσεις να μειωθούν στη συνέχεια, ιδίως το 2015, έτος κατά το οποίο ο όγκος των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής μειώθηκε (- 10 % σε σχέση με τον δείκτη εκκινήσεως), ενώ και οι εισαγωγές μειώθηκαν επίσης, έστω και αν η μείωση αυτή παρέμεινε περιορισμένη σε σύγκριση με τη μείωση των πωλήσεων στον κλάδο παραγωγής.

336 Με την επιχειρηματολογία τους, οι προσφεύγοντες βάλλουν πρωταρχικά, πέραν των ειδικών εκτιμήσεων που εξετάστηκαν ανωτέρω, κατά της μεθόδου της Επιτροπής να βασίσει τα πορίσματά της στη σύγκριση μεταξύ των δεδομένων κατά την έναρξη και κατά το τέλος της υπό εξέταση περιόδου.

337 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η ιδέα στην οποία στηρίζεται ο καθορισμός μιας «υπό εξέταση περιόδου» είναι να παρέχεται στην Επιτροπή η δυνατότητα να εξετάσει μια περίοδο μεγαλύτερη από την καθ' εαυτήν περίοδο που καλύπτει η έρευνα, ώστε να στηρίξει την ανάλυσή της σε πραγματικές και δυνητικές τάσεις οι οποίες απαιτούν, προκειμένου να μπορούν να προσδιοριστούν, αρκούντως μεγάλο χρονικό διάστημα (πρβλ. απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά Συμβουλίου, C-69/89, EU:C:1991:186, σκέψη 87).

338 Αυτό ακριβώς έπραξε η Επιτροπή εν προκειμένω, καθώς δεν περιόρισε την ανάλυσή της στις εξελίξεις που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια ενός ή δύο ετών, αλλά εξέτασε τις τάσεις σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα [πρβλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2014, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-643/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1076, σκέψη 145]. Κατέληξε, επομένως, στο συμπέρασμα ότι, συνολικά, οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ είχαν αυξηθεί κατά 16 % μεταξύ του 2013 και του τέλους της περιόδου έρευνας, ενώ ο όγκος των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής είχε μειωθεί κατά 11 % και το μερίδιο αγοράς του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής μειώθηκε κατά 3 % κατά την ίδια περίοδο.

339 Εν κατακλείδι, οι προσφεύγοντες, εφόσον αμφισβητούν τη δυνατότητα της Επιτροπής να βασίζεται στην αρχή και στο τέλος της υπό εξέταση περιόδου, βάλλουν κατά μιας μεθοδολογικής επιλογής του θεσμικού αυτού οργάνου.

340 Πλην όμως, σε τέτοια ζητήματα, η νομολογία αναγνωρίζει υπέρ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, το οποίο σημαίνει ότι ο προσφεύγων οφείλει, εφόσον επιθυμεί να αμφισβητήσει επιτυχώς τις ενέργειές τους, να αποδείξει, ως προς αυτές, την ύπαρξη πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως (απόφαση της 14ης Μαρτίου 2007, Aluminium Silicon Mill Products κατά Συμβουλίου, T-107/04, EU:T:2007:85, σκέψη 71).

341 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, με τα επιχειρήματά τους, οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της διαπίστωσης ότι υπήρξε τέτοιου είδους σφάλμα, αλλά μάλλον προτείνουν μια εναλλακτική ερμηνεία της εξέλιξης των οικονομικών δεικτών, σημειώνοντας ότι η προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή τούς φαίνεται τεχνητή (πρβλ. απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 172).

342 Για τους λόγους αυτούς, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

343 Με τη δεύτερη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι η Επιτροπή ανέφερε, στην αιτιολογική σκέψη 174 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, αφενός, είχαν ως αποτέλεσμα την επιδείνωση της κατάστασης του ενωσιακού κλάδου παραγωγής και, αφετέρου, είχαν παράλληλη πορεία με την εξέλιξη της παραγωγής της Ένωσης, ήτοι αύξηση και στη συνέχεια πτώση.

344 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η συλλογιστική της Επιτροπής είναι δύσκολο να γίνει αντιληπτή, αφού το γεγονός ότι η αύξηση των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ συμπίπτει χρονικά με την αύξηση του όγκου παραγωγής του ενωσιακού κλάδου

παραγωγής και το γεγονός ότι η επακόλουθη μείωση των εισαγωγών είναι ταυτόχρονη με μια μείωση του όγκου του ενωσιακού κλάδου παραγωγής μαρτυρούν μάλλον την έλλειψη αιτιώδους συνάφειας.

345 Ως προς το ζήτημα αυτό, επισημαίνεται ότι, όπως αναφέρουν οι προσφεύγοντες, η Επιτροπή στον προσβαλλόμενο κανονισμό αναφέρθηκε σε παράλληλη πορεία των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της παραγωγής του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

346 Η διαπίστωση αυτή είναι ορθή, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τον πίνακα που παρατίθεται στη σκέψη 331 ανωτέρω, οι εισαγωγές οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αυξήθηκαν το 2014 από τον δείκτη 100 στον δείκτη 124, όπως αυξήθηκε και ο όγκος παραγωγής του ενωσιακού κλάδου παραγωγής από τον δείκτη 100 στον δείκτη 103. Το 2015 σημειώθηκε πτώση αμφοτέρων των δεικτών αυτών, καθόσον οι μεν εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ μειώθηκαν στον δείκτη 120, ο δε όγκος παραγωγής του ενωσιακού κλάδου παραγωγής μειώθηκε στον δείκτη 96.

347 Τούτου δοθέντος, πρέπει να ληφθεί υπόψη η διατύπωση την οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή συνολικά στην αιτιολογική σκέψη 174 του προσβαλλόμενου κανονισμού για να περιγράψει πώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίστατο αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επιδείνωσης του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

348 Με βάση το σύνολο των εξηγήσεων που παρέσχε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 174 του προσβαλλόμενου κανονισμού μπορεί να γίνει αντιληπτό γιατί θεώρησε, βάσει των αριθμητικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στους δείκτες ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, ότι οι δείκτες αυτοί επιδεινώθηκαν ταυτόχρονα με τις εισαγωγές οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και ότι μπορούσε να αποδειχθεί αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των δύο αυτών πραγματικών περιστατικών.

349 Στην αιτιολογική σκέψη 174 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή αναφέρει, συγκεκριμένα, ότι η τάση κατά τη συνολική διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου αποδεικνύει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της επιδείνωσης του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, σε επίπεδο τόσο όγκου όσο και μεριδίων της αγοράς, και της αυξήσεως των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

350 Το ως άνω συμπέρασμα ενισχύεται από τα αριθμητικά στοιχεία τα οποία περιλαμβάνονται στον πίνακα που παρατίθεται στη σκέψη 331 ανωτέρω, από τα οποία συνάγεται ότι οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου από τον δείκτη 100 στον δείκτη 116, ενώ οι δείκτες για την κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής σημείωναν συνολική πτώση, ο όγκος παραγωγής από τον δείκτη 100 στον δείκτη 96, ο όγκος των πωλήσεων από τον δείκτη 100 στον δείκτη 89 και το μερίδιο αγοράς, για το ίδιο χρονικό διάστημα, μειώθηκε από τον δείκτη 100 στον δείκτη 97.

351 Κατά συνέπεια, οι προσφεύγοντες είναι σε θέση να αντιληφθούν τη συλλογιστική της Επιτροπής και να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή κατέληξε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, στο συμπέρασμα ότι, για το σύνολο της υπό εξέταση περιόδου, υπήρξε χρονική σύμπτωση μεταξύ της πορείας των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της πορείας των δεικτών που αναφέρθηκαν στη σκέψη 350 ανωτέρω.

352 Για τους λόγους αυτούς, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

353 Με την τρίτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι η πτώση της κατανάλωσης στην Ένωση δεν διέκοψε την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της αύξησης των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επιδείνωσης των δεικτών που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

354 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην αιτιολογική σκέψη 191 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η κατανάλωση του υπό εξέταση προϊόντος είχε μειωθεί κατά την υπό εξέταση περίοδο.

355 Ωστόσο, στην ίδια αιτιολογική σκέψη η Επιτροπή επισήμανε ότι η ύπαρξη της μείωσης αυτής και ο αντίκτυπος που ενδεχομένως είχε στην πορεία των δεικτών δεν αρκούσαν για να διακοπεί η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αύξησης των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας την οποία υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης.

356 Προς τεκμηρίωση της θέσης της αυτής, η Επιτροπή βασίστηκε σε τρεις ομάδες αριθμητικών στοιχείων. Πρώτον, παρατήρησε ότι η κατανάλωση είχε μειωθεί κατά 8 % για το υπό εξέταση προϊόν. Δεύτερον, διαπίστωσε ότι ο όγκος των πωλήσεων είχε μειωθεί κατά 11 % για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής. Δεδομένου ότι το δεύτερο αυτό ποσοστό ήταν υψηλότερο από το πρώτο, η Επιτροπή έκρινε ότι η μείωση του όγκου των πωλήσεων δεν μπορούσε να εξηγηθεί πλήρως από τη μείωση της κατανάλωσης. Τρίτον, επισήμανε ότι, ταυτόχρονα, οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ είχαν αυξηθεί κατά 16 %. Κατά την Επιτροπή, η αύξηση αυτή εξηγεί τη διαφορά μεταξύ της μείωσης της κατανάλωσης και της ακόμη μεγαλύτερης μείωσης που επηρέασε τον όγκο των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

357 Με την επιχειρηματολογία τους, οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν στοιχεία από τα οποία να μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή, διατυπώνοντας τη συλλογιστική αυτήν, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Αντιθέτως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η συλλογιστική της είναι σύμφωνη με τη νομολογία [πρβλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2014, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-643/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1076, σκέψη 122].

358 Η τρίτη αιτίαση είναι, κατά συνέπεια, απορριπτέα.

359 Με την τέταρτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες αρνούνται να δεχθούν ότι, όπως ανέφερε η Επιτροπή στον προσβαλλόμενο κανονισμό, η υποτιμολόγηση που προκλήθηκε λόγω των εισαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ είχε ως συνέπεια τον περιορισμό του μεριδίου αγοράς και των κερδών των παραγωγών της Ένωσης, δεδομένου ότι το μερίδιο αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής αυξήθηκε κατά το χρονικό διάστημα σε σχέση με το οποίο διαπιστώθηκε υποτιμολόγηση, ήτοι κατά την περίοδο έρευνας, από τον δείκτη 95 στον δείκτη 97.

360 Συναφώς προκύπτει ότι η Επιτροπή, προκειμένου να αποδείξει την αιτιώδη συνάφεια, βασίστηκε, αφενός, στην ύπαρξη υποτιμολόγησης (της τάξεως του 31,6 % έως 39,2 %) που διαπιστώθηκε για την περίοδο έρευνας και, αφετέρου, στο γεγονός ότι, κατά την υπό εξέταση περίοδο, το μερίδιο αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής σημείωσε μείωση κατά 2,1 εκατοστιαίες μονάδες, ενώ το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αυξήθηκε κατά 5,6 ποσοστιαίες μονάδες.

361 Στο πλαίσιο αυτό, τίθεται το ερώτημα εάν η Επιτροπή μπορεί να βασιστεί στην υποτιμολόγηση που διαπιστώθηκε κατά την περίοδο έρευνας προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη αντικτύπου στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής καθ' όλη τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου.

362 Επ' αυτού, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι η υποτιμολόγηση εξετάζεται, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ είχαν επίδραση, ως προς την τιμή, στις πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Αποδεικνύεται μέσω στοιχείων που παρέχουν οι παραγωγοί-εξαγωγείς του δείγματος, ιδίως με σκοπό τον καθορισμό των περιθωρίων ντάμπινγκ. Τα στοιχεία δε αυτά υπολογίζονται με βάση την περίοδο έρευνας. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα υπολογίζοντας την υποτιμολόγηση επί τη βάσει στοιχείων που αφορούσαν τη συγκεκριμένη περίοδο (πρβλ. απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Hubei Xinyegang Special Tube κατά Επιτροπής, T-500/17, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:691, σκέψη 51).

363 Εν συνεχεία, υπογραμμίζεται ότι υπάρχει σχέση μεταξύ, αφενός, της υποτιμολόγησης και, γενικότερα, του αντίκτυπου των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ στην τιμή του ομοειδούς προϊόντος του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, βάσει του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού, και, αφετέρου, της αιτιώδους συνάφειας, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού (βλ. απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Hubei Xinyegang Special Tube κατά Επιτροπής, T-500/17, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:691, σκέψη 32· πρβλ., επίσης, απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2011, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-107/08, EU:T:2011:704, σκέψη 59).

364 Συγκεκριμένα, τα αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη ζημίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τον αντίκτυπο των εισαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ στην τιμή του ομοειδούς προϊόντος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από το άρθρο 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού ανάλυσης της αιτιώδους συνάφειας από την Επιτροπή. Επομένως, η σύγκριση στην οποία προέβη η Επιτροπή στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού πρέπει να χρησιμεύσει ως βάση για την ανάλυσή της ως προς το εάν υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας την οποία υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης (απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Hubei Xinyegang Special Tube κατά Επιτροπής, T-500/17, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:691, σκέψη 57).

365 Δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι έλαβε υπόψη υποτιμολόγηση διαπιστωθείσα κατά την περίοδο έρευνας προκειμένου να εκτιμήσει τις επιπτώσεις της στην επιδείνωση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, η οποία αξιολογήθηκε με σημείο αναφοράς ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

366 Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι, κατά το έτος της έρευνας, στη διάρκεια του οποίου διαπιστώθηκε η υποτιμολόγηση, το μερίδιο αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής αυξήθηκε, ενώ μειώθηκε το 2014 και το 2015 και, γενικώς, κατά την υπό εξέταση περίοδο, δεν μπορεί να κλονίσει την αιτιώδη συνάφεια που διαπιστώθηκε συναφώς από την Επιτροπή.

367 Για τους λόγους αυτούς, η τέταρτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

368 Με την πέμπτη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε να εκτιμήσει την εξέλιξη των μεριδίων αγοράς και των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ διακρίνοντας τα προϊόντα από όλκιμο χυτοσίδηρο από τα προϊόντα από φαιό χυτοσίδηρο.

369 Δεδομένου ότι η εν λόγω αιτίαση συνδέεται στενά με τη δεύτερη αιτίαση του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, θα εξεταστεί στο πλαίσιο εκείνου του λόγου.

370 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως όσον αφορά τις τέσσερις αιτιάσεις που εξετάσθηκαν ανωτέρω, παραπέμποντας, όσον αφορά την πέμπτη αιτίαση που συνδέεται με άλλο σκέλος, στη σχετική ανάλυση του αντίστοιχου σκέλους.

– *Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την υποχρέωση ανάλυσης της ζημίας κατά κατηγορία*

371 Κατά τους προσφεύγοντες, κακώς η Επιτροπή έκρινε γενικώς ότι οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ προκάλεσαν τη διαπιστωθείσα ζημία, ενώ όφειλε, κατά την άποψή τους, να αποδείξει, μέσω ανάλυσης ανά τμήμα, την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ των δύο αυτών στοιχείων.

372 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το σκέλος αυτό του λόγου ακυρώσεως, εκτός από απαράδεκτο, είναι και αβάσιμο, διότι τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγοντες δεν είναι νομικής φύσεως.

373 Επί του παραδεκτού, παρατηρείται ότι οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, στον βαθμό που η Επιτροπή δεν αξιολόγησε πώς οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, μολονότι αφορούσαν ένα είδος προϊόντος (τυποποιημένο και σχεδόν αποκλειστικά από όλκιμο χυτοσίδηρο), μπορούσαν να έχουν προκαλέσει τη διαπιστωθείσα ζημία, ενώ η ζημία αυτή περιελάμβανε και άλλα είδη προϊόντων. Δεδομένου ότι είναι δυνατόν, αφενός, να προσδιοριστούν οι οικείες νομικές διατάξεις και, αφετέρου, να γίνει κατανοητό το επιχείρημα των προσφευγόντων, το συγκεκριμένο σκέλος πρέπει να κριθεί παραδεκτό.

374 Επί της ουσίας, οι προσφεύγοντες, προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους, επικαλούνται την απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2004, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου (T-35/01, EU:T:2004:317).

375 Στη σκέψη 127 της αποφάσεως της 28ης Οκτωβρίου 2004, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου (T-35/01, EU:T:2004:317), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν είχε παραβεί τον βασικό κανονισμό προβαίνοντας σε κατά κατηγορία ανάλυση του επίμαχου στην υπόθεση εκείνη προϊόντος, ήτοι των ηλεκτρονικών ζυγών, προκειμένου να αξιολογήσει τους διάφορους δείκτες ζημίας. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, ο βασικός κανονισμός δεν απέκλειε την ανάλυση κατά κατηγορία και τα θεσμικά όργανα μπορούσαν να προβούν σε μια τέτοια ανάλυση, ιδίως δε αν τα αποτελέσματα που προέκυπταν μέσω άλλης μεθόδου αποδεικνύονταν για οποιονδήποτε λόγο πλασματικά. Στην υπόθεση εκείνη, το Συμβούλιο είχε επισημάνει, στην αιτιολογική σκέψη 83 του τότε προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η μέθοδος υπολογισμού των μέσων τιμών πωλήσεως όλων των ηλεκτρονικών ζυγών αλλοίωνε τα αποτελέσματα λόγω «των μεταβολών σύνθεσης του προϊόντος (δηλαδή σημαντικών αλλαγών του όγκου των πωλήσεων των διαφόρων τύπων προϊόντος από το 1995 μέχρι την περίοδο της έρευνας)».

376 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι, με την απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Hubei Xinyegang Special Tube κατά Επιτροπής (T-500/17, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:691), την οποία επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες με την απάντησή τους στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, κρίθηκε ότι, εφόσον η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι το υπό εξέταση προϊόν (ήτοι, στην υπόθεση εκείνη, ορισμένοι σωλήνες χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα) ενέπιπτε σε τρεις διαφορετικές κατηγορίες (πετρέλαιο και

φυσικό αέριο, κατασκευές και παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας), έπρεπε να ληφθεί υπόψη αυτή η κατηγοριοποίηση προκειμένου να καθοριστεί εάν υπήρξε ζημία, και δη στο πλαίσιο της ανάλυσης της υποτιμολόγησης. Το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η ανάλυση κατά κατηγορία δικαιολογούνταν, στην υπόθεση εκείνη, από την περιορισμένη εναλλαξιμότητα των προϊόντων από πλευράς ζήτησης, από τη διακύμανση των τιμών μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών, από το ότι ο μεγαλύτερος εκ των παραγωγών της Ένωσης που περιελήφθησαν στο δείγμα δραστηριοποιούνταν κυρίως στον τομέα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου και από το ότι οι εισαγωγές των παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος επικεντρώνονταν στην κατηγορία των κατασκευών. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η χρήση μιας μεθόδου σύγκρισης βασιζόμενης στους αριθμούς ελέγχου των προϊόντων (PCN) [product control numbers] προς απόδειξη της αντιστοιχίας μεταξύ των ειδών των προϊόντων, γνωστή ως «μέθοδος PCN προς PCN», θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί εφόσον εντασσόταν στο πλαίσιο μιας ανάλυσης που θα λάμβανε υπόψη τον διαχωρισμό της αγοράς σε περισσότερες κατηγορίες.

377 Από τις αποφάσεις της 28ης Οκτωβρίου 2004, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου (T-35/01, EU:T:2004:317), και της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Hubei Xinyegang Special Tube κατά Επιτροπής (T-500/17, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:691), συνάγεται ότι η ανάλυση κατά κατηγορία μπορεί να δικαιολογηθεί όταν τα προϊόντα τα οποία αφορά η έρευνα δεν είναι εναλλάξιμα και όταν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ είναι πιθανόν να αφορούν μία ή περισσότερες κατηγορίες περισσότερο από άλλες.

378 Αντιθέτως, μια τέτοια ανάλυση κατά κατηγορία δεν απαιτείται όταν τα προϊόντα είναι επαρκώς εναλλάξιμα. Σε μια τέτοια περίπτωση, η απουσία σαφούς οριοθέτησης μεταξύ των προϊόντων ή των κατηγοριών (Α, Β και Γ) και η μεταξύ τους σχέση σημαίνει ότι και οι πωλήσεις των προϊόντων Α και Γ από τους παραγωγούς της Ένωσης θα μπορούσαν επίσης να μειωθούν, προς όφελος των εισαγωγών προϊόντων Β στην Ένωση. Επομένως, μολονότι επικεντρώνονται σε ορισμένο τμήμα της αγοράς (Β), οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στο σύνολο του ενωσιακού κλάδου της παραγωγής.

379 Μόνο στην περίπτωση κατά την οποία τα αποτελέσματα αποδεικνύονται για οποιονδήποτε λόγο πλασματικά είναι δικαιολογημένη μια ανάλυση κατά κατηγορία για προϊόντα τα οποία, παρά ταύτα, είναι εναλλάξιμα. Σε μια τέτοια περίπτωση, εναπόκειται στο ενδιαφερόμενο μέρος να προσκομίσει συγκεκριμένα στοιχεία για να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό του ότι διαφορετικά προϊόντα δεν είναι επαρκώς εναλλάξιμα ή ότι η μη πραγματοποίηση κατά κατηγορία ανάλυσης για επαρκώς εναλλάξιμα προϊόντα θα οδηγήσει, στη συγκεκριμένη περίπτωση, σε πλασματικά αποτελέσματα.

380 Επί του ζητήματος του διαχωρισμού της αγοράς σε περισσότερες κατηγορίες, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις αιτιάσεις προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους.

381 Με την πρώτη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στην καταγγελία που οδήγησε στην κίνηση της έρευνας. Στην καταγγελία τους εκείνη, οι οικείοι παραγωγοί της Ένωσης είχαν αναφέρει ότι οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αφορούσαν αποκλειστικώς τυποποιημένα προϊόντα και ότι η κατάσταση ήταν διαφορετική εντός της Ένωσης, όπου η παραγωγή περιλάμβανε κατά κανόνα τυποποιημένα προϊόντα σε ποσοστό 90 % και μη τυποποιημένα προϊόντα σε ποσοστό 10 %. Κατά τους προσφεύγοντες, στο πλαίσιο αυτό, μόνο μια ανάλυση κατά κατηγορία θα μπορούσε να διασφαλίσει ότι η ζημία την οποία υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης όσον αφορά τα μη τυποποιημένα προϊόντα της δεν θα αποδιδόταν εσφαλμένως στις εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

382 Επ' αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι τα τυποποιημένα προϊόντα ορίζονται στην καταγγελία ως προϊόντα που είναι σύμφωνα με τα πρότυπα EN 124 ή EN 1433. Βάσει των προτύπων αυτών, τα μη τυποποιημένα προϊόντα διαθέτουν ευρύτερα ανοίγματα και έχουν επιπλέον χαρακτηριστικά τα οποία υποτίθεται ότι προσθέτουν αξία στο προϊόν: στεγανότητα, σύστημα κλειδώματος, δίπλωμα ευρεσιτεχνίας κ.λπ.

383 Το γεγονός όμως ότι τα προϊόντα ανήκουν σε διαφορετικές σειρές προϊόντων δεν αρκεί για να αποδειχθεί η έλλειψη εναλλαξιμότητας αυτή καθεαυτήν και, επομένως, η σκοπιμότητα διενέργειας ανάλυσης κατά κατηγορία, εφόσον προϊόντα που ανήκουν σε διαφορετικές σειρές μπορούν να επιτελούν πανομοιότυπες λειτουργίες ή να ικανοποιούν τις ίδιες ανάγκες (πρβλ. απόφαση της 10ης Μαρτίου 1992, Sanyo Electric κατά Συμβουλίου, C-177/87, EU:C:1992:111, σκέψη 12).

384 Πρέπει δε να τονιστεί ότι, εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο σχετικό με τυχόν ειδικές και χωριστές ανάγκες των πελατών στις οποίες θα ανταποκρινόταν καθεμία από αυτές τις κατηγορίες προϊόντων (τυποποιημένα και μη τυποποιημένα).

385 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, ελλείψει προσκόμισης στοιχείων περί του αντιθέτου εκ μέρους των προσφευγόντων, η μη πραγματοποίηση κατά κατηγορία ανάλυσης στο πλαίσιο της οποίας να γίνεται διάκριση μεταξύ τυποποιημένων και μη τυποποιημένων προϊόντων δεν αντιβαίνει, εν προκειμένω, στις απαιτήσεις της νομολογίας, οπότε η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

386 Με τη δεύτερη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, για την εκτίμηση της ζημίας του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, η Επιτροπή όφειλε να διακρίνει τα οικεία προϊόντα αναλόγως του εάν κατασκευάζονταν από όλκιμο χυτοσίδηρο ή από φαιό χυτοσίδηρο. Το επιχείρημα προβάλλεται και στο πλαίσιο του έκτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως και της πέμπτης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

387 Ως προς το ζήτημα αυτό, παρατηρείται ότι η σχέση μεταξύ χυτοσιδήρου και φαιού χυτοσιδήρου αναλύθηκε κατά την επανεξέταση των πρώτων μέτρων αντιντάμπινγκ που ελήφθησαν κατά των εισαγωγών του συγκεκριμένου τύπου προϊόντος από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

388 Στην περίπτωση εκείνη, σκοπός της διαδικασίας επανεξέτασης ήταν να προσδιοριστεί εάν τα προϊόντα όλκιμου χυτοσιδήρου εμπίπτουν, όπως και τα προϊόντα φαιού χυτοσιδήρου, στον ορισμό του προϊόντος που αφορά ο κανονισμός 1212/2005, ο οποίος αναφέρεται σε ορισμένα προϊόντα χύτευσης από μη ελατό χυτοσίδηρο.

389 Με τον κανονισμό που εκδόθηκε μετά την εν λόγω επανεξέταση, ήτοι τον κανονισμό (ΕΚ) 500/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την τροποποίηση του κανονισμού 1212/2005 (ΕΕ 2009, L 151, σ. 6), η Επιτροπή έκρινε ότι τα προϊόντα φαιού χυτοσιδήρου και τα προϊόντα όλκιμου χυτοσιδήρου αποτελούν ένα και το αυτό προϊόν για τους σκοπούς της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι παρουσιάζουν τα ίδια χαρακτηριστικά (φυσικά, χημικά και τεχνικά), μπορούν να χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό και είναι εναλλάξιμα.

390 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή επισήμανε ότι τόσο ο φαιός όσο και ο όλκιμος χυτοσίδηρος είναι κράματα σιδήρου και άνθρακα, έστω και αν υπάρχουν πολύ μικρές διαφορές στη δομή της πρώτης ύλης καθώς επίσης και στην πρώτη ύλη που προστίθεται κατά τη διαδικασία παραγωγής. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, ασφαλώς, ο χυτοσίδηρος, αντιθέτως προς τον φαιό χυτοσίδηρο, έχει τεχνικές ιδιότητες που επιτρέπουν μεγαλύτερη αντοχή του υλικού στην τάση θραύσης και, το

σημαντικότερο, πολύ μεγαλύτερο βαθμό παραμόρφωσης υπό τάση συμπίεσης χωρίς θραύση. Ωστόσο, η διαφορά αυτή αντισταθμίζεται από παρεμφερή τεχνικά χαρακτηριστικά, όπως η ικανότητα χύτευσης, η ανθεκτικότητα στη φθορά και η ελαστικότητα. Επιπροσθέτως, από τον κανονισμό 500/2009 προκύπτει ότι η προαναφερθείσα διαφορά επηρεάζει μόνον τον απαιτούμενο σχεδιασμό του προϊόντος χύτευσης (δηλαδή το αν απαιτείται διάταξη ασφάλισης), αλλά δεν επηρεάζει την καταλληλότητα του προϊόντος χύτευσης για τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται, δηλαδή την κάλυψη ή την πρόσβαση σε επιφανειακά ή υπόγεια αποχετευτικά δίκτυα. Στην ανάλυσή της, η Επιτροπή τόνισε επίσης ότι για τους καταναλωτές αμφότεροι οι τύποι προϊόντων χύτευσης θεωρούνται ένα και το αυτό προϊόν, το οποίο χρησιμοποιείται για κάλυψη φρεατίων, για αντοχή στο φορτίο κυκλοφορίας, για παροχή ασφαλούς και εύκολης πρόσβασης σε υπόγεια δίκτυα ή για τη συλλογή νερού από την επιφάνεια (σχάρες) και ότι αμφότεροι οι τύποι αποτελούν μακροπρόθεσμα βιώσιμες λύσεις.

391 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν στοιχεία που να θέτουν εν αμφιβόλω τις διαπιστώσεις αυτές, αλλά ισχυρίζονται ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, υφίσταται «προτεραιότητα» ή «προτίμηση» για το ένα ή το άλλο είδος χυτοσιδήρου. Κατ' αυτές, στη γερμανική αγορά κυριαρχεί, επομένως, ο φαιός χυτοσίδηρος και στη γαλλική αγορά ο όλκιμος χυτοσίδηρος.

392 Δεδομένου ότι δεν υποστηρίζεται από συγκεκριμένα στοιχεία, ο ισχυρισμός αυτός δεν αρκεί για να θέσει εν αμφιβόλω την ανάλυση της Επιτροπής. Εν πάση περιπτώσει, η ύπαρξη απλώς και μόνον προτεραιότητας δεν αρκεί για να αποδειχθεί μετά βεβαιότητας ότι τα προϊόντα δεν είναι εναλλάξιμα, ή ότι είναι ανεπαρκώς εναλλάξιμα, οπότε η δεύτερη αιτίαση πρέπει επίσης να απορριφθεί.

393 Με την τρίτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε να εκτιμήσει τη ζημία του ενωσιακού κλάδου παραγωγής διακρίνοντας την Ανατολική Ευρώπη από την υπόλοιπη Ένωση, λόγω του ότι οι συνθήκες ανταγωνισμού σε εκείνο το τμήμα της Ένωσης είναι λιγότερο αναπτυγμένες.

394 Επ' αυτού, επισημαίνεται ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένη ώστε να μπορεί να εξετασθεί δεόντως, δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες περιορίστηκαν να αναφέρουν, χωρίς να παράσχουν καμία συγκεκριμένη εξήγηση, ότι οι συνθήκες ανταγωνισμού στην Ανατολική Ευρώπη διαφέρουν σε σχέση με τις συνθήκες ανταγωνισμού σε άλλες περιοχές της Ευρώπης.

395 Βεβαίως, οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι, στην περίπτωση του κανονισμού 1212/2005, ο οποίος οδήγησε στη θέσπιση των μέτρων αντιντάμπινγκ του 2005, η Επιτροπή είχε προβεί σε ανάλυση κατά κατηγορία αποκλείοντας μια συγκεκριμένη γεωγραφική ζώνη, εν προκειμένω τη Γαλλία.

396 Πλην όμως, στην αιτιολογική σκέψη 73 του κανονισμού 1212/2005, η Επιτροπή δικαιολόγησε τη μεθοδολογία της στηριζόμενη στο γεγονός ότι η διείσδυση των εισαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ δεν ήταν όμοια σε όλη την αγορά της Ένωσης. Ειδικότερα, ενώ η διείσδυση των εισαγωγών αυτών ήταν υψηλή σε δεκατέσσερα κράτη μέλη, η γαλλική αγορά δεν είχε αποτελέσει στόχο ακόμη των εισαγωγών με ντάμπινγκ. Παράλληλα, οι δύο Γάλλοι παραγωγοί που επελέγησαν στο δείγμα είχαν βαρύνουσα επίδραση στη συνολική κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής εφόσον η παραγωγή και οι πωλήσεις τους προϊόντων χύτευσης στην Γαλλία αντιστοιχούσε σε περίπου 36 % της συνολικής παραγωγής και του συνολικού όγκου των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Με βάση αυτή την ιδιαίτερη κατάσταση, η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο, μαζί με την ανάλυση της ζημίας για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής

στο σύνολό του, να παρουσιάσει και μια ανάλυση των τάσεων ορισμένων δεικτών για την αγορά της Ένωσης η οποία αποτέλεσε στόχο των εισαγωγών με ντάμπινγκ, δηλαδή την αγορά της Ένωσης χωρίς τη Γαλλία.

397 Οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι αντίστοιχες ιδιαίτερες περιστάσεις θα δικαιολογούσαν, εν προκειμένω, τη διακριτή θεώρηση της ζημίας που προκλήθηκε στον κλάδο παραγωγής της Δυτικής Ευρώπης και στον κλάδο παραγωγής της Ανατολικής Ευρώπης, οπότε η τρίτη αιτίαση και, κατά συνέπεια, το σύνολο του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

– *Επί του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τις τιμές των εισαγωγών και τη σημασία της υποτιμολόγησης*

398 Με το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο αιτιάσεις, τις οποίες αντικρούει η Επιτροπή.

399 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν διέθετε αξιόπιστες πληροφορίες αναφορικά με τις τιμές των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

400 Ως προς το ζήτημα αυτό, διαπιστώνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 126 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή δέχθηκε ότι η εξέλιξη των τιμών των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ δεν ήταν «απόλυτα αξιόπιστη», στον βαθμό που τα στοιχεία βασίζονταν σε στατιστικά δεδομένα για τις εισαγωγές, και ότι δεν ήταν γνωστό το λεπτομερές μείγμα τύπων προϊόντων.

401 Πλην όμως, πρέπει να επισημανθεί ότι στο απόσπασμα αυτό η Επιτροπή, αντιθέτως προς όσα αναφέρουν οι προσφεύγοντες, δεν αναγνώρισε ότι η εξέλιξη των τιμών των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ δεν ήταν αρκούντως αξιόπιστη για να μπορεί να χρησιμοποιηθεί, αλλά μόνον ότι ο υπολογισμός της τιμής των εισαγωγών δεν είχε το λεπτομερές αποτέλεσμα που θα επιθυμούσε, χωρίς ωστόσο να έχει τη γνώμη ότι τα στοιχεία αυτά στερούνται οποιασδήποτε αξιοπιστίας και χωρίς να προβλέπει ότι τα στοιχεία αυτά ουδόλως μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατά την κατάρτιση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

402 Η εξέλιξη των εν λόγω τιμών δεν είναι «απόλυτα αξιόπιστη» λόγω του γεγονότος ότι τα στοιχεία της Eurostat κατατάσσουν το υπό εξέταση προϊόν σε κωδικούς που περιλαμβάνουν και άλλα προϊόντα και ότι, για τον λόγο αυτόν, έγιναν προσαρμογές επί των στοιχείων αυτών, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 158 έως 166 ανωτέρω.

403 Σε απάντηση προς το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, κρίθηκε ήδη ότι η Επιτροπή μπορούσε να βασιστεί στα στοιχεία αυτά, όπως είχαν προσαρμοσθεί, προκειμένου να προσδιορίσει τον όγκο των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, ελλείψει ακριβέστερων, πιο πρόσφατων και πιο αξιόπιστων πληροφοριών.

404 Σε συνέχεια των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή μπορούσε επίσης να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία αυτά για να αξιολογήσει την τιμή των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και να παρακολουθήσει την εξέλιξή της τιμής αυτής.

405 Η πρώτη αιτίαση πρέπει επομένως να απορριφθεί.

406 Με τη δεύτερη αιτίαση, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν αξιολόγησε επαρκώς τη σημασία της υποτιμολόγησης σε σχέση με το μερίδιο παραγωγής του ενωσιακού κλάδου παραγωγής για το οποίο δεν είχε διαπιστωθεί καμία υποτιμολόγηση.

407 Επ' αυτού, επισημαίνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 187 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε διαπιστώσει ότι το 62,6 % των συνολικών πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών που συμμετείχαν στο δείγμα είχαν υποτιμολογηθεί λόγω των εισαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ εκ μέρους των παραγωγών-εξαγωγέων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας οι οποίοι συμμετείχαν στο δείγμα. Για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, η Επιτροπή βασίστηκε στο ότι, πρώτον, όλοι οι εισαγόμενοι τύποι προϊόντος ήταν παρεμφερείς προς τους τύπους προϊόντος που πωλούνται από τους ενωσιακούς παραγωγούς που συμμετείχαν στο δείγμα και, δεύτερον, οι τιμές όλων των εισαγόμενων τύπων προϊόντος ήταν χαμηλότερες σε σχέση με τις τιμές πώλησης των παρεμφερών τύπων που πωλούνται από τους παραγωγούς της Ένωσης που συμμετείχαν στο δείγμα. Εκ των ανωτέρω στοιχείων η Επιτροπή συνήγαγε ότι οι επιζήμιες συνέπειες των τιμών των εισαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ επί των πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής είχαν αποδειχθεί επαρκώς.

408 Κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή δεν μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό δεδομένου του περιορισμένου μεριδίου για το οποίο είχε πράγματι διαπιστωθεί υποτιμολόγηση – εν προκειμένω το 62,6 % των πωλήσεων που πραγματοποίησαν οι παραγωγοί της Ένωσης οι οποίοι είχαν περιληφθεί στο δείγμα. Κατά την άποψη των προσφευγόντων, ένα τέτοιο μερίδιο είναι ανεπαρκές για δύο λόγους. Η πρώτη αιτίαση εστιάζει στο ότι το μερίδιο των πωλήσεων για το οποίο διαπιστώθηκε υποτιμολόγηση αντιστοιχεί μόλις στο 26,9 % των πωλήσεων της Ένωσης, εφόσον το δείγμα των παραγωγών της Ένωσης αντιπροσωπεύει το 43 % των συνολικών πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Η δεύτερη αιτίαση που προέβαλαν οι προσφεύγοντες συνίσταται στο ότι το μερίδιο αυτό του 62,6 % σημαίνει ότι δεν διαπιστώθηκε καμία υποτιμολόγηση για το εναπομένον, μη αμελητέο, ωστόσο, μέρος των εν λόγω πωλήσεων (άνω του 37 %). Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή όφειλε, κατά τους προσφεύγοντες, να είχε εξετάσει εάν όντως μπορεί να αποδειχθεί αιτιώδης συνάφεια με τη ζημία που διαπιστώθηκε για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στο σύνολό του. Επ' αυτού, οι προσφεύγοντες υπογραμμίζουν ότι οι πωλήσεις του ενωσιακού κλάδου παραγωγής παρουσίαζαν, σε σχέση με τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, σημαντικές διαφορές ανάλογα με το προϊόν (από όλκιμο χυτοσίδηρο ή από φαιό χυτοσίδηρο) και το κράτος μέλος.

409 Σημειωτέον ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 290 ανωτέρω, ο βασικός κανονισμός επιτρέπει στην Επιτροπή, στις σημαντικού μεγέθους υποθέσεις, να στηρίζει την έρευνά της σε καθορισμένο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, εφαρμόζοντας τη μέθοδο δειγματοληψίας που προβλέπεται στο άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, οι δε προσφεύγοντες δεν προέβαλαν ένσταση ελλείψεως νομιμότητας προκειμένου να αμφισβητήσουν την ως άνω ευχέρεια ή τις μεθόδους τις οποίες προβλέπει η διάταξη αυτή.

410 Εν προκειμένω, η Επιτροπή εφάρμοσε, στο πλαίσιο τέτοιας δειγματοληψίας, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 296 ανωτέρω, τη δεύτερη από τις μεθόδους στις οποίες αναφέρεται η εν λόγω διάταξη, ήτοι μια επιλογή βασιζόμενη στους «μεγαλύτερους δυνατούς» όγκους (παραγωγής και πωλήσεων).

411 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό, κατ' εφαρμογήν του βασικού κανονισμού, ότι η ανάλυση στην οποία προέβη η Επιτροπή στηρίχθηκε σε στοιχεία τα οποία πρέπει να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικά, και ως εκ τούτου η υποτιμολόγηση, εφόσον διαπιστώνεται για τις πωλήσεις των παραγωγών της Ένωσης που επελέγησαν στο δείγμα, πρέπει να θεωρηθεί αντιπροσωπευτική για το σύνολο του κλάδου παραγωγής της Ένωσης.

412 Κατά συνέπεια, είναι απορριπτέα η πρώτη αιτίαση των προσφευγόντων σχετικά με την ύπαρξη υποτιμολόγησης σε ό,τι αφορά μόνον το 26,9 % των πωλήσεων της Ένωσης, αιτίαση η οποία ισοδυναμεί, κατ' ουσίαν, με αμφισβήτηση της δυνατότητας της Επιτροπής να βασίζεται σε αντιπροσωπευτικά δείγματα.

413 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση που προέβαλαν οι προσφεύγοντες, οι τελευταίοι υπογραμμίζουν, με την απάντησή τους στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, ότι οι πωλήσεις που αντιστοιχούσαν στο μη ληφθέν υπόψη 37,4 % δεν ήταν συγκρίσιμες με τις εισαγωγές των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων οι οποίες περιελήφθησαν στο δείγμα και, εξ ορισμού, δεν έγιναν σε χαμηλότερες τιμές.

414 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους, οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στην απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Hubei Xinyegang Special Tube κατά Επιτροπής (T-500/17, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:691), με την οποία ακυρώθηκε κανονισμός αντιντάμπινγκ της Επιτροπής με το σκεπτικό, μεταξύ άλλων, ότι, στην ανάλυσή της, η Επιτροπή δεν είχε λάβει υπόψη ποσοστό 8 % του όγκου των πωλήσεων των παραγωγών της Ένωσης που είχαν περιληφθεί στο δείγμα για την εξέταση της υποτιμολόγησης, διότι δεν υπήρχε αντίστοιχος τύπος εισαγόμενου προϊόντος.

415 Κατά τους προσφεύγοντες, το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται και στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένων των ομοιοτήτων μεταξύ των δύο υποθέσεων, ιδίως επειδή το ποσοστό που παρέλειψε να λάβει υπόψη η Επιτροπή είναι εν προκειμένω σημαντικότερο (περίπου 37 %) από το αντίστοιχο ποσοστό στο ως άνω νομολογιακό προηγούμενο (8 %). Σε αμφότερες τις υποθέσεις, το σύνολο των δεδομένων που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να καθορίσει τις μέσες μοναδιαίες τιμές πώλησης και την κερδοφορία των πωλήσεων εντός της Ένωσης σε ανεξάρτητους αγοραστές βασίζεται στο σύνολο των τύπων προϊόντων που πωλούνται από τους παραγωγούς της Ένωσης που περιλαμβάνονται στο δείγμα. Με τον ίδιο τρόπο, η Επιτροπή διαπίστωσε, και στις δυο υποθέσεις, ότι υπήρχε ένας σύνδεσμος μεταξύ της ανάλυσης της υποτιμολόγησης των εισαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ και της πορείας των τιμών του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Ακολουθώντας την ίδια πάντοτε γραμμή, η Επιτροπή διαπίστωσε μια σχέση, σε αμφότερες τις υποθέσεις, μεταξύ, αφενός, της μείωσης των τιμών του ενωσιακού κλάδου παραγωγής και, αφετέρου, της πτώσης στην κερδοφορία του εν λόγω κλάδου παραγωγής καθώς και της μείωσης των μεριδίων αγοράς του. Τέλος, κατά την άποψη των προσφευγόντων, η Επιτροπή παρέλειψε εν προκειμένω, όπως και στην υπόθεση εκείνη, να παραθέσει ειδική αιτιολογία ώστε να εξηγήσει γιατί αποκλειόταν το ενδεχόμενο η μείωση των τιμών των παραγωγών της Ένωσης που περιλαμβάνονται στο δείγμα να οφειλόταν, κατά ένα μη αμελητέο μέρος, στα προϊόντα που δεν ελήφθησαν υπόψη.

416 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, στην απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Hubei Xinyegang Special Tube κατά Επιτροπής (T-500/17, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:691), την οποία επικαλούνται οι προσφεύγοντες, η ίδια η Επιτροπή είχε επισημάνει την ύπαρξη διακριτών κατηγοριών εντός του συνόλου των προϊόντων που αφορούσε η έρευνα, προτού το Γενικό Δικαστήριο κληθεί να κρίνει. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή είχε προβεί σε ανάλυση της υποτιμολόγησης χωρίς να κάνει διάκριση

μεταξύ των κατηγοριών τις οποίες είχε η ίδια προσδιορίσει. Περαιτέρω, κρίθηκε ότι το θεσμικό όργανο, στην ανάλυσή του, δεν είχε λάβει υπόψη ορισμένους τύπους προϊόντων οι οποίοι πωλούνταν από τους περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς της Ένωσης, χωρίς να υφίσταται αντίστοιχος τύπος εισαγόμενου προϊόντος. Σε αυτό το ειδικό πλαίσιο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 74 της αποφάσεως εκείνης, ότι, «ελλείψει ειδικής σχετικής αιτιολογίας στον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι 17 επίμαχοι τύποι προϊόντων, που αντιπροσωπεύουν το 8 % του όγκου των πωλήσεων των εν λόγω παραγωγών και ίσως ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό όσον αφορά την αξία, λαμβανομένης υπόψη της διακυμάνσεως των τιμών μεταξύ των επιμέρους κατηγοριών, συνέβαλαν, κατά μη αμελητέο βαθμό, στη μείωση των τιμών των περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών της Ένωσης».

417 Η περίπτωση εκείνη διαφέρει από αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία η Επιτροπή δεν διαπίστωσε ότι υπήρχαν διαφορετικές κατηγορίες του οικείου προϊόντος στην αγορά και εξήγησε διεξοδικά τη θέση της επί του σημείου αυτού χωρίς οι προσφεύγοντες να έχουν προσκομίσει στοιχεία ικανά να κλονίσουν ή να θέσουν εν αμφιβόλω την εκτίμηση αυτή.

418 Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η δεύτερη αιτίασή τους βρίσκει έρεισμα και στα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ στην περίπτωση της διαφοράς «Κίνα – Μέτρα που επιβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ στους σωλήνες χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα υψηλής αποδόσεως “HP-SSST” καταγωγής Ιαπωνίας» (WT/DS 454/AB/R και WT/DS 460/AB/R, έκθεση της 14ης Οκτωβρίου 2015).

419 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, οι ερμηνείες του προαναφερθέντος οργάνου επί της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΣΔΕ (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: Συμφωνία Αντιντάμπινγκ), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3), δεν δεσμεύουν το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του ελέγχου του κύρους του προσβαλλόμενου κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 1ης Μαρτίου 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, σκέψη 54).

420 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι, στην έκθεση που μνημονεύεται στη σκέψη 418 ανωτέρω, το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ έκρινε ότι η αρχή η οποία διεξήγαγε την έρευνα όφειλε, προκειμένου να εκτιμήσει κατά τρόπο αντικειμενικό την επίδραση των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των εγχώριων τιμών, να προβεί σε δυναμική αξιολόγηση της πορείας και των τάσεων των τιμών στη σχέση μεταξύ, αφενός, των τιμών των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και, αφετέρου, των τιμών του ομοειδούς εθνικού προϊόντος κατά την περίοδο που κάλυπτε η έρευνα, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένου, όπου ήταν απαραίτητο, του σχετικού μεριδίου αγοράς για κάθε τύπο προϊόντος.

421 Πλην όμως, η διαπίστωση αυτή συναρτάται με το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται. Στην υπόθεση εκείνη, είχε αποδειχθεί ότι τα επίμαχα προϊόντα, ήτοι οι σωλήνες χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα υψηλής αποδόσεως (HP-SSST), έπρεπε να διακριθούν σε διάφορες κατηγορίες της αγοράς, που αντιστοιχούσαν σε διάφορες σειρές προϊόντων των οποίων η εναλλαξιμότητα δεν είχε αποδειχθεί. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της έρευνας, η κινεζική αρχή που διεξήγαγε την έρευνα είχε επισημάνει ότι, κατά την περίοδο που κάλυπτε η έρευνα, οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και οι εγχώριες πωλήσεις εντάσσονταν σε διαφορετικά τμήματα της αγοράς των HP-SSST. Συγκεκριμένα, ενώ η πλειονότητα της κινεζικής

εθνικής παραγωγής HP-SSST αντιστοιχούσε σε προϊόντα ποιότητας Α, το μερίδιο αγοράς τα οποίο κατείχαν οι εισαγωγές προϊόντων ποιότητας Α που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ ήταν 1,45 % το 2008 και 0 % μετά την ημερομηνία αυτή.

422 Στο ειδικό αυτό πλαίσιο, το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ έκρινε ότι η κινεζική αρχή που διεξήγαγε την έρευνα δεν μπορούσε να αρκεστεί, όπως είχε πράξει, στη διαπίστωση της υπάρξεως υποτιμολόγησης για τα εισαγόμενα προϊόντα ποιότητας Β και Γ, αλλά όφειλε επίσης να λάβει υπόψη το σχετικό μερίδιο αγοράς κάθε προϊόντος, Α, Β και Γ.

423 Η κατάσταση εν προκειμένω είναι διαφορετική, δεδομένου ότι το υπό εξέταση προϊόν, μολονότι η Επιτροπή το υποδιαιρεί σε κωδικούς PCN για τις ανάγκες της σύγκρισης, περιλαμβάνει μια ποικιλία τύπων προϊόντων τα οποία παραμένουν εναλλάξιμα.

424 Εξάλλου, η μέθοδος αυτή επικυρώθηκε από το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ στην έκθεση που μνημονεύεται στη σκέψη 418 ανωτέρω, δεδομένου ότι, στο σημείο 5.180, επισημαίνεται ότι η αρμόδια για την έρευνα αρχή δεν ήταν υποχρεωμένη, βάσει του άρθρου 3.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, να αποδείξει την ύπαρξη υποτιμολόγησης για κάθε τύπο προϊόντων που αφορούσε η έρευνα ή για όλο το φάσμα των εμπορευμάτων που συνιστούν το ομοειδές εγχώριο προϊόν.

425 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ύπαρξη περιθωρίου υποτιμολόγησης από 31,6 έως 39,2 %, το οποίο αφορά το 62,6 % των πωλήσεων των παραγωγών της Ένωσης που επελέγησαν δειγματοληπτικά, επαρκεί, εν προκειμένω, για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υπήρξε σημαντική υποτιμολόγηση σε σχέση με την τιμή ομοειδούς προϊόντος του κλάδου παραγωγής της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

426 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση και, ως εκ τούτου, το σύνολο του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

427 Δεδομένου ότι όλα τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως απορρίφθηκαν, ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την άρνηση παροχής ορισμένων πληροφοριών

428 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι αρνήθηκε να τους κοινοποιήσει στοιχεία χρήσιμα για τον καθορισμό του ντάμπινγκ και της ζημίας. Η αιτίαση αυτή διατυπώνεται και στο πλαίσιο του έκτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

– *Επί του παραδεκτού του τρίτου λόγου ακυρώσεως*

429 Κατά την Επιτροπή, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να κριθεί απαράδεκτος ως προς όλους τους προσφεύγοντες. Αφενός, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εφόσον το CCCME δεν αποτελεί ενδιαφερόμενο μέρος κατά την έννοια του βασικού κανονισμού, δεν δύναται να προβάλει προσβολή δικονομικών δικαιωμάτων που απορρέουν από τον βασικό κανονισμό. Αφετέρου, δεδομένου ότι δεν μετείχαν στην έρευνα υποβάλλοντας παρατηρήσεις ούτε ζήτησαν να αποκτήσουν πρόσβαση στον μη εμπιστευτικό φάκελο, τα μέλη του CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι δεν μπορούν να προβάλουν προσβολή δικονομικών δικαιωμάτων λόγω της μη κοινοποίησης πληροφοριών προς αυτούς.

430 Για την εξέταση του συγκεκριμένου λόγου απαραδέκτου, απαιτείται να γίνει διάκριση μεταξύ τριών περιπτώσεων, ανάλογα με την ταυτότητα της οντότητας ή της επιχειρήσεως που προβάλλει τον λόγο αυτόν.

431 Η πρώτη συνεπώς περίπτωση που πρέπει να εξεταστεί είναι εκείνη κατά την οποία το επιχείρημα προβάλλεται από το CCCME, στον βαθμό που ενεργεί ιδίω ονόματι.

432 Επ' αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι το CCCME, στον βαθμό που μετέσχε στην έρευνα και ζήτησε το ίδιο για τον εαυτό του τις πληροφορίες τις οποίες αφορά ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, διαθέτει δικονομικά δικαιώματα των οποίων την προστασία μπορεί να ζητήσει στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

433 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως κρίνεται παραδεκτός καθό μέρος προβάλλεται από το CCCME, στον βαθμό που ενεργεί ιδίω ονόματι.

434 Η δεύτερη περίπτωση που πρέπει να εξεταστεί είναι εκείνη κατά την οποία τα μέλη του CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι προβάλλουν τον λόγο ακυρώσεως στρεφόμενα κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού για τον λόγο ότι δεν τους γνωστοποιήθηκαν ουσιώδεις πληροφορίες για την προάσπιση των συμφερόντων τους.

435 Επ' αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι οι δύο αυτές κατηγορίες αποτελούνται από επιχειρήσεις οι οποίες δεν απέδειξαν ούτε ότι είχαν συμμετάσχει στην έρευνα ούτε ότι είχαν υποβάλει αιτήματα με σκοπό να τους κοινοποιηθούν οι ως άνω πληροφορίες.

436 Από τον βασικό κανονισμό και, ιδίως, από το άρθρο 5, παράγραφος 10, αυτού, προκύπτει ότι, δεδομένου ότι τα θεσμικά όργανα δεν έχουν τη δυνατότητα να εντοπίσουν όλες τις επιχειρήσεις που ενδέχεται να ενδιαφέρονται για ορισμένη διαδικασία αντιντάμπινγκ και να προσδιορίσουν με τον τρόπο αυτόν σε ποιον πρέπει να γνωστοποιηθούν οι πληροφορίες των οποίων επιτρέπεται η δημοσιοποίηση, εναπόκειται στα ενδιαφερόμενα μέρη να αναγγελθούν και να προσδιορίσουν το συμφέρον τους να ενημερωθούν και να συμμετάσχουν στην έρευνα.

437 Όπως συνάγεται από τη νομολογία, τα ενδιαφερόμενα μέρη οφείλουν να παράσχουν στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να εκτιμήσουν τα προβλήματα που ενδέχεται να ανακύψουν λόγω της ελλείψεως ενός στοιχείου από τις πληροφορίες που έχουν τεθεί στη διάθεσή τους, εξυπακουομένου ότι δεν μπορούν να διαμαρτυρηθούν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης επειδή δεν έχει τεθεί στη διάθεσή τους μια πληροφορία, εφόσον, κατά τη διαδικασία της έρευνας, δεν υπέβαλαν στα θεσμικά όργανα κανένα αίτημα σχετικά με αυτή (βλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

438 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να κριθεί παραδεκτός όσον αφορά τα μέλη του CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι, στον βαθμό που οι επιχειρήσεις αυτές ζητούν την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού για τον λόγο ότι δεν τους κοινοποιήθηκαν πληροφορίες που θα έπρεπε να τους είχαν κοινοποιηθεί.

439 Τέλος, η τρίτη και τελευταία περίπτωση που πρέπει να εξεταστεί είναι εκείνη κατά την οποία τα μέλη του CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι προβάλλουν τον λόγο ακυρώσεως ισχυριζόμενα ότι δεν τηρήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας όσον αφορά το CCCME.

440 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας συνιστά, ως εκ της φύσεώς της, μια υποκειμενικώς εκτιμώμενη παρέκκλιση από τη νομιμότητα (πρβλ. απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010, CNOP και CCG κατά Επιτροπής, T-23/09, EU:T:2010:452, σκέψη 45), όπερ σημαίνει ότι πρέπει να την επικαλείται ο ίδιος ο ενδιαφερόμενος χωρίς να μπορεί να την επικαλεστεί τρίτος (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni κατά Επιτροπής, T-62/08, EU:T:2010:268, σκέψη 186).

441 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας αυτής, τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι δεν μπορούν να προβάλουν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων που παρασχέθηκαν στο CCCME κατά την έρευνα.

442 Κατά τους προσφεύγοντες, ωστόσο, το δίκαιο της Ένωσης επιτρέπει στα μέλη ένωσης να επικαλούνται προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων που ασκεί η ένωση εάν η ένωση αυτή ενεργούσε κατά την έρευνα εξ ονόματός τους ενώπιον της Επιτροπής, εξυπακουομένου ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, αυτό που τα μέλη ζητούν, εν τέλει, είναι η προστασία των δικών τους δικαιωμάτων, τα οποία ασκήθηκαν για λογαριασμό τους από την ένωση κατά το συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας.

443 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι η δυνατότητα ένωσης να ασκεί τα δικονομικά δικαιώματα ορισμένων μελών της κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ έχει γίνει δεκτή από τη νομολογία (πρβλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry κατά Επιτροπής, T-228/17, EU:T:2019:619, σκέψη 36).

444 Ωστόσο, η ίδια νομολογία εξαρτά τη δυνατότητα αυτήν υπό την προϋπόθεση ότι η οντότητα είχε εκδηλώσει κατά τη διάρκεια της έρευνας την πρόθεση να ενεργήσει ως εκπρόσωπος ορισμένων από τα μέλη της, όπερ προϋποθέτει ότι τα μέλη αυτά έχουν ταυτοποιηθεί και ότι η οντότητα είναι σε θέση να αποδείξει ότι έχει λάβει από αυτά εντολή να ασκήσει τα εν λόγω δικονομικά δικαιώματα επ' ονόματί τους.

445 Πλην όμως, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, εν προκειμένω, το CCCME δεν παρουσιάστηκε υπ' αυτή την ιδιότητα στην Επιτροπή κατά την έρευνα, αλλά, αντιθέτως, καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας ενήργησε ως οντότητα η οποία εκπροσωπεί τον κινεζικό κλάδο παραγωγής στο σύνολό του.

446 Με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε στις 15 Σεπτεμβρίου 2017 επί του προσωρινού κανονισμού, το CCCME επισήμανε τα εξής:

«Το συμφέρον του CCCME αντιστοιχεί στο συμφέρον του κινεζικού κλάδου παραγωγής χυτοσιδήρου στο σύνολό του. Το συμφέρον αυτό μπορεί, και συχνά συμβαίνει, να συμπίπτει με τα συμφέροντα των διαφόρων Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων του οικείου προϊόντος, αλλά είναι διαφορετικό και βαίνει πέραν των ατομικών αυτών συμφερόντων. Ειδικότερα, τα μέλη του CCCME δεν είναι μόνον οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς του δείγματος, αλλά και Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν περιελήφθησαν στο δείγμα και οι οποίοι, ως εκ τούτου, υπόκεινται στον συντελεστή που εφαρμόζεται στις "λοιπές συνεργαζόμενες εταιρείες που απαριθμούνται στο

παράρτημα" ή σε "όλες τις άλλες εταιρίες". Στα μέλη του περιλαμβάνονται επίσης εταιρίες οι οποίες δεν εξάγουν κατά το στάδιο αυτό το υπό εξέταση προϊόν στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), αλλά οι οποίες θα μπορούσαν να το πράξουν στο μέλλον. Η συμμετοχή του CCCME στην παρούσα έρευνα αποσκοπεί στη διαφύλαξη του συλλογικού συμφέροντος των μελών του και του κινεζικού (εξαγωγικού) κλάδου παραγωγής χυτοσιδήρου, σε αντίθεση με τα ατομικά συμφέροντα των μελών του. Τα ατομικά αυτά συμφέροντα θα διεκδικηθούν από τους διάφορους Κινέζους παραγωγούς (εξαγωγείς), ορισμένοι εκ των οποίων μετέχουν ατομικώς στην παρούσα διαδικασία.»

447 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι πληρούνται οι απαιτήσεις που έχει θέσει η νομολογία προκειμένου να αναγνωριστεί στα μέλη της ένωσης η ευχέρεια να ζητήσουν την προάσπιση δικονομικών δικαιωμάτων τα οποία άσκησε το CCCME κατά το διοικητικό στάδιο της διαδικασίας.

448 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγοντες πρότειναν να προσκομισθούν οι εντολές που είχαν δοθεί από τα μέλη του CCCME προκειμένου να επιτραπεί και να ζητηθεί από το CCCME να διεκδικήσει επ' ονόματί τους τα δικονομικά δικαιώματα που μπορούσαν να αξιώσουν.

449 Πλην όμως, το προσφερόμενο αυτό αποδεικτικό μέσο πρέπει να κριθεί αλυσιτελές κατά το συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας, διότι τέτοιες εντολές, εφόσον υπήρχαν, θα έπρεπε να είχαν προσκομιστεί κατά τη διάρκεια της έρευνας προκειμένου να είχε η Επιτροπή τη δυνατότητα να παράσχει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τα δικονομικά δικαιώματα τα οποία θα μπορούσαν να αξιώσουν.

450 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι το CCCME παραδεκτώς προβάλλει τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ενεργώντας ιδίω ονόματι ως ένωση η οποία εκπροσωπεί το σύνολο του κινεζικού κλάδου παραγωγής, ενώ απορρίπτει ως απαράδεκτα τα επιχειρήματα που προέβαλαν στο πλαίσιο του λόγου αυτού τα μέλη του CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι.

– *Επί της σχέσης μεταξύ δικαιωμάτων άμυνας και υποχρέωσης εμπιστευτικής μεταχείρισης*

451 Επί της ουσίας, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας σε κάθε διαδικασία που κινείται κατά ενός προσώπου και που είναι ικανή να καταλήξει σε βλαπτική πράξη συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να διασφαλίζεται ακόμη και ελλείψει οποιασδήποτε ρυθμίσεως σχετικής με τη διαδικασία (βλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, C-141/08 P, EU:C:2009:598, σκέψη 83 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

452 Κατά το Δικαστήριο, η αρχή αυτή είναι κεφαλαιώδους σημασίας στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ (βλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 77 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

453 Βάσει της αρχής αυτής, όσο διαρκεί η διοικητική διαδικασία, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να γνωστοποιούν λυσιτελώς την άποψή τους, αφενός, σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών και καταστάσεων και, αφετέρου, σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνει υπόψη η Επιτροπή προς στήριξη του συμπεράσματός της για την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και για τη ζημία που προκύπτει από

αυτή (βλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

454 Στο πλαίσιο αυτό, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πρέπει να ενεργούν με κάθε επιμέλεια ώστε να δίνουν στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τις πληροφορίες που είναι χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, διατηρώντας ορισμένη ευχέρεια να επιλέξουν, εν ανάγκη τα ίδια, ποιος είναι ο πλέον κατάλληλος τρόπος για να τις παράσχουν (αποφάσεις της 27ης Ιουνίου 1991, Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, C-49/88, EU:C:1991:276, σκέψη 17, και της 3ης Οκτωβρίου 2000, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 99· πρβλ., επίσης, απόφαση της 20ής Μαρτίου 1985, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 264/82, EU:C:1985:119, σκέψη 30).

455 Οι αρχές αυτές τίθενται σε εφαρμογή στον βασικό κανονισμό, ο οποίος προβλέπει ένα σύστημα εγγυήσεων με δύο σκοπούς, ήτοι, αφενός, να παρασχεθεί στους ενδιαφερομένους η δυνατότητα να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους και, αφετέρου, να προστατευθεί η εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 96).

456 Οι κανόνες που διέπουν τους δύο ως άνω σκοπούς εξετάζονται στις αμέσως επόμενες σκέψεις.

457 Όσον αφορά τον πρώτο σκοπό, οι διαδικαστικές εγγυήσεις οι οποίες διασφαλίζουν το δικαίωμα ενημέρωσης των ενδιαφερομένων ορίζονται, κατ' αρχάς, στο άρθρο 6, παράγραφος 7, και, στη συνέχεια, στο άρθρο 20 του βασικού κανονισμού (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 97).

458 Συγκεκριμένα, το άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι οι ενδιαφερόμενοι, συμπεριλαμβανομένων των εξαγωγέων και των αντιπροσωπευτικών τους ενώσεων, δύνανται, κατόπιν γραπτής αιτήσεως, να εξετάζουν όλες τις πληροφορίες που έχουν προσκομιστεί από τα εμπλεκόμενα στην έρευνα μέρη, εξαιρουμένων των εγγράφων εσωτερικής χρήσεως τα οποία καταρτίζουν οι αρχές της Ένωσης ή των κρατών μελών της, υπό την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες αυτές είναι χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, δεν είναι εμπιστευτικές και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της έρευνας (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 98).

459 Από την πλευρά του, το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού προσδιορίζει δύο χρονικά σημεία κατά τα οποία οι ενδιαφερόμενοι, συμπεριλαμβανομένων των εξαγωγέων και των αντιπροσωπευτικών τους ενώσεων, μπορούν να λάβουν συγκεκριμένη ενημέρωση σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων ενδέχεται να επιβληθούν τα μέτρα αντιντάμπινγκ, ήτοι, αφενός, μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων και, αφετέρου, πριν από την επιβολή οριστικών μέτρων (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 99).

460 Όσον αφορά τον δεύτερο σκοπό, ο βασικός κανονισμός ορίζει το πλαίσιο εντός του οποίου οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να σέβονται τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών που συλλέγουν κατά τις έρευνες αντιντάμπινγκ (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 103).

461 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού καθιερώνει την αρχή ότι οι εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφορίες πρέπει να αντιμετωπίζονται ως τέτοιες από τις αρχές.

462 Εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφορίες είναι εκείνες οι οποίες έχουν εκ φύσεως εμπιστευτικό χαρακτήρα ή εκείνες οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως εμπιστευτικές από τα πρόσωπα ή τις οντότητες που τις έχουν παράσχει. Στην πρώτη κατηγορία εμπίπτουν οι πληροφορίες των οποίων η γνωστοποίηση θα προσπόριζε σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε κάποιον ανταγωνιστή ή θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για το πρόσωπο που τις έχει προσκομίσει ή για το πρόσωπο από το οποίο προήλθαν. Όσον αφορά τη δεύτερη κατηγορία, το άρθρο 19, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, του βασικού κανονισμού απαγορεύει στην Επιτροπή, στα κράτη μέλη και στους υπαλλήλους τους να αποκαλύπτουν οποιαδήποτε πληροφορία που λαμβάνουν από πρόσωπο ή οντότητα που έχει ζητήσει την εμπιστευτική μεταχείρισή της χωρίς τη ρητή άδειά του.

463 Κατά το άρθρο 19, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, του βασικού κανονισμού, η απαγόρευση αποκάλυψης ισχύει και για τις πληροφορίες που ανταλλάσσονται μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, καθώς και για τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης των θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών, οι μόνες δε επιτρεπόμενες εξαιρέσεις είναι εκείνες που ρητώς προβλέπονται στον βασικό κανονισμό.

464 Αφού περιγράφηκαν οι δύο επιδιωκόμενοι με τη νομοθετική ρύθμιση σκοποί, διαπιστώνεται ότι το δίκαιο της Ένωσης περιλαμβάνει ενδείξεις ως προς τον τρόπο με τον οποίο συνδέονται μεταξύ τους (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 105).

465 Ορισμένες διατάξεις του βασικού κανονισμού υπογραμμίζουν τη σημασία που αποδίδεται στην εμπιστευτικότητα. Ειδικότερα, στο άρθρο 6, παράγραφος 7, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο υπομνήσθηκε στη σκέψη 458 ανωτέρω, επισημαίνεται ότι ο εμπιστευτικός χαρακτήρας πληροφορίας που παρέχεται από εμπλεκόμενο στην έρευνα δεν επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα μέρη να λάβουν γνώση της πληροφορίας αυτής. Εξάλλου, στο άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού προβλέπεται ότι η τελική αποκάλυψη στοιχειών γίνεται «[λ]αμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα» (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 105).

466 Πλην όμως, η νομολογία διευκρινίζει ότι η υποχρέωση σεβασμού των εμπιστευτικών πληροφοριών δεν μπορεί να καθιστά κενά περιεχομένου τα δικαιώματα άμυνας (πρβλ. απόφαση της 20ής Μαρτίου 1985, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 264/82, EU:C:1985:119, σκέψη 29).

467 Ως προς τη σχέση μεταξύ των δύο σκοπών, το άρθρο 19, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού διευκρινίζει ότι, όταν προσκομίζονται εμπιστευτικές πληροφορίες, το μέρος που ζητεί την εμπιστευτικότητα υποχρεούται να υποβάλλει μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεις των πληροφοριών αυτών, οι οποίες πρέπει να είναι αρκούντως λεπτομερείς, ώστε να μπορούν τα ενδιαφερόμενα μέρη να αντιληφθούν την ουσία των γνωστοποιούμενων πληροφοριών.

468 Για τον ίδιο σκοπό του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας όταν αποκλείεται η αποκάλυψη πληροφοριών για λόγους εμπιστευτικότητας, το άρθρο 19, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού επιβάλλει στα θεσμικά όργανα την υποχρέωση να αποκαλύπτουν πληροφορίες γενικού χαρακτήρα, και ιδίως τους λόγους στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού.

469 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των αρχών και διατάξεων πρέπει να ελεγχθεί εάν παρασχέθηκε στο CCCME η δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή του σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών και καταστάσεων και σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή, εξυπακουομένου ότι, όταν πρέπει οι επιταγές της εμπιστευτικότητας να συμβιβαστούν με το δικαίωμα ενημερώσεως των ενδιαφερομένων μερών, τα οικεία θεσμικά όργανα οφείλουν να εκτιμήσουν, υπό το πρίσμα των πληροφοριών αυτών, την ιδιαίτερη κατάσταση του ενδιαφερομένου μέρους και, ειδικότερα, τη θέση του εν λόγω ενδιαφερομένου στην εξεταζόμενη αγορά σε σχέση με το πρόσωπο που παρέσχε τις πληροφορίες (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 199).

470 Στο πλαίσιο της ανάλυσης αυτής, θα εξεταστούν διαδοχικώς τα τρία σκέλη που συνθέτουν τον λόγο ακυρώσεως.

– Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με το αίτημα κοινοποίησης των υπολογισμών που πραγματοποίησε η Επιτροπή

471 Με το πρώτο σκέλος, το CCCME προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν του γνωστοποίησε λεπτομερώς τους υπολογισμούς σχετικά με την κανονική αξία, τα περιθώρια ντάμπινγκ, τα αποτελέσματα των κινεζικών εισαγωγών επί των τιμών, τη ζημία και το επίπεδο εξάλειψης της ζημίας. Κατά το CCCME, όταν οι ενδιαφερόμενοι έχουν στη διάθεσή τους τους διενεργηθέντες από την Επιτροπή αναλυτικούς υπολογισμούς και τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τους υπολογισμούς αυτούς έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν πιο αποτελεσματικές για την υπεράσπισή τους παρατηρήσεις. Συγκεκριμένα, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν στην περίπτωση αυτή να ελέγξουν επακριβώς τον τρόπο με τον οποίον χρησιμοποίησε τα στοιχεία αυτά η Επιτροπή και να συγκρίνουν τους υπολογισμούς της με τους δικούς τους, ώστε να εντοπίσουν τυχόν σφάλματα της Επιτροπής, τα οποία δεν θα μπορούσαν άλλως να εντοπιστούν.

472 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι οι υπολογισμοί που ζητεί το CCCME μπορούν να συνιστούν «ουσιώδη πραγματικά περιστατικά» και «σκεπτικό», κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, για τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως είναι οι παραγωγοί-εξαγωγείς οι οποίοι κινδυνεύουν να υπαχθούν στα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ. Πλην όμως, η Επιτροπή εκτιμά ότι το CCCME δεν μπορεί να θεωρηθεί ενδιαφερόμενο μέρος κατά την έννοια του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι η συγκεκριμένη οντότητα δεν δραστηριοποιείται η ίδια ως παραγωγός ή έμπορος του οικείου προϊόντος. Κατά την Επιτροπή, η υποχρέωση παροχής πληροφοριών είναι λιγότερο έντονη για τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις απ' ό,τι για τα ενδιαφερόμενα μέρη, ιδίως για τους παραγωγούς-εξαγωγείς.

473 Επ' αυτού, πρέπει κατ' αρχάς να διαπιστωθεί εάν οι υπολογισμοί στους οποίους το CCCME ζήτησε πρόσβαση περιέχουν εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, όπως αντέταξε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας.

474 Όσον αφορά τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, η Επιτροπή εξήγησε στον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικές μέθοδοι υπολογισμού ανάλογα με την υπό εξέταση περίπτωση. Ειδικότερα, η πρώτη περίπτωση που εξετάσθηκε είναι εκείνη κατά την οποία ο τύπος του εξαγόμενου προϊόντος ήταν πανομοιότυπος ή παρεμφερής με τύπο προϊόντος που παράγεται στην ινδική αγορά, καθόσον η Δημοκρατία της Ινδίας επελέγη ως τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς που χρησίμευσε ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Στην περίπτωση εκείνη, εφαρμόστηκαν διαφορετικές μέθοδοι ανάλογα με το εάν ο τύπος του υπό εξέταση προϊόντος πωλούνταν σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες ή όχι στην ινδική αγορά. Στις περιπτώσεις που ο τύπος του πωλούμενου προϊόντος πωλούνταν σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες στην αγορά της Ινδίας, γεγονός που αφορούσε συγκεκριμένα έναν τύπο προϊόντος πωλούμενου από έναν Ινδό παραγωγό, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις τιμές πωλήσεως που ίσχυαν κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές. Στις περιπτώσεις που ο τύπος του επίμαχου προϊόντος δεν πωλούνταν σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες στην αγορά της Ινδίας, γεγονός που αφορούσε όλους τους άλλους τύπους προϊόντων που ήταν πανομοιότυποι ή παρεμφερείς προς τους εξαγόμενους τύπους προϊόντων, η Επιτροπή διέκρινε περαιτέρω ανάλογα με το εάν ο τύπος του προϊόντος πωλήθηκε «σε επαρκή ποσότητα» από έναν τουλάχιστον Ινδό παραγωγό, οπότε χρησιμοποίησε τις τιμές πωλήσεως που χρεώνονταν στις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές (στο εξής: δεύτερη μέθοδος), ή εάν ο τύπος του προϊόντος δεν πωλήθηκε αλλά παρήχθη από έναν τουλάχιστον Ινδό παραγωγό, οπότε η Επιτροπή προέβη στην κατασκευή της κανονικής αξίας με βάση το κόστος παραγωγής, στο οποίο προστέθηκαν τα έξοδα ΠΓΔΕ και τα κέρδη που συνδέονταν με τις εγχώριες πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές του Ινδού παραγωγού (στο εξής: τρίτη μέθοδος). Η δεύτερη περίπτωση είναι εκείνη κατά την οποία ο τύπος του εξαγόμενου προϊόντος δεν ήταν ταυτόσημος ή παρεμφερής προς τον τύπο προϊόντος που παράγεται στην αγορά της Ινδίας. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή χρησιμοποίησε μια κανονική αξία με βάση τις εγχώριες πωλήσεις που πραγματοποιούν οι Ινδοί παραγωγοί κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις για όλα τα είδη προϊόντων για τα οποία είχαν χρησιμοποιηθεί οι ίδιες πρώτες ύλες (όλκιμος ή φαιός χυτοσίδηρος).

475 Υπό το πρίσμα των διευκρινίσεων αυτών, διαπιστώνεται ότι οι σχετικοί με την κανονική αξία υπολογισμοί στους οποίους ζήτησε πρόσβαση το CCCME αφορούν τις τιμές πωλήσεως, καθώς και το κόστος κατασκευής, τα έξοδα ΠΓΔΕ και τα κέρδη των Ινδών παραγωγών, κατανεμημένα ανά τύπο προϊόντος.

476 Στοιχεία δε όπως το κόστος κατασκευής, τα έξοδα ΠΓΔΕ ή τα κέρδη έχουν, εν προκειμένω, εμπιστευτικό χαρακτήρα από τη φύση τους κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, εφόσον, όπως αναφέρεται στη διάταξη αυτή, η γνωστοποίηση των στοιχείων αυτών σε τρίτους θα προσπόριζε, κατά τις συναλλαγές, σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε ανταγωνιστή ή θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για το πρόσωπο που έχει παράσχει την πληροφορία (βλ. σκέψη 462 ανωτέρω).

477 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα στοιχεία αυτά, όπως και οι τιμές, δεδομένου ότι είχαν περιληφθεί στην περιορισμένη έκδοση του ερωτηματολογίου που παραδόθηκε στην Επιτροπή, είχαν γνωστοποιηθεί από τους μετέχοντες στην έρευνα σε εμπιστευτική βάση, γεγονός που συνεπάγεται την υποχρέωση των αρχών που έλαβαν γνώση των πληροφοριών αυτών να διασφαλίζουν την εμπιστευτική τους μεταχείριση, διότι άλλως θα παραβιαζόταν το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 5, του βασικού κανονισμού (βλ. σκέψη 462 ανωτέρω).

478 Η ίδια διαπίστωση επιβάλλεται και για τους λοιπούς υπολογισμούς που ζητεί το CCCME.

479 Επομένως, οι υπολογισμοί των περιθωρίων ντάμπινγκ, καθόσον συνίστανται σε σύγκριση της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που επελέγησαν δειγματοληπτικά, περιλαμβάνουν εμπιστευτικού χαρακτήρα στοιχεία των Ινδών παραγωγών και των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων των οποίων οι τιμές υπόκεινται σε σύγκριση.

480 Ομοίως, οι υπολογισμοί της ζημίας, συμπεριλαμβανομένου, στο πλαίσιο αυτό, του υπολογισμού των συνεπειών των κινεζικών εισαγωγών επί των τιμών, περιλαμβάνουν δεδομένα εμπιστευτικού χαρακτήρα. Πρώτον, οι υπολογισμοί της υποτιμολόγησης, μέσω των οποίων καθίσταται δυνατόν να εκτιμηθεί η επίδραση των εισαγωγών επί των τιμών των προϊόντων στην αγορά της Ένωσης, προκύπτουν από τη σύγκριση μεταξύ των τιμών εξαγωγής των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος και των τιμών ομοειδών μοντέλων ή προϊόντων των παραγωγών της Ένωσης του δείγματος. Δεύτερον, η ζημία που προκαλείται στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης εκτιμάται λαμβανομένης υπόψη της επίδρασης των εισαγωγών στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, τα εμπιστευτικού χαρακτήρα δεδομένα του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, ήτοι τα δεδομένα των παραγωγών της Ένωσης του δείγματος που αφορούν τις τιμές και τους παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές, το κόστος του εργατικού δυναμικού, τα αποθέματα, την κερδοφορία, τις ταμειακές ροές, τις επενδύσεις, την απόδοση των επενδύσεων και την ικανότητα αντλήσεως κεφαλαίων, συλλέγονται και αναλύονται σε σχέση με τους μικροοικονομικούς δείκτες που αξιολογήθηκαν από την Επιτροπή. Το ίδιο ισχύει και για τα δεδομένα των παραγωγών του ενωσιακού κλάδου παραγωγής σχετικά με την παραγωγή, την παραγωγική ικανότητα, τη χρήση της παραγωγικής ικανότητας, τον όγκο των πωλήσεων, το μερίδιο αγοράς, την ανάπτυξη, την απασχόληση και την παραγωγικότητα, σε σχέση με τους μακροοικονομικούς δείκτες που αξιολογήθηκαν από την Επιτροπή.

481 Τέλος, στο ίδιο πάντοτε πνεύμα, οι υπολογισμοί του επιπέδου εξάλειψης της ζημίας περιλαμβάνουν επίσης στοιχεία εμπιστευτικού χαρακτήρα, καθόσον είναι αποτέλεσμα της σύγκρισης μεταξύ των τιμών εξαγωγής και των αντίστοιχων μη ζημιογόνων τιμών που εφαρμόζει ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης.

482 Επομένως, από την προεκτεθείσα ανάλυση προκύπτει ότι το σύνολο των υπολογισμών που ζητήθηκαν από το CCCME είναι εμπιστευτικού χαρακτήρα και χρήζουν ως εκ τούτου προστασίας.

483 Πρέπει, ωστόσο, να υπομνησθεί ότι, όταν οι πληροφορίες δεν μπορούν να γνωστοποιηθούν λόγω του εμπιστευτικού τους χαρακτήρα, το άρθρο 19, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού, αφενός, υποχρεώνει τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεις των πληροφοριών αυτών, όποτε αυτό είναι δυνατό, και, αφετέρου, υποχρεώνει την Επιτροπή να αποκαλύπτει πληροφορίες γενικού χαρακτήρα, και ιδίως τους λόγους στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού.

484 Συνεπώς, είναι απαραίτητο να διαπιστωθεί εάν το CCCME, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που του κοινοποιήθηκαν, ήταν σε θέση, όπως απαιτείται από τη νομολογία, να προσκομίσει στοιχεία χρήσιμα για την άμυνά του.

485 Κατά την εν λόγω εξέταση, πρέπει να ληφθούν υπόψη δύο πτυχές, ήτοι, πρώτον, τα στοιχεία που είχε όντως στη διάθεσή του το CCCME και, δεύτερον, η ιδιότητα που είχε το CCCME κατά τη διάρκεια της έρευνας (βλ. την προμνησθείσα στη σκέψη 469 νομολογία). Οι πτυχές αυτές εξετάζονται κατωτέρω.

486 Ως προς την πρώτη από τις πτυχές αυτές, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, προκειμένου να προστατευθούν οι ευαίσθητες από εμπορικής απόψεως πληροφορίες των συνεργασθέντων Ινδών παραγωγών, αλλά και των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος, η Επιτροπή κοινοποίησε στο CCCME περιγραφή της μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας η οποία εφαρμόστηκε κατά τις περιπτώσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 474 ανωτέρω και ορισμένα στοιχεία σχετικά με το αποτέλεσμα των υπολογισμών αυτών. Επομένως, η Επιτροπή πληροφόρησε το CCCME ότι το αποτέλεσμα αυτό κυμαινόταν, ανάλογα με τον τύπο του προϊόντος, από 3000 έως 4000 yuan renminbis (CNY) και από 8000 έως 9000 CNY. Κατόπιν αιτήματος του CCCME, η Επιτροπή επισήμανε επίσης, στο σημείο 61 των τελικών προτάσεών της και στην αιτιολογική σκέψη 67 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι το άθροισμα των εξόδων ΠΓΔΕ και του κέρδους που είχαν προστεθεί στο πλαίσιο της τρίτης μεθόδου κυμάνθηκε μεταξύ 1 % και 10 % του κύκλου εργασιών για τα προϊόντα από φαιό χυτοσίδηρο και μεταξύ 10 % και 20 % του κύκλου εργασιών για τα προϊόντα από όλκιμο χυτοσίδηρο.

487 Για τους υπολογισμούς των περιθωρίων ντάμπινγκ, το CCCME έλαβε γνώση της μεθοδολογίας που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, και συγκεκριμένα, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 92 του προσωρινού κανονισμού, ότι η Επιτροπή υπολόγισε το περιθώριο ντάμπινγκ των παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος συγκρίνοντας τη μέση σταθμισμένη κανονική αξία κάθε τύπου του ομοειδούς προϊόντος στην ανάλογη χώρα με τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής του αντίστοιχου τύπου του υπό εξέταση προϊόντος. Με τον τρόπο αυτόν, η Επιτροπή έλαβε περιθώριο ντάμπινγκ ανά τύπο προϊόντος. Εν συνεχεία, υπολόγισε το περιθώριο ντάμπινγκ ανά παραγωγό-εξαγωγέα του δείγματος με βάση τους τύπους προϊόντων που πωλήθηκαν από αυτόν. Το CCCME ενημερώθηκε ότι από τα αποτελέσματα των υπολογισμών αυτών προέκυπταν περιθώρια ντάμπινγκ τα οποία κυμαίνονταν μεταξύ 15,5 % και 38,1 %.

488 Για τους υπολογισμούς της υποτιμολόγησης, το CCCME, όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 127 και 128 του προσωρινού κανονισμού, είχε ενημερωθεί για το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε προσδιορίσει την υποτιμολόγηση κατά την περίοδο της έρευνας συγκρίνοντας τις μέσες σταθμισμένες τιμές πώλησης ανά τύπο προϊόντος των τριών ενωσιακών παραγωγών του δείγματος που είχαν χρεωθεί σε μη συνδεδομένους πελάτες στην αγορά της Ένωσης, προσαρμοσμένες σε «επίπεδο τιμών εκ του εργοταξίου», με τις αντίστοιχες μέσες σταθμισμένες τιμές πώλησης ανά τύπο προϊόντος των εισαγωγών από τους πέντε παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας που χρεώνονται στον πρώτο ανεξάρτητο πελάτη στην αγορά της Ένωσης, όπως καθορίστηκαν βάσει των τιμών «κόστος, ασφάλιση, ναύλος μεταφοράς» (CIF [cost, insurance, freight]), με τις κατάλληλες προσαρμογές προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι τελωνειακοί δασμοί ύψους 1,7 % για τα προϊόντα από φαιό χυτοσίδηρο και 2,7 % για τα προϊόντα από όλκιμο χυτοσίδηρο. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι πραγματοποίησε τη σύγκριση των τιμών ανά τύπο προϊόντος για τις πράξεις που αφορούσαν το ίδιο επίπεδο εμπορικών συναλλαγών, δεόντως προσαρμοσμένες όπου ήταν απαραίτητο, και αφού αφαιρέθηκαν οι μειώσεις και οι εκπτώσεις. Το αποτέλεσμα της σύγκρισης εκφράστηκε ως ποσοστό του κύκλου εργασιών των τριών ενωσιακών παραγωγών του δείγματος και κατέδειξε περιθώρια υποτιμολόγησης που κυμαίνονταν από 35,4 % έως 42,7 %, τα οποία αναπροσαρμόστηκαν στη συνέχεια, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 122 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

489 Για τους υπολογισμούς στους οποίους στηρίχθηκε η εξέταση των μικροοικονομικών και μακροοικονομικών δεικτών που καθιστούν δυνατή την εκτίμηση της ζημίας που προκλήθηκε στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, το CCCME έλαβε τα συνολικά αριθμητικά στοιχεία ανά δείκτη και ανά έτος, τα οποία επαναλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 137 έως 166 του προσωρινού κανονισμού.

490 Τέλος, όσον αφορά τον υπολογισμό του επιπέδου εξάλειψης της ζημίας, το CCCME είχε ενημερωθεί για το γεγονός ότι, προκειμένου να προσδιοριστεί το κέρδος που θα μπορούσε να επιτευχθεί εύλογα υπό κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού από τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, η Επιτροπή είχε προβεί στην εξέταση των κερδών που απέφεραν οι μη συνδεδεμένες πωλήσεις. Το κέρδος-στόχος καθορίστηκε προσωρινά στο 5,3 %, με συντελεστή αντίστοιχο προς τα κέρδη που πραγματοποιήθηκαν το 2013 από τις πωλήσεις προς ανεξάρτητους πελάτες. Η Επιτροπή διευκρίνισε, συναφώς, ότι, δεδομένου ότι οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ σημείωσαν σημαντική αύξηση το 2014 και κατόπιν σταθεροποιήθηκαν, θεώρησε ότι το επίπεδο κερδών του 2013 αντικατοπτρίζει τα κέρδη που θα μπορούσαν να επιτευχθούν εύλογα υπό κανονικούς όρους ανταγωνισμού, δηλαδή εάν δεν υπήρχαν οι αποτελούσες αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές. Στη συνέχεια, η Επιτροπή καθόρισε το επίπεδο εξάλειψης της ζημίας με βάση τη σύγκριση της μέσης σταθμισμένης τιμής εισαγωγής των κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος, δεόντως προσαρμοσμένης λόγω του κόστους εισαγωγής και των τελωνειακών δασμών, όπως καθορίστηκε για τους υπολογισμούς της υποτιμολόγησης, με τη μέση σταθμισμένη μη ζημιογόνα τιμή του ομοειδούς προϊόντος που πωλούνταν από τους ενωσιακούς παραγωγούς του δείγματος στην αγορά της Ένωσης κατά την περίοδο της έρευνας. Η ενδεχόμενη διαφορά από αυτήν τη σύγκριση εκφράστηκε ως ποσοστό της μέσης σταθμισμένης αξίας CIF της εισαγωγής. Από τους υπολογισμούς αυτούς προέκυψε ποσοστό κυμαινόμενο μεταξύ 70,7 % και 80,7 %.

491 Όσον αφορά τη δεύτερη πτυχή που πρέπει να ληφθεί υπόψη προκειμένου να διαπιστωθεί εάν κοινοποιήθηκαν στο CCCME οι πληροφορίες που χρειαζόταν για την άσκηση των δικαιωμάτων του άμυνας, υπενθυμίζεται ότι η εν λόγω οντότητα δεν είναι παραγωγός-εξαγωγέας που περιελήφθη στο δείγμα. Κατά συνέπεια, το CCCME δεν βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με τις επιχειρήσεις, των οποίων τα εξατομικευμένα στοιχεία, γνωστοποιηθέντα από τις ίδιες στην Επιτροπή, χρησιμοποιήθηκαν από το εν λόγω θεσμικό όργανο στους υπολογισμούς του, προκειμένου να καταλήξει στα απαιτούμενα από τον βασικό κανονισμό συμπεράσματα. Στις επιχειρήσεις αυτές παρέχει η Επιτροπή τους υπολογισμούς της, σε κάθε μία κατά το μέτρο που την αφορά, από τους οποίους υπολογισμούς ένα μέρος περιλαμβάνει στοιχεία των εν λόγω επιχειρήσεων και δεν τίθεται ζήτημα εμπιστευτικότητας έναντι αυτών, και το άλλο μέρος αναφέρεται σε στοιχεία εμπιστευτικής φύσεως των Ινδών παραγωγών ή των παραγωγών της Ένωσης. Όσον αφορά τη δική τους κατάσταση, οι εξηγήσεις αυτές τους παρέχουν τη δυνατότητα να κατανοήσουν, από κοινού με τις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή, τους δασμούς που τους επιβάλλονται, οι δε εξηγήσεις αυτές πρέπει να είναι όσο το δυνατόν λεπτομερέστερες και ακριβέστερες, ώστε να τους παρέχεται η δυνατότητα να αμφισβητήσουν, όπου χρειάζεται, τις επιλογές της Επιτροπής.

492 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 58 ανωτέρω, το CCCME είχε, κατά τη διάρκεια της έρευνας, την ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους κατά την έννοια του βασικού κανονισμού. Στο πλαίσιο της έρευνας, ενεργούσε, σύμφωνα με την παρουσίαση που έκανε το ίδιο κατά την έναρξη της διαδικασίας, ως ένωση εκπροσωπούσα το σύνολο των Κινέζων παραγωγών που δραστηριοποιούνται στον οικείο τομέα παραγωγής στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, ήτοι έναν σημαντικό αριθμό επιχειρήσεων. Σε αυτήν τη βάση, δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι συλλέγει το σύνολο των πληροφοριών που αφορούν ορισμένους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς χωρίς την

άδειά τους. Επιπλέον, δεν μπορεί να ισχυρίζεται ούτε ότι έχει πρόσβαση στα εμπιστευτικά στοιχεία των Ινδών παραγωγών και των παραγωγών της Ένωσης, των οποίων η απόφαση να συνεργαστούν στην έρευνα εξαρτάται, ιδίως, από τις εγγυήσεις εμπιστευτικότητας που τους παρέχονται. Το να επιτραπεί στο CCCME να αποκτήσει πρόσβαση τόσο εκτεταμένη όσο αυτή που ζήτησε θα ήταν σε αντίθεση προς τις απαιτήσεις τηρήσεως της εμπιστευτικότητας που υπέχουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό.

493 Επομένως, εν προκειμένω, η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα, όπως και έπραξε, να κοινοποιήσει στο CCCME πληροφορίες που ήταν και ακριβείς και σε συγκεντρωτική μορφή, προκειμένου να τηρήσει τις υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας όσον αφορά τους υπολογισμούς που πραγματοποίησε.

494 Επιπλέον, η Επιτροπή, κατόπιν σχολίων που διατυπώθηκαν από το CCCME, μετέβαλε τη μέθοδο υπολογισμού της κανονικής αξίας, ιδίως τη δεύτερη και την τρίτη μέθοδο, ήτοι, αντιστοίχως, τη μέθοδο που εφαρμόζεται όταν ο τύπος του εξαγόμενου προϊόντος είναι όμοιος ή παρεμφερής με τύπο προϊόντος που παράγεται και πωλείται στην ινδική αγορά σε μικρές ποσότητες και τη μέθοδο που εφαρμόζεται όταν ο τύπος του προϊόντος δεν πωλείται αλλά παράγεται από τουλάχιστον έναν Ινδό παραγωγό του δείγματος. Η Επιτροπή προέβη τελικά στην κατασκευή της κανονικής αξίας βάσει των τιμών πωλήσεως που χρέωναν οι πωλητές αυτοί (δεύτερη μέθοδος), όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 66 του προσβαλλόμενου κανονισμού, και βάσει του κόστους κατασκευής, προσαυξημένου κατά τα έξοδα ΠΓΔΕ καθώς και των κερδών που συνδέονται με τις εγχώριες πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις από τον εν λόγω Ινδό παραγωγό (τρίτη μέθοδος), όπως επεξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 67 του προσβαλλόμενου κανονισμού, και όχι, όπως είχε γίνει προηγουμένως, βάσει της κανονικής αξίας που είχε κατασκευαστεί με βάση το μέσο κόστος κάθε Ινδού παραγωγού για την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος. Το CCCME είχε επίσης τη δυνατότητα να αμφισβητήσει τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σύμφωνα με την τρίτη μέθοδο και, ειδικότερα, τη συνεκτίμηση των εξόδων ΠΓΔΕ και των κερδών ενός μόνον Ινδού παραγωγού, έστω και αν η επιχειρηματολογία του CCCME απορρίφθηκε, όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 70 έως 72 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

495 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό, εν προκειμένω, πρώτον, ότι η Επιτροπή ορθώς αρνήθηκε στο CCCME, το οποίο ενεργούσε ως ένωση εκπροσωπούσα τον κινεζικό κλάδο παραγωγής, την πρόσβαση στις λεπτομέρειες υπολογισμού της κανονικής αξίας, των περιθωρίων ντάμπινγκ, των συνεπειών των κινεζικών εισαγωγών επί των τιμών, της ζημίας και του επιπέδου εξάλειψης της ζημίας, τις οποίες ζήτησε κατά τη διάρκεια της έρευνας, δεύτερον, ότι με τις πληροφορίες που του είχαν γνωστοποιηθεί και οι οποίες επαναλαμβάνονται στις σκέψεις 486 έως 490 ανωτέρω, το CCCME, ως ένωση που εκπροσωπεί τον κινεζικό κλάδο παραγωγής, είχε στη διάθεσή του τα «ουσιώδη πραγματικά περιστατικά» και «το σκεπτικό» βάσει των οποίων η Επιτροπή σκόπευε να συστήσει την επιβολή οριστικών μέτρων και, τρίτον, ότι, επιφυλάσσοντας παράλληλα εμπιστευτική μεταχείριση στα επίμαχα δεδομένα, η Επιτροπή τού έδωσε τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει τις απόψεις του συναφώς.

496 Κατά της απόψεως αυτής, το CCCME επικαλείται δύο αποφάσεις.

497 Πρώτον, το CCCME επικαλείται την απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, αρνούμενη να της κοινοποιήσει τις λεπτομέρειες των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών ανά τύπο προϊόντος καθώς και το αποτέλεσμα των υπολογισμών αυτών.

498 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), την οποία επικαλείται το CCCME, είναι διαφορετικά από εκείνα της υπό κρίση υποθέσεως. Αφενός, η πρώτη υπόθεση αφορούσε παραγωγό-εξαγωγέα που είχε περιληφθεί στο δείγμα και όχι ένωση εκπροσωπούσα ολόκληρο κλάδο παραγωγής όπως το CCCME, το οποίο, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 491 και 492 ανωτέρω, βρίσκεται σε διαφορετική κατάσταση από εκείνη ενός τέτοιου παραγωγού-εξαγωγέα. Αφετέρου, στην υπόθεση εκείνη η ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο έγινε, εν πάση περιπτώσει, εντός συγκεκριμένου πλαισίου, στο οποίο ο παραγωγός της ανάλογης χώρας του οποίου τα δεδομένα περιλαμβάνονταν στους υπολογισμούς αυτούς είχε επιτρέψει την αποκάλυψη των δεδομένων του στα οποία οι εν λόγω υπολογισμοί βασίζονταν. Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο, στην απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), καταδίκασε το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε αρνηθεί την αποκάλυψή τους ενώ η επιχείρηση από την οποία προέρχονταν τα δεδομένα την είχε αποδεχθεί, κρίνοντας ότι το θεσμικό όργανο μπορούσε να κάνει δεκτό αυτό που είχε αποδεχθεί ο ενδιαφερόμενος. Εν προκειμένω, δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, δεδομένου ότι οι Ινδοί παραγωγοί, ειδικότερα, δεν είχαν συναινέσει στην αποκάλυψη των δεδομένων τους.

499 Δεύτερον, το CCCME επικαλείται την απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372), στην οποία το Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, βασίστηκε στο γεγονός ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, ιδίως την πηγή των τιμών που χρησιμοποιήθηκαν για το υπό εξέταση προϊόν καθώς και τους παράγοντες που επηρέαζαν τη σύγκριση των τιμών.

500 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστούν εκ νέου οι διαφορές που υφίστανται μεταξύ της υπό κρίση υποθέσεως και εκείνης επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372). Συγκεκριμένα, η τελευταία αυτή υπόθεση αφορούσε και πάλι την περίπτωση ενός παραγωγού-εξαγωγέα που υπόκειται σε έρευνα, περίπτωση διαφορετική από εκείνη ένωσης που εκπροσωπεί το σύνολο ενός κλάδου παραγωγής. Εξάλλου, το περιεχόμενο της αποφάσεως αυτής δεν είναι τόσο ευρύ όσο διατείνεται το CCCME. Κατ' αρχάς, η ακύρωση την οποία αποφάσισε το Γενικό Δικαστήριο αφορούσε την άρνηση παροχής ειδικών πληροφοριών σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, και συγκεκριμένα πληροφοριών σχετικά με τη διαφορά τιμής μεταξύ του DL τρυγικού οξέος (το οποίο αποτέλεσε το αντικείμενο της έρευνας) και του L+ τρυγικού οξέος (το οποίο παρήχθη στην ανάλογη χώρα), χωρίς να τίθεται στην εν λόγω απόφαση ζήτημα γνωστοποιήσεως των ίδιων των τιμών. Στη συνέχεια, η αιτιολογία για την ακύρωση βασίστηκε στο γεγονός ότι η άρνηση της Επιτροπής να παράσχει τις ειδικές αυτές πληροφορίες δεν στηριζόταν σε βάσιμο λόγο. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν είχε αιτιολογήσει την άρνησή της κατά τη διοικητική διαδικασία. Ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή εξήγησε, εν ολίγοις, ότι η ζητηθείσα πληροφορία δεν είχε παρασχεθεί για λόγους εμπιστευτικότητας. Ωστόσο, κατά το Γενικό Δικαστήριο, μια τέτοια εξήγηση δεν μπορούσε να προβληθεί για πρώτη φορά ενώπιόν του. Η εξήγηση αυτή θα έπρεπε να είχε δοθεί στην προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία. Συνεπώς, από την προαναφερθείσα απόφαση συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο η Επιτροπή, εάν είχε αιτιολογήσει δεόντως την άρνησή της να κοινοποιήσει τις πληροφορίες κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, να μπορούσε να αρνηθεί στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στις επίμαχες πληροφορίες.

501 Βάσει των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι το CCCME δεν μπορεί, ως ένωση εκπροσωπούσα τον κινεζικό κλάδο παραγωγής, να έχει πρόσβαση στους αναλυτικούς υπολογισμούς της κανονικής αξίας, των περιθωρίων ντάμπινγκ, των συνεπειών των κινεζικών εισαγωγών επί των τιμών, της ζημίας και του επιπέδου εξάλειψης της ζημίας, καθόσον αφορούν πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα. Από τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως συνάγεται ότι οι πληροφορίες που είχε λάβει η εν λόγω οντότητα σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων η Επιτροπή σκόπευε να επιβάλει οριστικά μέτρα, της έδωσαν τη δυνατότητα να υπερασπισθεί αποτελεσματικά τα συμφέροντά της ως ένωσης εκπροσωπούσας τον κινεζικό κλάδο παραγωγής.

502 Κατά τη διάρκεια της έρευνας, το CCCME ζήτησε να δοθεί στους δικηγόρους του πρόσβαση στις προαναφερθείσες πληροφορίες με την επιφύλαξη του εκ μέρους τους σεβασμού του εμπιστευτικού χαρακτήρα των δεδομένων αυτών.

503 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι τέτοια διαδικασία δεν προβλέπεται στον βασικό κανονισμό, ενώ, όπως επισημαίνεται στις σκέψεις 467 και 468 ανωτέρω, ο εν λόγω κανονισμός οργανώνει επακριβώς τι πρέπει να κάνουν τα θεσμικά όργανα και τα μέρη που διαθέτουν τις σχετικές πληροφορίες όταν οι πληροφορίες αυτές έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα. Δεδομένου ότι τα θεσμικά όργανα και τα ενδιαφερόμενα μέρη τήρησαν τις απαιτήσεις που τους είχαν επιβληθεί στο πλαίσιο αυτό, δεν συντρέχει λόγος να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής να μην επιτρέψει την πρόσβαση.

504 Επομένως, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο.

– *Επί του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με το αίτημα κοινοποίησης των υπολογισμών υπό συγκεντρωτική μορφή*

505 Με το δεύτερο σκέλος, το οποίο έχει επικουρικό χαρακτήρα σε σχέση με το πρώτο, το CCCME υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε τουλάχιστον να παράσχει τους υπολογισμούς που αναφέρονται στο πρώτο σκέλος υπό συγκεντρωτική μορφή, ιδίως όσον αφορά, αφενός, τους υπολογισμούς σχετικά με την κανονική αξία, τις συνέπειες των κινεζικών εισαγωγών επί των τιμών και το επίπεδο εξάλειψης της ζημίας και, αφετέρου, τις εκτιμήσεις σχετικά με τους μακροοικονομικούς δείκτες.

506 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη αυτού του σκέλους του λόγου ακυρώσεως.

507 Επ' αυτού πρέπει, πρώτον, να επισημανθεί ότι η παρουσίαση εμπιστευτικών δεδομένων υπό συγκεντρωτική μορφή δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην άρση του εμπιστευτικού τους χαρακτήρα. Τούτο ισχύει, εν προκειμένω, μεταξύ άλλων, για τους υπολογισμούς αναφορικά με την κανονική αξία. Η Επιτροπή ορθώς υποστήριξε συναφώς ότι, εφόσον, για ορισμένους τύπους προϊόντος, είχε χρησιμοποιήσει τα δεδομένα ενός μόνον Ινδού παραγωγού και, για άλλους τύπους, τα δεδομένα αφορούσαν δύο ή τρεις Ινδούς παραγωγούς το πολύ, η συγκέντρωση των δεδομένων δεν μπορούσε να διασφαλίσει επαρκώς ότι ήταν αδύνατον να προσδιοριστούν τα μεμονωμένα δεδομένα των εν λόγω παραγωγών. Το ίδιο ισχύει και για τις εκτιμήσεις σχετικά με τους μακροοικονομικούς δείκτες, στις οποίες προέβησαν οι καταγγέλλουσες όσον αφορά την περίπτωση των λοιπών παραγωγών. Υπό την έννοια αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι η εκτιμώμενη παραγωγή των οικείων παραγωγών της Ένωσης, στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο του υπολογισμού της καταναλώσεως, ορθώς θεωρήθηκε εμπιστευτική, δεδομένου ότι στηρίχθηκε στα όσα γνώριζαν οι καταγγέλλοντες για την αγορά. Ως εκ τούτου, το

Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή, περιοριζόμενη στο να παράσχει τα συνολικά αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγή, ενήργησε σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, T-190/08, EU:T:2011:618, σκέψη 231).

508 Δεύτερον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, οι υπολογισμοί που έγιναν για τις ανάγκες της έρευνας και οι διαπιστώσεις που απαιτούνται από τον βασικό κανονισμό δεν σημαίνουν ότι έχει στη διάθεσή της, σε όλες τις περιπτώσεις, συγκεντρωτικά αποτελέσματα για όλους τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς.

509 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 24 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι υπολογισμοί της υποτιμολόγησης υπό τη συγκεντρωτική μορφή που ζήτησε το CCCME δεν υπήρχαν, διότι η υποτιμολόγηση είχε υπολογιστεί μόνον ανά τύπο προϊόντος ανά παραγωγό-εξαγωγέα. Κατά συνέπεια, κάθε Κινέζος παραγωγός-εξαγωγέας που περιελήφθη στο δείγμα έλαβε τους υπολογισμούς της υποτιμολόγησης για κάθε έναν από τους τύπους προϊόντων που εξήγε.

510 Είναι αληθές ότι η Επιτροπή μπορεί να υποχρεωθεί να καταρτίσει ένα έγγραφο προς διασφάλιση των δικαιωμάτων άμυνας ενός διαδίκου (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2019, Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

511 Πλην όμως, η υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να επεκταθεί εν προκειμένω σε υποχρέωση της Επιτροπής να καταρτίσει έγγραφο για έναν διάδικο όπως το CCCME, ήτοι μια ένωση εκπροσωπούσα τον κινεζικό κλάδο παραγωγής, ώστε να έχει το CCCME στη διάθεσή του το σύνολο των πληροφοριών επί τη βάσει των οποίων σχεδιάζονται τα μέτρα εμπορικής άμυνας, ειδάλλως η Επιτροπή θα όφειλε να τηρήσει απαιτήσεις βαίνουσες πέραν εκείνων που προβλέπει ο βασικός κανονισμός όσον αφορά τις ρυθμίσεις για τον σεβασμό του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών προς διαφύλαξη των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερομένων.

512 Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο όγκος των πληροφοριών που ζητήθηκαν εν προκειμένω από το CCCME είναι τέτοιος ώστε θα μπορούσε η Επιτροπή να παρεμποδιστεί στη δραστηριότητα και την έρευνά της αν όφειλε να παράσχει το σύνολο των πληροφοριών αυτών υπό μορφή προσαρμοσμένη στις αποκλειστικές ανάγκες μιας τέτοιας οντότητας. Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα διάφορα στάδια μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ πρέπει να διενεργούνται εντός αυστηρών προθεσμιών. Τουτέστιν, το άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού τάσσει συνολική προθεσμία δεκαπέντε μηνών για τις έρευνες. Το δε άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι οι προσωρινοί δασμοί επιβάλλονται το αργότερο εννέα μήνες από την έναρξη της διαδικασίας και, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, πρόταση για την επιβολή οριστικών δασμών πρέπει να υποβάλλεται το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη της ισχύος των προσωρινών δασμών.

513 Συνεπώς, η επιχειρηματολογία που προέβαλε το CCCME προς στήριξη του δευτέρου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να μεταβάλει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του ίδιου λόγου, κατά το οποίο το CCCME είχε, εν προκειμένω, στη διάθεσή του τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων σκόπευε η Επιτροπή να λάβει οριστικά μέτρα και, ως εκ τούτου, η εν λόγω οντότητα ήταν σε θέση να υπερασπιστεί λυσιτελώς τα συμφέροντά της ως ένωσης εκπροσωπούσας τον κινεζικό κλάδο παραγωγής.

514 Το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει ως εκ τούτου να απορριφθεί.

– Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με άλλες πληροφορίες που ζήτησε το CCCME

515 Στο τρίτο σκέλος, το οποίο αμφισβητεί η Επιτροπή, το CCCME απαριθμεί τρεις κατηγορίες πληροφοριών τις οποίες θεωρεί σημαντικές και στις οποίες ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή του αρνήθηκε παρανόμως την πρόσβαση.

516 Με την πρώτη αιτίαση, το CCCME προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν του γνωστοποίησε άλλες πληροφορίες πέραν των χαρακτηριστικών του PCN, όσον αφορά τα προϊόντα των Ινδών παραγωγών και των παραγωγών της Ένωσης τα οποία συγκρίθηκαν με τα εισαγόμενα προϊόντα. Το CCCME ισχυρίζεται ότι η κατάσταση αυτή το εμπόδισε να διαπιστώσει εάν ήταν αναγκαίες προσαρμογές προκειμένου να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των τιμών. Η συγκεκριμένη επιχειρηματολογία προβάλλεται από τους προσφεύγοντες και στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως.

517 Προς στήριξη της εν λόγω αιτιάσεως, το CCCME επικαλείται την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ επί της διαφοράς «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας» (WT/DS 397/AB/RW, έκθεση της 18ης Ιανουαρίου 2016).

518 Στην υπόθεση εκείνη, το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ έκρινε ότι, «[σ]ε έρευνα αντιντάμπινγκ στην οποία εμπλέκεται παραγωγός ανάλογης χώρας, οι εξαγωγείς που αποτελούν το αντικείμενο της έρευνας πρέπει επίσης να ενημερώνονται “για τα συγκεκριμένα προϊόντα για τα οποία καθορίστηκε η κανονική αξία”, ειδάλλως δεν [θα ήταν] “σε θέση να ζητήσουν οποιεσδήποτε προσαρμογές κρίνουν αναγκαίες”». Στην εν λόγω υπόθεση, η θέση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου βασίστηκε στο γεγονός ότι, σε αυτό το είδος έρευνας, οι πληροφορίες σχετικά με την κανονική αξία ελήφθησαν από τρίτη πηγή, ήτοι από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας. Εφόσον οι εξαγωγείς τους οποίους αφορά η έρευνα δεν έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές, δεν γνωρίζουν εάν μπορούν να ζητήσουν προσαρμογές προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών μεταξύ των εξαγόμενων προϊόντων και των προϊόντων που πωλούνται στην εγχώρια αγορά από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας. Δεν αρκεί, κατά το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο, να κοινοποιούνται στους παραγωγούς αυτούς οι «ομάδες προϊόντων» που χρησίμευσαν ως βάση για τη σύγκριση των συναλλαγών, μέσω της γνωστοποιήσεως των PCN. Πρέπει να τους παρέχονται όλες οι πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων των παραγωγών της ανάλογης χώρας που χρησιμοποιήθηκαν για τη σύγκριση των τιμών.

519 Συναφώς, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 419 ανωτέρω, κατά τη νομολογία, οι ερμηνείες της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ τις οποίες υιοθετεί το όργανο αυτό δεν δεσμεύουν το Γενικό Δικαστήριο κατά την εκτίμηση του κύρους του προσβαλλόμενου κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 1ης Μαρτίου 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, σκέψη 54).

520 Περαιτέρω, η ερμηνεία που προτείνει το CCCME δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί εν προκειμένω για να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα που τέθηκαν.

521 Συγκεκριμένα, η υπόθεση που αναφέρθηκε από το CCCME αφορά παραγωγούς-εξαγωγείς των οποίων τα δεδομένα ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Στην έκθεση που παραθέτει το CCCME, το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ αναφέρει, για να δικαιολογήσει την κοινοποίηση πληροφοριών σχετικά με τα μοντέλα προϊόντων σε περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου της ανάλογης χώρας, ότι, σε μια «συνήθη» έρευνα

αντιντάμπινγκ, η κανονική αξία καθορίζεται συνήθως βάσει των πωλήσεων του συγκεκριμένου εξαγωγέα στην εγχώρια αγορά του. Κατά τη γνώμη του, θα μπορούσε επομένως να αναμένεται ότι ο εξαγωγέας που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας έχει τις απαραίτητες γνώσεις για τα δικά του προϊόντα που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό τόσο της τιμής εξαγωγής όσο και της κανονικής αξίας.

522 Επομένως, όταν σε έναν παραγωγό-εξαγωγέα του οποίου τα δεδομένα εξετάζονται από την Επιτροπή προκειμένου να υπολογιστεί το περιθώριο ντάμπινγκ, γνωστοποιηθούν τα χαρακτηριστικά των προϊόντων της ανάλογης χώρας, θα είναι σε θέση να εξακριβώσει, έχοντας γνώση όλων των παραμέτρων, τη συγκρισιμότητα των τελευταίων αυτών προϊόντων με τα προϊόντα που ο ίδιος εξήγαγε στην Ένωση.

523 Ωστόσο, εν προκειμένω η κατάσταση είναι διαφορετική, στον βαθμό που πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ζητήθηκε από το CCCME, ενεργώντας ως ένωση εκπροσωπούσα το σύνολο του κινεζικού κλάδου παραγωγής, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 445 και 446 ανωτέρω.

524 Σε περίπτωση που του γνωστοποιούνταν, οι πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων δεν θα επέτρεπαν στο CCCME να προβεί σε ουσιαστική σύγκριση των επίμαχων προϊόντων, δεδομένου ότι δεν διαθέτει, κατ' αρχήν, μοντέλα προϊόντων που διατίθενται στην αγορά από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος τα οποία συγκρίθηκαν με τα ινδικά προϊόντα.

525 Επομένως, δεν αποδείχθηκε ότι τυχόν αποκάλυψη των πληροφοριών σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων των παραγωγών της ανάλογης χώρας θα παρείχε στο CCCME τη δυνατότητα να διασφαλίσει καλύτερα τα δικαιώματά του άμυνας.

526 Εν πάση περιπτώσει, όπως επισήμανε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι πληροφορίες αυτές έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα. Επομένως, και για τους ίδιους λόγους με εκείνους που προβλήθηκαν ιδίως στη σκέψη 501 ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι μια ένωση που εκπροσωπεί το σύνολο ενός κλάδου παραγωγής, όπως το CCCME, έχει στη διάθεσή της τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων σχεδιάζονται μέτρα και μπορεί, ως εκ τούτου, να προβάλει λυσιτελώς τις απόψεις της, εφόσον έχει στη διάθεσή της τις συγκρίσεις τύπων προϊόντων (PCN) για τους υπολογισμούς που απαιτεί ο βασικός κανονισμός.

527 Το ίδιο συμπέρασμα ισχύει και για την αποκάλυψη των χαρακτηριστικών των προϊόντων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, οι τιμές των οποίων συγκρίνονται με τις τιμές των κινεζικών προϊόντων, προκειμένου να υπολογιστεί η υποτιμολόγηση, οπότε η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

528 Με τη δεύτερη αιτίασή του, το CCCME εκτιμά ότι η Επιτροπή όφειλε να του παράσχει τους υπολογισμούς σχετικά με τους όγκους εισαγωγών από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Δημοκρατία της Ινδίας και τις λοιπές τρίτες χώρες, καθώς και τα έγγραφα-πηγές.

529 Συναφώς, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το CCCME είχε ενημερωθεί κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τη μέθοδο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών. Ειδικότερα, το CCCME γνώριζε, ιδίως, τα ποσοστά που καταγράφηκαν για τις εισαγωγές καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Ινδίας και άλλων τρίτων χωρών, υπό τους πρώην υποκωδικούς οι οποίοι χρησιμοποιούνταν πριν από τη θέσπιση το 2014 του γενικού κωδικού ΣΟ ex 7325 10 00, το πάγιο ποσό που θα αφαιρούνταν από τον κωδικό

ΣΟ ex 7325 99 10 προκειμένου να ληφθούν εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Δημοκρατία της Ινδίας και τις τρίτες χώρες, καθώς και το ποσοστό που αφαιρείται από το σύνολο των εισαγωγών προκειμένου να εξαιρεθούν οι σχάρες καναλιών. Εξάλλου, καθόσον τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό των εισαγωγών αυτών εξήχθησαν από τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat, τα οποία είναι διαθέσιμα στη δημόσια βάση δεδομένων Comext, το CCCME είχε στη διάθεσή του όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για να επαναλάβει τους υπολογισμούς της Επιτροπής των οποίων ζήτησε την κοινοποίηση. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή παρέβη τον βασικό κανονισμό ως προς το σημείο αυτό.

530 Είναι αληθές ότι στη σκέψη 207 της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), την οποία επικαλείται το CCCME, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, επισημαίνοντας ότι με τη γνωστοποίηση ορισμένων υπολογισμών που διενήργησε η Επιτροπή στην υπόθεση εκείνη, η προσφεύγουσα θα αποκτούσε πρόσβαση σε σημαντικές πληροφορίες, χάρη στις οποίες θα μπορούσε να υποβάλει παρατηρήσεις περισσότερο λυσιτελείς από αυτές που είχε ήδη υποβάλει.

531 Πλην όμως, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), διαφέρει από την υπό κρίση υπόθεση σε δύο σημαντικά σημεία.

532 Κατ' αρχάς, το επίπεδο πληροφόρησης που διέθετε η προσφεύγουσα στην υπόθεση εκείνη ήταν πολύ χαμηλότερο από εκείνο που διαπιστώνεται εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, στην απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), η προσφεύγουσα είχε γενική μόνο γνώση της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος. Δεν γνώριζε ποιες τιμές αγοράς και ποιες τιμές αναφοράς είχε λάβει υπόψη της η Επιτροπή για τον υπολογισμό της αγοραίας αξίας της προσαρμογής στην κανονική αξία αυτών των τύπων προϊόντων, η οποία απαιτήθηκε λόγω των διαφορών στα φυσικά χαρακτηριστικά μεταξύ αυτών των τύπων προϊόντων και των αντίστοιχών τους τύπων προϊόντων. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο παρατήρησε ότι, εάν η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς ανά τύπο προϊόντος, θα ήταν τουλάχιστον σε θέση να συγκρίνει τα αποτελέσματα της Επιτροπής με τα αποτελέσματα στα οποία θα κατέληγε η ίδια, εφαρμόζοντας άλλη μέθοδο. Οι περιστάσεις αυτές διαφέρουν από την υπό κρίση υπόθεση, στην οποία το CCCME γνώριζε τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 529 ανωτέρω.

533 Ακολούθως, η προθεσμία που διέθεταν τα μέρη για να εκτελέσουν τους υπολογισμούς τους ήταν επίσης πολύ διαφορετική ανάλογα με τον αριθμό των προς επεξεργασία εγγράφων. Στην απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), η προσφεύγουσα διέθετε πολύ περιορισμένο χρονικό διάστημα (επτά ημέρες) για να επαληθεύσει τους υπολογισμούς της Επιτροπής, οι οποίοι ήταν ιδιαιτέρως εκτενείς, καθόσον αφορούσαν 1645 τύπους προϊόντων. Στην υπό κρίση υπόθεση, οι υπολογισμοί που έπρεπε να γίνουν ήταν πιο περιορισμένοι και το CCCME είχε λάβει τις απαιτούμενες πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού των εισαγωγών που χρησιμοποιήθηκε το αργότερο κατά την έκδοση του προσωρινού κανονισμού, ο οποίος παραπέμπει στην καταγγελία, στην οποία διευκρινίστηκαν ορισμένες εκτιμήσεις και στην οποία το CCCME είχε ήδη πρόσβαση.

534 Για τους λόγους αυτούς, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

535 Με την τρίτη αιτίασή του, το CCCME βάλλει κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να χωρίσει, για κάθε μακροοικονομικό δείκτη που χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό της ζημίας που υπέστη η Ένωση, τα αριθμητικά στοιχεία που συνελέγησαν σε δύο κατηγορίες ανάλογα με το εάν βασίστηκαν σε πραγματικά δεδομένα ή σε εκτιμήσεις, προκειμένου να του κοινοποιήσει τις τελευταίες αυτές εκτιμήσεις υπό συγκεντρωτική μορφή.

536 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι το CCCME κατά τη διάρκεια της έρευνας είχε πρόσβαση, για κάθε μακροοικονομικό δείκτη τον οποίο έλαβε υπόψη η Επιτροπή, στα συγκεντρωτικά αριθμητικά στοιχεία, ανά έτος, για το σύνολο του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Τα συγκεντρωτικά αυτά αριθμητικά στοιχεία, όπως αναφέρεται στο δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, είναι το αποτέλεσμα μιας συλλογής δεδομένων τα οποία είχαν παρασχεθεί από τις καταγγέλλουσες και τους παραγωγούς της Ένωσης που περιελήφθησαν στο δείγμα και εκτιμήσεων στις οποίες είχαν προβεί οι καταγγέλλουσες όσον αφορά τους λοιπούς παραγωγούς.

537 Το CCCME θεωρεί ότι έχουν προσβληθεί τα δικαιώματά του άμυνας λόγω της αρνήσεως της Επιτροπής να κάνει διάκριση, στα αριθμητικά στοιχεία που είχε λάβει, μεταξύ, αφενός, εκείνων που προέκυψαν από πραγματικά δεδομένα και, αφετέρου, εκείνων που είναι αποτέλεσμα εκτιμήσεων.

538 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί, όπως επισήμανε και η Επιτροπή, ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να προβαίνει σε μια τέτοια διάκριση κατά την εκτίμηση της ζημίας της Ένωσης, καθόσον η ζημία εκτιμάται για το σύνολο του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Ωστόσο, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 510 ανωτέρω, η Επιτροπή ενδέχεται να κληθεί να καταρτίσει ένα έγγραφο όταν το ζήτημα που τίθεται είναι η απαίτηση περί διασφαλίσεως των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερομένων στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ και οφείλει, σύμφωνα με τη νομολογία, στον βαθμό που συμβιβάζεται με την τήρηση του επιχειρηματικού απορρήτου, να κοινοποιεί πληροφορίες χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων των ενδιαφερομένων μερών, επιλέγοντας, εν ανάγκη οίκοθεν, τους ενδεδειγμένους προς τούτο τρόπους (πρβλ. απόφαση της 20ής Μαρτίου 1985, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 264/82, EU:C:1985:119, σκέψη 30).

539 Εν προκειμένω, ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι τα πραγματικά δεδομένα των παραγωγών που περιελήφθησαν στο δείγμα και των λοιπών καταγγελλόντων, αφενός, και οι εκτιμήσεις που έγιναν για τους λοιπούς παραγωγούς, αφετέρου, είναι εμπιστευτικού χαρακτήρα, ακόμη και όταν είναι σε συγκεντρωτική μορφή.

540 Υπό την έννοια αυτή, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 507 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε στην απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, CHEMK και KF κατά Συμβουλίου (T-190/08, EU:T:2011:618, σκέψη 231), ότι η εκτιμώμενη παραγωγή των οικείων παραγωγών της Ένωσης, στην οποία βασίστηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο του υπολογισμού της καταναλώσεως, ορθώς θεωρήθηκε εμπιστευτικού χαρακτήρα, δεδομένου ότι στηρίχθηκε στα όσα γνώριζαν οι καταγγέλλοντες για την αγορά. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή, περιοριζόμενη στο να παράσχει τα συνολικά αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγή, ενήργησε σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό.

541 Όσον αφορά, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, αίτημα σχετικά με εμπορικά ευαίσθητα δεδομένα τμήματος του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, το οποίο υποβάλλεται από ένωση εκπροσωπούσα το σύνολο των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που δραστηριοποιούνται στον οικείο τομέα καθώς και εκείνους οι οποίοι θα επιδιώξουν στο μέλλον την εξαγωγή των επίμαχων προϊόντων προς την Ένωση, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 445 και 446 ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το γεγονός ότι η συγκεκριμένη ένωση είχε λάβει γνώση των συγκεντρωτικών

αριθμητικών στοιχείων που αφορούν το σύνολο του ενωσιακού κλάδου παραγωγής για καθέναν από τους μακροοικονομικούς δείκτες που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή αρκούσε για την προάσπιση των οικονομικών του συμφερόντων.

542 Επομένως, το τρίτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί και, ως εκ τούτου, απορριπτέος είναι και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τη συγκρισιμότητα των τιμών που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και την ανάλυση της ζημίας

543 Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αποτελείται από τρία σκέλη, τα οποία αντικρούει η Επιτροπή.

– *Επί του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τη μέθοδο PCN προς PCN*

544 Με το πρώτο σκέλος, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τη φερόμενη απλούστευση στην οποία προέβη κατά την έρευνα η Επιτροπή, όσον αφορά τα χαρακτηριστικά που σχετίζονται με τους PCN που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και την ανάλυση της ζημίας.

545 Επ' αυτού, θα πρέπει προκαταρκτικώς να υπομνησθεί ότι οι PCN είναι κωδικοί που χρησιμοποιούνται στις έρευνες αντιντάμπινγκ προκειμένου να καθοριστεί η αντιστοιχία μεταξύ των τύπων προϊόντων. Κατά τη διάρκεια μιας έρευνας, οι επιχειρήσεις με τις οποίες πραγματοποιήθηκαν επαφές καλούνται να κατατάξουν τα προϊόντα τους σε κατηγορίες στις οποίες αντιστοιχούν οι κωδικοί αυτοί. Κάθε κωδικός συνδέεται με χαρακτηριστικά που προορίζονται για την περιγραφή των οικείων προϊόντων.

546 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της έρευνας, απέκλεισε από τους σχετικούς κωδικούς ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία, μολονότι αρχικά συνδέονταν, δεν φάνηκαν εντούτοις να είναι σχετικά. Επομένως, ο PCN που κοινοποιήθηκε στους Ινδούς παραγωγούς προκειμένου να κατατάξουν τα προϊόντα τους περιελάμβανε, αρχικώς, δεκαπέντε χαρακτηριστικά. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, ορισμένα μόνον από αυτά έγιναν δεκτά για τις ανάγκες της σύγκρισης: ένα μόνο χαρακτηριστικό (πρώτη ύλη) για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το επίμαχο προϊόν ούτε είχε κατασκευαστεί ούτε πωληθεί από Ινδό παραγωγό του δείγματος και τρία χαρακτηριστικά (πρώτη ύλη, ένδειξη φορτίου και τύπος προϊόντος) στις λοιπές περιπτώσεις.

547 Κατά την Επιτροπή, ο αποκλεισμός ορισμένων χαρακτηριστικών για τους σκοπούς της σύγκρισης αποτελεί συνήθη πρακτική όταν οι τύποι προϊόντων είναι περίπλοκοι, διότι καθιστά δυνατή την εξεύρεση κάποιας αντιστοιχίας μεταξύ τύπων προϊόντων οι οποίοι, διαφορετικά, δεν θα μπορούσαν να συγκριθούν.

548 Κατά της προσεγγίσεως αυτής οι προσφεύγοντες, με την επιχειρηματολογία τους, διατυπώνουν δύο αιτιάσεις, τις οποίες αντικρούει η Επιτροπή.

549 Με την πρώτη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τα δεκαπέντε χαρακτηριστικά που συνδέονταν αρχικά με τους σχετικούς PCN ήταν ουσιώδη και έπρεπε να διατηρηθούν καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, χωρίς η Επιτροπή να μπορεί να προβεί στην απλούστευση που αναφέρεται στη σκέψη 546 ανωτέρω.

550 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, εφόσον το υπό εξέταση προϊόν περιλαμβάνει ευρεία ποικιλία προϊόντων με σημαντικές διαφορές μεταξύ τους όσον αφορά τα χαρακτηριστικά τους και την τιμή τους, είναι απαραίτητη η κατάταξή τους σε κατηγορίες σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ομοιογενείς (απόφαση της 4ης Μαρτίου 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου, T-409/06, EU:T:2010:69, σκέψη 172· πρβλ., επίσης, απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2015, Einhell Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-73/12, EU:T:2015:865, σκέψη 76).

551 Κατά τη νομολογία, σκοπός της εν λόγω κατηγοριοποιήσεως είναι να καταστεί δυνατή η δίκαιη σύγκριση μεταξύ συγκρίσιμων προϊόντων και η αποφυγή εσφαλμένου υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και της ζημίας λόγω απρόσφορων συγκρίσεων (απόφαση της 4ης Μαρτίου 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου, T-409/06, EU:T:2010:69, σκέψη 172).

552 Εφόσον οι προσφεύγοντες επιθυμούν να αμφισβητήσουν λυσιτελώς την προσέγγιση της Επιτροπής στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να αποδείξουν ότι η κωδικοποίηση την οποία προτείνει το θεσμικό αυτό όργανο είναι προδήλως απρόσφορη (πρβλ. απόφαση της 4ης Μαρτίου 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου, T-409/06, EU:T:2010:69, σκέψη 180).

553 Εν προκειμένω, όμως, οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει συγκεκριμένα γιατί η επίμαχη κωδικοποίηση καταλήγει σε προδήλως ανεπαρκείς κατηγορίες προϊόντων.

554 Ελλείψει τέτοιων στοιχείων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγοντες απέδειξαν τον προδήλως ακατάλληλο χαρακτήρα της κωδικοποιήσεως που χρησιμοποίησε η Επιτροπή και, κατά συνέπεια, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

555 Με τη δεύτερη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν χρησιμοποίησε τα ίδια χαρακτηριστικά που συνδέονται με τους PCN, αφενός, για τον καθορισμό του ντάμπινγκ και, αφετέρου, για την ανάλυση της ζημίας.

556 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 550 και 551 ανωτέρω, η ονοματολογία PCN χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των τύπων χαρακτηριστικών που, εντός της κατηγορίας που συνιστά το υπό εξέταση προϊόν, καθιστούν δυνατή τη σύγκριση των τιμών και των αξιών στο πλαίσιο της έρευνας.

557 Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, η χρήση της ονοματολογίας αυτής σε ένα πλαίσιο στο οποίο εμπλέκεται χώρα που δεν διαθέτει οικονομία της αγοράς έχει ως συνέπεια ότι τα χαρακτηριστικά που απορρέουν από την ονοματολογία αυτή δεν είναι απαραίτητα πανομοιότυπα ανάλογα με το αν πρόκειται για ανάλυση της ζημίας ή για καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.

558 Για την ανάλυση της ζημίας, τα προϊόντα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας συγκρίνονται με τα προϊόντα που παράγονται στην Ένωση. Δεδομένου ότι σκοπός είναι να εξεταστεί η επίδραση των εισαγωγών των πρώτων στην τιμή των δευτέρων, πρέπει, για να πραγματοποιηθεί η σύγκριση αυτή, να υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ των τύπων προϊόντων που συγκρίνονται πραγματικά.

559 Κατά τον καθορισμό του ντάμπινγκ, η σύγκριση αφορά τις τιμές πωλήσεως των παραγωγών-εξαγωγέων στην εγχώρια αγορά τους και τις τιμές των προϊόντων που οι ίδιοι αυτοί παραγωγοί-εξαγωγείς εξάγουν στην Ένωση. Για να γίνει εν προκειμένω ο καθορισμός αυτός,

έπρεπε να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν θεωρούνταν χώρα με χαρακτηριστικά οικονομίας της αγοράς. Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, το γεγονός αυτό καθιστά αδύνατη τη χρήση, για τους σκοπούς της σύγκρισης, των τιμών που ισχύουν στην κινεζική εγχώρια αγορά.

560 Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο γίνεται η κατασκευή της κανονικής αξίας. Για την κατασκευή της εν λόγω κανονικής αξίας, η Επιτροπή αναζητά τη χώρα η οποία, από εκείνες με οικονομία της αγοράς, είναι από οικονομικής απόψεως εγγύτερα προς τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Εν προκειμένω, η χώρα που επελέγη ήταν η Δημοκρατία της Ινδίας.

561 Για να προβεί στη σύγκριση που περιγράφηκε ανωτέρω, η Επιτροπή πρέπει εν συνεχεία να προσδιορίσει τα προϊόντα τα οποία, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών που συνδέονται με τους PCN, είναι πλησιέστερα στα προϊόντα που εξάγονται από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς στην Ένωση. Προκειμένου να γίνει ο προσδιορισμός αυτός, οι υπηρεσίες της Επιτροπής αφαιρούν σταδιακά τα χαρακτηριστικά που καθιστούν αδύνατη την εύρεση αντιστοιχίας μεταξύ των οικείων προϊόντων, μέχρις ότου μπορέσουν να προσδιορίσουν εκείνα που θα καταστήσουν δυνατή τη σύγκριση.

562 Στο πλαίσιο αυτό, η διαφορά μεταξύ των PCN που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του ντάμπινγκ και εκείνων που χρησιμοποιούνται για την ανάλυση της ζημίας μπορεί να εξηγηθεί από τη διαφορά μεταξύ των προς σύγκριση προϊόντων, προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι απαραίτητοι υπολογισμοί στους δύο αυτούς τομείς.

563 Για τους λόγους αυτούς, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί, διότι δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη τα ίδια χαρακτηριστικά που συνδέονται με τους PCN, αφενός, για τον καθορισμό του ντάμπινγκ και, αφετέρου, για την ανάλυση της ζημίας.

564 Δεδομένου ότι οι δύο αιτιάσεις απορρίφθηκαν, το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

– Επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την έλλειψη πληροφοριών όσον αφορά τα χαρακτηριστικά των συγκρινόμενων προϊόντων

565 Με το δεύτερο σκέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, έστω και αν η Επιτροπή αποκάλυψε τους PCN που χρησιμοποίησε, δεν παρέσχε εντούτοις καμία πληροφορία σχετικά με τους υπό σύγκριση τύπους προϊόντων, με συνέπεια να μην είναι σε θέση οι προσφεύγοντες να διαπιστώσουν εάν ήταν αναγκαίες προσαρμογές προκειμένου να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των τιμών.

566 Επ’ αυτού πρέπει να επισημανθεί ότι τα μέλη του CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι δεν απέδειξαν ότι είχαν μετάσχει στην έρευνα ή ότι είχαν ζητήσει από την Επιτροπή να τους κοινοποιηθούν οι επίμαχες πληροφορίες.

567 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι τα μέλη του CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι δεν έδωσαν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εκτιμήσει τις δυσχέρειες που θα μπορούσε να τους προκαλέσει η απουσία των στοιχείων αυτών από τις πληροφορίες που τέθηκαν στη διάθεσή τους, δεν δύνανται να προβάλουν παραδεκτώς το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής τους, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 437 ανωτέρω.

568 Όσον αφορά, εξάλλου, το εν λόγω σκέλος κατά το μέρος που εγείρεται από το CCCME, επισημαίνεται ότι η ίδια επιχειρηματολογία, την οποία προέβαλε η συγκεκριμένη οντότητα στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, απορρίφθηκε στις σκέψεις 519 έως 527 ανωτέρω.

569 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του τρίτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την προσαρμογή λόγω του κόστους παραγωγής του όλκιμου χυτοσιδήρου

570 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε να προβεί σε προσαρμογή των ινδικών τιμών προκειμένου να διασφαλισθεί ότι είναι συγκρίσιμες με τις κινεζικές τιμές. Η έλλειψη εξειδικεύσεως των Ινδών παραγωγών στην παραγωγή προϊόντων από όλκιμο χυτοσίδηρο έχει αντίκτυπο στο κόστος παραγωγής που έλαβε υπόψη η Επιτροπή στο πλαίσιο της αναλύσεώς της. Το κόστος αυτό είναι σαφώς υψηλότερο εκείνου που βαρύνει τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, λόγω της ελλείψεως οικονομιών κλίμακας και τεχνογνωσίας εκ μέρους των Ινδών παραγωγών.

571 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο αιτιάσεις τις οποίες αντικρούει η Επιτροπή.

572 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το αίτημα για προσαρμογή δεν μπορούσε να απορριφθεί με την αιτιολογία, την οποία προέβαλε η Επιτροπή, ότι ήταν πεπεισμένη για τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα των ινδικών πωλήσεων.

573 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως ανέφερε στην αιτιολογική σκέψη 89 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή εξέτασε εάν οι εγχώριες πωλήσεις προϊόντων από όλκιμο χυτοσίδηρο του μόνου Ινδού παραγωγού του δείγματος ο οποίος κατασκεύαζε τέτοιου είδους προϊόντα και του οποίου οι τιμές ελήφθησαν υπόψη ήταν αντιπροσωπευτικές κατά την έννοια του βασικού κανονισμού, δηλαδή εάν, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, αντιπροσώπευαν τουλάχιστον το 5 % του συνολικού όγκου πωλήσεων προς την Ένωση, εάν οι πωλήσεις αυτές δεν είχαν πραγματοποιηθεί επί ζημία και εάν αντιπροσώπευαν συνήθεις εμπορικές πράξεις.

574 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, από τις επαληθεύσεις αυτές μπορεί να συναχθεί ότι, καθόσον οι εγχώριες πωλήσεις προϊόντων από όλκιμο χυτοσίδηρο αντιπροσώπευαν τουλάχιστον το 5 % του συνολικού όγκου πωλήσεων προς την Ένωση, ο Ινδός παραγωγός του οποίου τα δεδομένα χρησιμοποιήθηκαν διαθέτει ορισμένη τεχνογνωσία και έχει ορισμένη ικανότητα παραγωγής, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με την αιτίαση περί ελλείψεως τεχνογνωσίας και οικονομιών κλίμακας στην ινδική βιομηχανία σχετικά με την παραγωγή όλκιμου χυτοσιδήρου λόγω της μικρής ποσότητας που παράγεται.

575 Επομένως, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

576 Με τη δεύτερη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι δεν ήταν δυνατόν να τεκμηριωθεί ενδεχόμενο αίτημα προσαρμογής, χωρίς να έχουν πρόσβαση σε δεδομένα σχετικά με το κόστος παραγωγής των Ινδών παραγωγών ή σε μια σύνοψη των πληροφοριών αυτών. Επομένως, κατά την άποψή τους, η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση της 8ης Ιουλίου 2008, Huvis κατά Συμβουλίου (T-221/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:258, σκέψεις 77 και 78), η οποία απαγορεύει την επιβολή δυσανάλογου βάρους αποδείξεως σε πρόσωπο που ζητεί προσαρμογή.

577 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση, πραγματοποιούνται δε προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρισμός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών.

578 Κατά τη νομολογία, εναπόκειται στον αιτούντα να αποδείξει ότι η προσαρμογή που ζητείται είναι αναγκαία για να καταστούν συγκρίσιμες η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής με σκοπό τον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ (πρβλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

579 Επομένως, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας αυτής, οι προσφεύγοντες όφειλαν εν προκειμένω να αποδείξουν την αναγκαιότητα της προσαρμογής.

580 Είναι αληθές ότι από τη νομολογία που επικαλούνται οι προσφεύγοντες και η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 576 ανωτέρω μπορεί να συναχθεί ότι το πρόσωπο που ζητεί προσαρμογή βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και το οποίο οφείλει να αποδείξει την αναγκαιότητα της ζητούμενης προσαρμογής δεν πρέπει να φέρει δυσανάλογο βάρος αποδείξεως και ότι εναπόκειται στα θεσμικά όργανα να του υποδείξουν ποιες πληροφορίες είναι απαραίτητες.

581 Εν προκειμένω, ωστόσο, οι προσφεύγοντες, με βάση τις γνώσεις τους στον εν λόγω τομέα, τουλάχιστον στον κινεζικό τομέα, θα μπορούσαν να τεκμηριώσουν το αίτημά τους αναφέροντας τα μοντέλα κατασκευής και τους δείκτες παραγωγής που δεν συνεπάγονταν υπερβολικό κόστος παραγωγής ανά μονάδα.

582 Πλην όμως, το CCCME, στο πλαίσιο της επικοινωνίας του με την Επιτροπή, απλώς παρατήρησε ότι οι Ινδοί παραγωγοί γενικώς παρήγαν περιορισμένους όγκους όλκιμου χυτοσιδήρου, συνάγοντας από την κατάσταση αυτή ότι το κόστος παραγωγής ανά μονάδα έπρεπε να είναι υπερβολικό και ότι, επομένως, οι τιμές τους δεν μπορούσαν να είναι αντιπροσωπευτικές.

583 Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, το οποίο χαρακτηρίζεται επίσης από τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των σχετικών πληροφοριών, θεμιτώς απαίτησε η Επιτροπή από το CCCME να αποδείξει, σε πρώτο στάδιο, ότι το αίτημα είχε κάποιο βαθμό αξιοπιστίας και ότι δεν στηριζόταν μόνο σε γενικές παραδοχές.

584 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση και, κατά συνέπεια, το τρίτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

585 Επομένως, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την προσαρμογή του ΦΠΑ

586 Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την προσαρμογή που διενήργησε η Επιτροπή επί της κανονικής αξίας σε σχέση με τον ΦΠΑ.

587 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή, προκειμένου να διαπιστώσει αν υπήρχε ντάμπινγκ, συνέκρινε την τιμή εξαγωγής και την κανονική αξία. Κατ' αρχήν, η κανονική αξία υπολογίζεται με βάση τις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις

στη χώρα εξαγωγής, δηλαδή στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Πλην όμως, δεδομένου ότι η χώρα αυτή δεν θεωρήθηκε χώρα με οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία υπολογίστηκε εν προκειμένω με βάση τις εγχώριες τιμές πωλήσεων στην Ινδία, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού.

588 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 79 έως 81 του προσβαλλόμενου κανονισμού συνάγεται ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή προέβη σε προσαρμογή του ΦΠΑ, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συγκρισιμότητα μεταξύ της τιμής εξαγωγής από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και της κανονικής αξίας από την Ινδία, στηριζόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Όσον αφορά την τιμή εξαγωγής, εφόσον ο συντελεστής ΦΠΑ επί των εξαγωγών στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ήταν 17 %, από το οποίο το 5 % επιστρεφόταν, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τιμή εξαγωγής η οποία περιελάμβανε συντελεστή ΦΠΑ 12 %. Όσον αφορά την κανονική αξία, εφόσον οι ινδικές τιμές δεν περιελάμβαναν ΦΠΑ, η Επιτροπή εφάρμοσε επί αυτών τον κινεζικό ΦΠΑ 17 %, αφαιρώντας 5 % από το ποσοστό αυτό, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού.

589 Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε δύο αιτιάσεις τις οποίες αντικρούει η Επιτροπή.

590 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού αποκλείει την διενέργεια της περιγραφείσας προσαρμογής. Συγκεκριμένα, κατά τους προσφεύγοντες, από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι προσαρμογή επιτρέπεται μόνον όταν το κόστος της κανονικής αξίας δεν εισπράττεται ή επιστρέφεται κατά τις εξαγωγές. Στην επίδικη περίπτωση, ωστόσο, δεν υφίστανται «έμμεσοι φόροι επί του προϊόντος» που πωλήθηκε στην Ινδία ούτε «έμμεσοι φόροι επί του προϊόντος» που πωλήθηκε στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Στην πραγματικότητα, η προσαρμογή εκ μέρους της Επιτροπής αποσκοπεί στη διόρθωση μιας καταστάσεως όπου υφίστανται μόνον έμμεσοι φόροι επί των εξαγωγικών πωλήσεων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας προς την Ένωση, οι οποίοι δεν επιστρέφονται. Η διατύπωση, όμως, του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού δεν επιτρέπει τη διενέργεια προσαρμογής προκειμένου να ληφθεί υπόψη μια τέτοια κατάσταση.

591 Επ' αυτού πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας πρέπει να διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Προς τούτο, η σύγκριση αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών.

592 Όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που διαμορφώνεται δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις σύγκρισης, πραγματοποιούνται προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρισμός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών.

593 Όταν πραγματοποιείται, η προσαρμογή αποσκοπεί στην αποκατάσταση της συμμετρίας μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής ενός προϊόντος. Η συμμετρία αυτή αποτελεί, επομένως, στοιχείο-κλειδί, το οποίο αντιστοιχεί στην ανάγκη αποδείξεως της συγκρισιμότητας των τιμών κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, T-423/09, EU:T:2011:764, σκέψεις 42 και 43).

594 Το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού απαριθμεί τους παράγοντες σε σχέση με τους οποίους είναι δυνατό να πραγματοποιούνται προσαρμογές, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και οι έμμεσοι φόροι. Συγκεκριμένα, το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β′, του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι «[η] κανονική αξία προσαρμόζεται κατά ποσό που αντιστοιχεί στις τυχόν επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή ή στους έμμεσους φόρους στους οποίους υπόκειται το ομοειδές προϊόν, καθώς και τα φυσικώς ενσωματωμένα σε αυτό υλικά, όταν το προϊόν προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής και όταν οι εν λόγω επιβαρύνσεις και φόροι δεν εισπράττονται ή επιστρέφονται για το εξαγόμενο στην Ένωση προϊόν».

595 Το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ια′, του βασικού κανονισμού διευκρινίζει ότι προσαρμογή μπορεί να γίνει επίσης για διαφορές που προκύπτουν λόγω άλλων παραγόντων μη προβλεπόμενων στο άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχεία α′ έως ι′, υπό τον όρο της κατάδειξης της επίδρασής τους επί της συγκρισιμότητας των τιμών, όπως απαιτεί η παρούσα παράγραφος, ιδίως εάν οι πελάτες συστηματικά πληρώνουν διαφορετικές τιμές στην εγχώρια αγορά επειδή υπάρχουν διαφορές στους παράγοντες αυτούς.

596 Πρέπει περαιτέρω να επισημανθεί ότι, κατά τη νομολογία, η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα στον τομέα του αντιντάμπινγκ αφορά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που δικαιολογούν τον δίκαιο χαρακτήρα της εφαρμοσθείσας μεθόδου σύγκρισης, καθώς η έννοια του «δικαίου» πρέπει να συγκεκριμενοποιείται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά περίπτωση, λαμβανομένου υπόψη του οικονομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται (πρβλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, T-423/09, EU:T:2011:764, σκέψη 41).

597 Εν προκειμένω, πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει ρητώς την προσαρμογή της κανονικής αξίας της ανάλογης χώρας προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο ΦΠΑ κατά την εξαγωγή στη χώρα από την οποία προέρχονται οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Μολονότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας τη διάταξη αυτήν, το σφάλμα αυτό δεν άσκησε, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, καθοριστική επιρροή όσον αφορά το αποτέλεσμα της εκ μέρους της εκτιμήσεως της περίπτωσης που της υποβλήθηκε, στον βαθμό που το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ια′, του βασικού κανονισμού παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προβεί σε μια τέτοια προσαρμογή προς αποκατάσταση της συμμετρίας μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής του οικείου προϊόντος και να εξασφαλίσει μια δίκαιη σύγκριση μεταξύ των δύο αυτών τιμών.

598 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή η επιλογή στην οποία εν προκειμένω προέβη να συγκρίνει την κανονική αξία με την τιμή εξαγωγής «συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ», λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει όσον αφορά την εφαρμοσθείσα μέθοδο σύγκρισης.

599 Στην απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου (T-423/09, EU:T:2011:764), το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε τον δίκαιο χαρακτήρα μιας τέτοιας μεθόδου σύγκρισης μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής ορισμένων τούβλων μαγνησίας καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Ως εκ τούτου, κρίθηκε ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι, στην επίδικη υπόθεση, η σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ, αποτελούσε δίκαιη μέθοδο σύγκρισης, καθόσον η εν λόγω σύγκριση

πραγματοποιήθηκε τηρουμένης της προϋποθέσεως της συμμετρίας μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, στο ίδιο στάδιο εμπορίας, για ταυτόχρονες πωλήσεις τόσο εγχώριες όσο και προς εξαγωγή, οι οποίες υπέκειντο όλες στην εφαρμογή ΦΠΑ 17 %.

600 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή δικαιούται να χρησιμοποιήσει τιμή εξαγωγής περιλαμβάνουσα ΦΠΑ, καθόσον η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας επιβάλλει ΦΠΑ επί των εξαγωγών ύψους 17 %, εκ του οποίου το 5 % επιστρέφεται, δικαιολογείται να προβεί η Επιτροπή σε προσαρμογή της κανονικής αξίας προσθέτοντάς της τον ΦΠΑ με «καθαρό» συντελεστή 12 %, με σκοπό την αποκατάσταση συμμετρίας μεταξύ των δύο αυτών τιμών.

601 Για τους λόγους αυτούς, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

602 Με τη δεύτερη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η επίμαχη προσαρμογή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί όταν η Επιτροπή χρησιμοποιεί τη μέθοδο της ανάλογης χώρας. Συγκεκριμένα, σκοπός της μεθόδου αυτής είναι να διασφαλιστεί ότι δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος όπως διαμορφώνονται σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία της αγοράς, καθόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις ως άνω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς. Δεδομένου ότι η Επιτροπή θεωρεί το σύστημα της επιστροφής του ΦΠΑ γενικευμένη στρέβλωση στην κινεζική οικονομία, που αποκλείει την υπαγωγή της Κίνας σε καθεστώς οικονομίας της αγοράς, είναι ακριβώς ένα στοιχείο το οποίο δεν θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη από το εν λόγω θεσμικό όργανο. Κατ' άλλη διατύπωση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προβαλλόμενη στρέβλωση του καθεστώτος ΦΠΑ έχει ήδη αποκατασταθεί με την εφαρμογή της μεθόδου της ανάλογης χώρας.

603 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, όπως η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, η κανονική αξία καθορίζεται, κατ' αρχήν, με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, εν προκειμένω τη Δημοκρατία της Ινδίας.

604 Κατά τη νομολογία, σκοπός του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού είναι να διασφαλιστεί ότι δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος όπως διαμορφώνονται σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία της αγοράς, καθόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις εν λόγω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς [βλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

605 Πλην όμως, τούτο δεν σημαίνει ότι η κατ' αυτόν τον τρόπο καθορισθείσα κανονική αξία δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο καμίας προσαρμογής. Από κανένα στοιχείο του βασικού κανονισμού δεν προκύπτει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού προβλέπει γενική παρέκκλιση από την απαίτηση περί προσαρμογών σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού, για λόγους συγκρισιμότητας.

606 Επομένως, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, τα θεσμικά όργανα καθορίζουν την κανονική αξία κατ' εφαρμογήν της μεθόδου της ανάλογης χώρας σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη, υπό τη μορφή προσαρμογών, τις διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρισμός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών.

607 Ωστόσο, στην περίπτωση που διαπιστώνονται προσαρμογές της κανονικής αξίας, είναι αναγκαίο το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού να ερμηνεύεται με γνώμονα και στο πλαίσιο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του ίδιου κανονισμού. Προκειμένου δε να μη στερείται πρακτικής αποτελεσματικότητας η τελευταία αυτή διάταξη, οι πραγματοποιηθείσες προσαρμογές εκ μέρους των θεσμικών οργάνων δεν πρέπει να γίνονται με βάση παράγοντες που δεν αποτελούν στη χώρα αυτήν, εν προκειμένω στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς (πρβλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2016:928, σημείο 102).

608 Εν προκειμένω, η εφαρμογή στην κανονική αξία του ισχύοντος στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας συντελεστή ΦΠΑ δεν ισοδυναμεί με εισαγωγή ή επανεισαγωγή ενός στοιχείου στρεβλώσεως του κινεζικού καθεστώτος στον υπολογισμό της κανονικής αξίας που καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο της ανάλογης χώρας.

609 Συγκεκριμένα, μολονότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να θεωρήσει, στα προσκομισθέντα από τους προσφεύγοντες έγγραφα, ότι το κινεζικό καθεστώς ΦΠΑ δημιουργεί στρεβλώσεις, τούτο οφειλόταν, όπως επισημαίνει, μόνο στον τρόπο με τον οποίο η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας εφάρμοζε τον ΦΠΑ επί των εξαγωγών, προβλέποντας την επιστροφή του ΦΠΑ αυτού για ορισμένα προϊόντα και όχι για άλλα προϊόντα.

610 Για όλους αυτούς τους λόγους, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση και, ως εκ τούτου, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τα έξοδα ΠΓΔΕ και τα κέρδη

611 Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, για να καθορίσει την κανονική αξία των τύπων προϊόντων που δεν πωλούνταν από τους τρεις περιληφθέντες στο δείγμα Ινδούς παραγωγούς, αλλά κατασκευάζονταν τουλάχιστον από έναν εξ αυτών, δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα έξοδα ΠΓΔΕ και τα κέρδη που συνδέονται με τις εγχώριες πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων που πραγματοποίησε ο παραγωγός αυτός.

612 Κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη θέση της στηριζόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, όπως έπραξε στην αιτιολογική σκέψη 71 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνο στις εταιρίες που υπάγονται στο καθεστώς εταιρίας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού.

613 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη αυτού του λόγου ακυρώσεως. Διευκρινίζει ότι, στον βαθμό που οι προσφεύγοντες επιδιώκουν να προβάλουν νέο ισχυρισμό, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, ο λόγος αυτός πρέπει να θεωρηθεί απαράδεκτος, διότι προβλήθηκε μόλις με το υπόμνημα απαντήσεως.

614 Επ’ αυτού, πρέπει κατ’ αρχάς να επισημανθεί ότι η Επιτροπή δεν εκθέτει ορθώς την επιχειρηματολογία που προέβαλαν οι προσφεύγοντες. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, διάταξη που καθορίζει τον τρόπο υπολογισμού της κανονικής αξίας σε περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου της ανάλογης χώρας. Κατά τους προσφεύγοντες, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού δεν επιτρέπει, επομένως, στην Επιτροπή να

στηριχθεί στο άρθρο 2, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο καθορίζει τον τρόπο υπολογισμού των εξόδων ΠΓΔΕ και των κερδών, καθόσον η συγκεκριμένη διάταξη έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση εισαγωγών από χώρα με οικονομία της αγοράς ή εταιριών από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς για τις οποίες κρίθηκε ότι μπορούσαν να τύχουν μεταχειρίσεως οικονομίας της αγοράς κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Η επιχειρηματολογία αυτή όμως προβλήθηκε ήδη κατά το στάδιο της προσφυγής και είναι, κατά συνέπεια, παραδεκτή.

615 Εν συνεχεία, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 67 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στην περίπτωση που ένας τύπος προϊόντος δεν πωλούνταν από τους τρεις Ινδούς παραγωγούς του δείγματος αλλά ένας τουλάχιστον από τους παραγωγούς αυτούς παρήγε τον συγκεκριμένο τύπο προϊόντος, η Επιτροπή χρησιμοποίησε μια κατασκευασμένη αξία στο πλαίσιο υπολογισμού της κανονικής αξίας. Η αξία αυτή κατασκευάστηκε με βάση το κόστος παραγωγής του εν λόγω Ινδού παραγωγού πλέον των εξόδων ΠΓΔΕ και του κέρδους από εγχώριες πωλήσεις κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν από τον εν λόγω παραγωγό.

616 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, «[τ]α ποσά που αντιστοιχούν στα έξοδα [ΠΓΔΕ] και στα κέρδη υπολογίζονται με βάση πραγματικά στοιχεία για την παραγωγή και τις πωλήσεις, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, του ομοειδούς προϊόντος, που έχει πραγματοποιήσει ο εξαγωγέας ή ο παραγωγός τον οποίο αφορά η έρευνα». Στη συνέχεια, στη διάταξη αυτήν απαριθμούνται και άλλες μέθοδοι, στην περίπτωση που τα ποσά αυτά δεν είναι δυνατόν να υπολογιστούν με αυτήν τη βάση.

617 Οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να είχε λάβει υπόψη τα έξοδα ΠΓΔΕ καθώς και τα κέρδη του μοναδικού Ινδού παραγωγού που κατασκεύαζε τους επίμαχους τύπους προϊόντος σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, αν αυτό εφαρμοζόταν. Υποστηρίζουν ότι, σε περίπτωση όπως η υπό κρίση, όπου η κανονική αξία, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθορίζεται με τη μέθοδο της ανάλογης χώρας, οι παράγραφοι 1 έως 6 του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή.

618 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως υποστήριξαν οι προσφεύγοντες προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους, από τη νομολογία προκύπτει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται κατ' αρχήν κατά παρέκκλιση των κανόνων των παραγράφων 1 έως 6 του εν λόγω άρθρου, με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, σκέψη 66).

619 Επομένως, όπως προκύπτει από τη διατύπωση και τη διάρθρωση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, ο καθορισμός της κανονικής αξίας των προϊόντων προελεύσεως Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κατ' εφαρμογήν των κανόνων του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού περιορίζεται σε επιμέρους ειδικές περιπτώσεις, οι οποίες εν προκειμένω δεν συντρέχουν, στις οποίες οι σχετικοί παραγωγοί υπέβαλαν, ο καθένας καθόσον τον αφορά, μια δεόντως τεκμηριωμένη αίτηση σύμφωνα με τα κριτήρια και τις διαδικασίες που καθορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού (απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures και Zhejiang Yankon κατά Συμβουλίου, T-255/01, EU:T:2003:282, σκέψη 40).

620 Σκοπός είναι να διασφαλιστεί ότι δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος όπως διαμορφώνονται σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία της αγοράς, δεδομένου ότι οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν σε τέτοιες χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, σκέψη 66).

621 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλίνει από τις απαιτήσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, δηλαδή οφείλει, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, να καθορίζει την κανονική αξία «με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ένωσης, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Ένωση για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους».

622 Κατόπιν της διευκρινίσεως αυτής, επισημαίνεται ότι, πέραν από την προέλευση των τιμών ή του κόστους που πρέπει να χρησιμοποιηθούν, η οποία προέλευση αντιστοιχεί στην τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς που επέλεξε η Επιτροπή, ήτοι, εν προκειμένω, τη Δημοκρατία της Ινδίας, και από τη σειρά εφαρμογής των προβλεπόμενων μεθόδων την οποία οφείλει να τηρεί η Επιτροπή, όπως υπενθύμισε η νομολογία (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψεις 24 έως 26), το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού δεν παρέχει καμία ένδειξη σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού της τιμής ή της κατασκευασμένης αξίας στην ανάλογη χώρα, ιδίως όσον αφορά τα έξοδα ΠΓΔΕ και τα κέρδη.

623 Στο πλαίσιο αυτό, δεν αποκλείεται να μπορεί η Επιτροπή να εφαρμόσει ορισμένα μεθοδολογικά στοιχεία που περιέχονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά δεν είναι προδήλως ακατάλληλα και ότι δεν έχουν ως αποτέλεσμα την επανεισαγωγή παραμέτρων της χώρας καταγωγής που δεν αποτελούν τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς.

624 Εν προκειμένω, τα έξοδα ΠΓΔΕ και τα κέρδη που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας για έναν τύπο προϊόντος από όλκιμο χυτοσίδηρο και δύο τύπους προϊόντων από φαιό χυτοσίδηρο είναι αυτά του μοναδικού Ινδού παραγωγού που κατασκεύαζε τα εν λόγω προϊόντα και του οποίου το κόστος παραγωγής συνεπώς χρησιμοποιήθηκε.

625 Λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στην Επιτροπή στον τομέα αντιντάμπινγκ, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ήταν πρόδηλο σφάλμα εκ μέρους της να προσθέσει στο κόστος κατασκευής του παραγωγού αυτού τα έξοδα ΠΓΔΕ καθώς και τα κέρδη που συνδέονται με τις πωλήσεις του. Εξάλλου, η συνεκτίμηση μόνον των εξόδων ΠΓΔΕ και των κερδών του εν λόγω Ινδού παραγωγού δεν είχε ως αποτέλεσμα την επανεισαγωγή παραμέτρων της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας οι οποίες δεν αποτελούσαν τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς.

626 Κατά συνέπεια, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του αιτήματος λήψης μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας

627 Στο τέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει, ως μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, την προσκόμιση από την Επιτροπή πληροφοριών που είχαν ήδη ζητηθεί από το θεσμικό αυτό όργανο κατά τη διάρκεια της έρευνας, ήτοι τους υπολογισμούς και τα στοιχεία-πηγές σχετικά με τον όγκο των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, τη ζημία και το περιθώριο ντάμπινγκ των Κινέζων και Ινδών παραγωγών-εξαγωγέων.

628 Επ' αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά τη νομολογία, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει αν είναι σκόπιμη η λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας (βλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2015, Deutsche Börse κατά Επιτροπής, T-175/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:148, σκέψη 417 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

629 Εν προκειμένω, τα στοιχεία της δικογραφίας επαρκούν για να μπορέσει το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει, αφού είναι σε θέση να αποφανθεί επί τη βάσει των αιτημάτων, των λόγων ακυρώσεως και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης και λαμβανομένων υπόψη των εγγράφων που προσκόμισαν οι διάδικοι.

630 Επομένως, το αίτημα λήψης μέτρου οργανώσεως πρέπει να απορριφθεί, όπως και η προσφυγή στο σύνολό της, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο αν είναι παραδεκτές ή αν είναι λυσιτελείς όλες οι αιτιάσεις οι οποίες αντικρούονται από την Επιτροπή και απορρίφθηκαν επί της ουσίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

631 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και οι παρεμβαίνοντες, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των τελευταίων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει στα δικαστικά έξοδα το China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products και τους λοιπούς προσφεύγοντες, των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα I.

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Μαΐου 2021.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Το ιστορικό της διαφοράς . . . 2

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων . . . 3

Σκεπτικό . . . 4

Επί του παραδεκτού . . . 4

Επί της ασάφειας και της αοριστίας του δικογράφου της προσφυγής . . . 5

Επί του παραδεκτού της προσφυγής κατά το μέτρο που ασκήθηκε από το CCCME ιδίω ονόματι . . . 6

– Επί της ενεργητικής νομιμοποιήσεως . . . 8

– Επί του εννόμου συμφέροντος . . . 12

Επί του παραδεκτού της προσφυγής κατά το μέρος που ασκείται από το CCCME εξ ονόματος των μελών του και επί του παραδεκτού των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής αυτής . . . 13

– Έλλειψη αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα . . . 13

– Φύση του προσβαλλόμενου κανονισμού . . . 16

– Μέλη που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα . . . 17

– Περιορισμός των επιχειρημάτων που μπορούν να προβληθούν . . . 19

Επί του παραδεκτού της προσφυγής κατά το μέρος που ασκείται από τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα I . . . 20

Συμπέρασμα επί του παραδεκτού . . . 21

Επί της ουσίας . . . 21

Επί της εκτάσεως του δικαστικού ελέγχου . . . 22

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τον προσδιορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας . . . 22

– Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά τον υπολογισμό του όγκου των εισαγωγών . . . 22

– Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τους μακροοικονομικούς δείκτες που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς απόδειξη της ζημίας την οποία υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης . . . 31

– Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την κερδοφορία των παραγωγών της Ένωσης . . . 37

– Επί του τετάρτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με το δείγμα των παραγωγών της Ένωσης 38

– Επί του πέμπτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τον συνυπολογισμό των ενδοομιλικών τιμών στο κόστος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής 42

– Επί του έκτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά κυρίως τη διαφορά στις πρακτικές που αποδίδονται στους παραγωγούς-εξαγωγείς αναλόγως του εάν ήταν Ινδοί ή Κινέζοι 43

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την αιτιώδη συνάφεια 45

– Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο υποστηρίζεται ότι η αύξηση των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και η επιδείνωση της καταστάσεως του ενωσιακού κλάδου παραγωγής δεν συνέβησαν ταυτοχρόνως 45

– Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την υποχρέωση ανάλυσης της ζημίας κατά κατηγορία 51

– Επί του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τις τιμές των εισαγωγών και τη σημασία της υποτιμολόγησης 55

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την άρνηση παροχής ορισμένων πληροφοριών 59

– Επί του παραδεκτού του τρίτου λόγου ακυρώσεως 59

– Επί της σχέσης μεταξύ δικαιωμάτων άμυνας και υποχρέωσης εμπιστευτικής μεταχείρισης 62

– Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με το αίτημα κοινοποίησης των υπολογισμών που πραγματοποίησε η Επιτροπή 65

– Επί του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με το αίτημα κοινοποίησης των υπολογισμών υπό συγκεντρωτική μορφή 72

– Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με άλλες πληροφορίες που ζήτησε το CCCME 74

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τη συγκρισιμότητα των τιμών που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και την ανάλυση της ζημίας 78

– Επί του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τη μέθοδο PCN προς PCN 78

– Επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την έλλειψη πληροφοριών όσον αφορά τα χαρακτηριστικά των συγκρινόμενων προϊόντων 80

– Επί του τρίτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την προσαρμογή λόγω του κόστους παραγωγής του όλκιμου χυτοσιδήρου 81

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την προσαρμογή του ΦΠΑ 82

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τα έξοδα ΠΓΔΕ και τα κέρδη 86

Επί του αιτήματος λήψης μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας 89

Επί των δικαστικών εξόδων 89